

እግዚአብሔርን መፍራት

የእስክንድርያው ፓትርያርክ
ብፁዕ ወቅዱስ አቡነ ሺኖዳ እንደጻፉት

ተርጓሚ

መምህር ሰሎሞን በቀለ
የወልደነጎድጓድ ቅዱስ ዮሐንስና
የመካነ ጎልጎታ ቅድስተ ማርያም ቤ/ክ
ዋና ጸሐፊ

አዲስ አበባ
2001 ዓ.ም (2009)

ጥያቄ

የጥያቄው ስሜት ለማድረግ የሚገቡ ጥያቄዎች
የሚከተሉት ጥያቄዎች ስለሚከተሉት ጥያቄዎች
የሚከተሉት ጥያቄዎች ስለሚከተሉት ጥያቄዎች

የጥያቄው ስሜት

የጥያቄው ስሜት

የጥያቄው ስሜት ለማድረግ የሚገቡ ጥያቄዎች
የሚከተሉት ጥያቄዎች ስለሚከተሉት ጥያቄዎች
የሚከተሉት ጥያቄዎች ስለሚከተሉት ጥያቄዎች

ጥያቄው ስሜት

ጥያቄው ስሜት

የጥያቄው ስሜት ለማድረግ የሚገቡ ጥያቄዎች
የሚከተሉት ጥያቄዎች ስለሚከተሉት ጥያቄዎች
የሚከተሉት ጥያቄዎች ስለሚከተሉት ጥያቄዎች
የሚከተሉት ጥያቄዎች ስለሚከተሉት ጥያቄዎች

ጥያቄው

- መቅደም 1
- መግቢያ 2
- ምዕራፍ አንድ**
- ለምን እግዚአብሔርን ስለመፍራት እናወራለን? 4
- ስለዚህ ለምን ስለፍርሃት እናወራለን? 4
- ምዕራፍ ሁለት**
- የፍርሃት ምንጮች 13
- የመጀመሪያው አይነት ፍርሃት የመውደቅ ፍርሃት ነው 13
- የፍርድ ወይም የኃጢአትን መዘዝ መፍራት ከኃጢአት ጋር የተያያዘ ፍርሃት ነው 17
- ኃጢአተኛ ሁለት አይነት ቅጣቶችን ይፈራል ምድራዊና ሰማያዊ 17
- ምዕራፍ ሦስት**
- እግዚአብሔርን የመፍራት ጥቅሞች 21
- ምዕራፍ አራት**
- እግዚአብሔርን መፍራት በቀድሞዋ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ 32
- የታዋቂ ኃጢአተኛ ታሪክ 34
- የእግዚአብሔር ቤት ቅዱስነት 35
- ሌሎች የቤተ ክርስቲያን እርምጃዎች 36
- ምዕራፍ አምስት**
- እግዚአብሔርን መፍራት እንዴት ማግኘት ይቻላል? 38
- ከእግዚአብሔር መለየት አያስፈራችሁም? 39
- ከእርሱ ተለይቶ በጨለማ ውስጥ መኖርስ? 39
- እግዚአብሔርን መፍራት ታላላቆቻችንን በማክበር እናገኘዋለን? 63
- እግዚአብሔርን መፍራት በጸሎት ወቅት ለእግዚአብሔር ክብር እንድትሰጥ ያደርጋል 70
- እግዚአብሔርን ወደመፍራት ለመድረስ የሚሠሩ ልምዶች 74
- ምዕራፍ ስድስት**
- ፈሪሃ እግዚአብሔር ከፍቅር ይመጣል አብርትም ይቀጥላል 81
- ፈሪሃ እግዚአብሔርም ቢሆን ያለእናንተ መገኘት አይችልም 87
- ምዕራፍ ሰባት**
- ፍቅርና ፍርሃት 89
- በታላቅ የአክብሮት ስሜት እግዚአብሔርን መፍራት 89
- እግዚአብሔርን የማሞገስ ትርጉሙ ምንድን ነው? 91
- ምዕራፍ ስምንት**
- ተቃውሞና ማስተባበል 95

ጥዕን

- 1 ..... ሚናቸው
- 2 ..... ግዳታ
- 3 ..... ጊዜያዊ ቅዱስ ጳጳሳዊ
- 4 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን
- 5 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን
- 6 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን
- 7 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን
- 8 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን
- 9 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን
- 10 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን
- 11 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን
- 12 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን
- 13 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን
- 14 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን
- 15 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን
- 16 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን
- 17 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን
- 18 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን
- 19 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን
- 20 ..... የቤተ-መንግሥት ተቃዋሚዎች የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን

ግደም መቅደም

ጋደላ ተጠጥሮ ማለት የሆነው ማለት የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን ከዚህ በፊት በጸጥታ ተከናወኗል። የእግዚአብሔር ፍቅር ርኅራኄ ሆነው እና ምስክርነት በሚሉት መጻሕፍቶች መሰማት ማለት ለመጠበቅ ስለ ይህን መጽሐፍ ለማሳተም ምኞቱ ነበረኝ። እንዲያውም «ፍቅር» በሚለው ቀደም ሲል ባሳተምኩት መጽሐፍ በመጨረሻው ምዕራፍ ውስጥ ላካትተው ነበር። ነገር ግን በሁለት ምክንያቶች ለብቻው ላሳትመው ፈለክ። 1ኛ/ የራሱ የሆነ ትኩረት እንዲያገኝ እና በሌላ የመጽሐፍ ምዕራፎች ገብቶ እንዲይጠፋ 2ኛ/ ፀፀት በሚል ርዕስ ስር ከጸጥታው መጽሐፍቶች አንዱ እንዲሆን ነው። በዚህ ርዕስ የፀፀት ሕይወት፣ መንፈሳዊ ዕይታ እና መንፈሳዊ ሕይወትን ነቅቶ መጠበቅ የሚሉ ሦስት መጽሐፍቶችን ጽፌያለሁ። ይህ እግዚአብሔርን መፍራት የሚለው ደግሞ አራተኛው መጽሐፍ ነው።

ፖፕ ቪናዳ ሃልሳዊ

የፖፕ ቪናዳ ሃልሳዊ የሆኑት ሰዎች የሆኑት ሰዎች ሲሆኑ ለእነዚህ ሰዎች ማለት ማለት የሆነው ማለት የጋራ ጠቅላይ ጉዳይ ሲሆን ከዚህ በፊት በጸጥታ ተከናወኗል። የእግዚአብሔር ፍቅር ርኅራኄ ሆነው እና ምስክርነት በሚሉት መጽሐፍቶች መሰማት ማለት ለመጠበቅ ስለ ይህን መጽሐፍ ለማሳተም ምኞቱ ነበረኝ። እንዲያውም «ፍቅር» በሚለው ቀደም ሲል ባሳተምኩት መጽሐፍ በመጨረሻው ምዕራፍ ውስጥ ላካትተው ነበር። ነገር ግን በሁለት ምክንያቶች ለብቻው ላሳትመው ፈለክ። 1ኛ/ የራሱ የሆነ ትኩረት እንዲያገኝ እና በሌላ የመጽሐፍ ምዕራፎች ገብቶ እንዲይጠፋ 2ኛ/ ፀፀት በሚል ርዕስ ስር ከጸጥታው መጽሐፍቶች አንዱ እንዲሆን ነው። በዚህ ርዕስ የፀፀት ሕይወት፣ መንፈሳዊ ዕይታ እና መንፈሳዊ ሕይወትን ነቅቶ መጠበቅ የሚሉ ሦስት መጽሐፍቶችን ጽፌያለሁ። ይህ እግዚአብሔርን መፍራት የሚለው ደግሞ አራተኛው መጽሐፍ ነው።

መግቢያ

ፈሪሃ እግዚአብሔርን ትተው ፍቅርን ብቻ ጠበቅ አድርገው የያዙ ሰዎች አሉ። እግዚአብሔርን መፍራት ፍቅር እግዚአብሔር መሆኑን ሳይረዱና በሁለቱ መካከል ያለውን ግንኙነት ሳያጤኑ ነው። ነገር ግን የእግዚአብሔርን ፍቅር ለማግኘት መጨረሻው ደግሞ ፍቅር ነውና። ይህም ቅዱስ መጽሐፋችን ሲያረጋግጥልን «የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው» ምሳ 9-10 ይለናል።

እግዚአብሔርን በመፍራት ውስጥ ለትዕዛዙ መገዛትን እንማራለን፣ ለፍቅር እንበረከካለን፣ በፀጋው እናድጋለን፣ ከቅዱሳን ኅብረት ጋር እንደመራለን። ስለሆነም እግዚአብሔርን በመፍራት ውስጥ የራሱ የሆነ የምናገኛቸው ጥቅሞች ይኖሩናል። ጥቂቶቹ በዝርዝር እንመልከት፡-

1. ለንስሐና ለሕጉ ወደ መገዛት ይመራናል፣
2. በመንፈሳዊ ሕይወት ቆራጥ ያደርገናል፣
3. ወደ ትህትናና ወደ ተሰበረ ልብ ይመራናል፣
4. በራሳችን ኃጢአት ላይ እንድንፈርድ ያደርገናል፣
5. ለራስ ብቻ ሳይሆን ለሌላው ማሰብ እንለምድበታለን።

እነዚህን አትኩረን ከተመለከትናቸው። እግዚአብሔርን በመፍራት የምናገኛቸው ጥቅሞች ሲሆኑ፣ በመጽሐፉ ላይም የበለጠ ዳብረው ተብራርተዋል። እግዚአብሔርን መፍራት ማናችንም በደል እንዳንፈጽም ይጠብቀናል። ሐናኒያና ሰጺራ በዋሹ ጊዜ ቅዱስ ጴጥሮስ ሲገለጹባቸው ወዲያውኑ ሞቱ። ይህንን

መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል። «በቤተ ክርስቲያን ሁሉና ይህንም በሰሙ ሁሉ ላይ ታላቅ ፍርሃት ሆነ» የሐ.ሥራ-5-11። ይህ ፍርሃት ብዙዎችን ከኃጢአት ቆጥሏል።

ቅዱስ ጳውሎስ ጠንቋዩ ኤልማስን እውር እንዳደረገው እናስታውሳለን። (የሐዋ.ሥራ 13-11) «ሌሎች ደግሞ እንዲፈሩ ኃጢአት የሚሰሩትን በሁሉ ፊት ገስጸቸው» 1ኛ ጢሞ 3-20 በማለት የመንፈስ ልጁን ጢሞቴዎስን መክሮታል።

እነዚህን የመሳሰሉ ነገሮችን ስንመለከት ፈሪሃ እግዚአብሔር ካለ ሰዎች ሁሉ ወደ ለየለት ስህተት እንዳይወድቁ ይጠብቃቸዋል። ቅዱስ መቃርዮስ እንዲህ ይላል፡- «የኔ ወንድም ስራዎችህ አንተ ላይ ከመፍረዳቸው በፊት አንተ ራስህ ላይ ፍረድ» በማለት ፈሪሃ እግዚአብሔር እራሳችንን እንድንመረምር መንገድ ይከፍተልናል።

ብፁዕ ወቅዱስ አቡነ ሺኖዳ በዚህ መጽሐፋቸው ላይ የማይጠገቡ ብዙ ቁም ነገሮችን ለማስጨበጥ የሞከሩ በመሆኑ ይህን መጽሐፍ በማንበብ ጠቃሚውን የሕይወት ኑሮ እንድትይዙ እጋብዛለሁ።

መምህር ሰሎሞን በቀለ (B.Th)

2001 ዓ.ም/2009 G.C

አዲስ አበባ ኢትዮጵያ

ምዕራፍ አንድ

ሰምን እግዚአብሔርን ስለመፍራት እናውቅለን?

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እግዚአብሔር ርህራሄ እና ፍቅር በማስተማር ላይ ሳለ እግዚአብሔርን ስለመፍራት ማውራት አንድን ሰው ሊያስገርም ይችላል። ሰዎች በምህረትና በርህራሄ ስለሚንከባከቡንና ኃጢአታችንን ስንናዘዝ ይቅር ስለሚለን መሀሪና መልካም አምላክ ስለሆነው አምላካችን እግዚአብሔር ሁልጊዜ ስናወራ መስማታቸው የተለመደ ነው።

ስለዚህ ሰምን ስለፍርሃት እናውቅለን?

መልሱ ሁለት አይነት ሰዎች ስላሉ ነው። በፍቅር በጣም የሚጠቁና ቸልተኛ ለመሆን ፍቅርን የሚጠቀሙ። ልባቸው በፍቅር የሚጠቃ ሰዎችም ሁለት አይነት ናቸው። እግዚአብሔርን የሚወዱና እንደ ሀሳቡ የሚመላለሱ ባላቸው ኃይል በሙሉ ለእግዚአብሔር ያላቸውን ፍቅር በሕይወታቸው በባህሪያቸው እና ለእግዚአብሔር ባላቸው መታዘዝ የተገለፀ ነው። የልባቸውም መሻት ከእግዚአብሔር ሀሳብ ጋር የተስማማ ነው። ይህ ነው ተስማሚው . . .፤ ነገር ግን ሁሉም ሰዎች እንደዚህ አይደሉም። እግዚአብሔርን የሚወዱ ነገር ግን ፈቃደኝነትንና በተግባር ላይ ማዋልን የሚያጡም አሉ። ፍቅር በልብ ላይ እንጂ በእጅ ላይ እንዳለ ማህተም አይደለም መኃልየ

8:6፤ ቅዱስ ጴጥሮስ ጌታ ኢየሱስ ከሞት በተነሣ ጊዜ ሲክደው እንዲህ አይነት ሰው ነበር። «ጌታ ሆይ አንተ ሁሉን ታውቃለህ እንድወድህ አንተ ታውቃለህ አለው» (ዮሐንስ 21:17) ጌታን ሲክደው ፍቅር እንጂ ፍርሀት አልነበረበትም ቅዱስ ጴጥሮስ ከጌታ ጋር በነበረው ግንኙነት ምክንያት ሰዎችን ይፈራ ነበር። በዚያን ጊዜ ለእግዚአብሔር ከነበረው ፍርሃት ይልቅ ለሰው የነበረው ፍርሃት ይልቅ ነበር ይሁንና ለእግዚአብሔር የነበረው ፍቅር እንከን የለሽ አልነበረም። የነበረው ፍቅር እንከን የለሽ ቢሆን ኖሮ ለሰው የነበረውን ፍርሀት አስወግዶ እግዚአብሔርን አይክድም ነበር።

እግዚአብሔርን መፍራት በቅዱስ ጴጥሮስ ልብ ወስጥ በዚያን ሰዓት እንዲኖር እንመኛለን። ሌሎቹ አይነት ሰዎች ፍቅርን በተሳሳተ መልኩ ይተረጉሙታል እግዚአብሔርን በርህራሄው ማሸነፍ እንደሚችሉ ያምናሉ ስለዚህ ይቅር ይላል ደግሞም አይቀጣም ይላሉ። በዚህ መሰረት ፍርሀት የላቸውም ኃጢአትንም ይሰራሉ። እንደዚህ አይነት ሰዎች የተሳሳቱ ናቸው። እንዲህ ብለው ያስባሉ ምናልባትም በግልጽ የምናመልከው አምላክ መልካም እስከ ሆነ ድረስ ፍርሃት ሊኖረን አይገባም ሁልጊዜም ይምረናልና ሊሉ ይችላሉ። ጌታ አመንዝራዋን ሴት ይቅር ብሏል ከውስጧ ሰባት አጋንንት ያወጣላትን መግደላዊት ማርያምንም ይቅር ብሏል (ማርቆስ 16:9)። መልካሙ አምላካችን ቀራጩን ዘኔዎስን ተቀብሏል ደግሞ ቀራጩን ማቴዎስ ሐዋርያ እንዲሆን መርጠታል። እሱ ሁልጊዜ ለኃጢአተኞች ርህራሄ ነው። እንደዚህ አይነት ሰዎች የእግዚአብሔርን

ፍቅር በተሳሳተ መልክ ይተረጉሙታል፡ ደግሞም ትዕዛዛቱን ይተላለፋሉ።

ስለዚህ እግዚአብሔርን ስለመፍራት ማውራት በጣም ጥቅም አለው በተለይ በዚህ ትውልድ ውስጥ። ሰዎች ለእግዚአብሔር ያላቸው ፍርሀትን ባጡበት ዘመን ላይ በመኖር እንገኛለን አንዳንዶች እግዚአብሔርን ሲነቅፉ ሲከሰሱና በእግዚአብሔር ላይ ሲያገረመርሙ ሌሎች ደግሞ መኖሩን ይክዳሉ። ያለምንም ፍርሀት በድፍረት ትዕዛዙን የሚተላለፉም አሉ። ሁሉም አይነት ፀያፍ ነገር በዚህ ትውልድ ውስጥ ከጊዜ ወደ ጊዜ እየጨመረ ነው። ብዙዎች በህጎቹ ላይ በማመጽ ትክክል ያልሆነውን ዳኛ መንገድ ይከተላሉ። ስለእርሱም እንዲህ ተብሏል «እግዚአብሔርን የማይፈራ ሰውንም የማያፍር አንድ ዳኛ ነበር» (ሉቃስ 18:2)

እግዚአብሔርን መፍራት ከብዙ ሰዎች ልብ በተወገደበት በዚህ ትውልድ መካከል እግዚአብሔርን ስለ መፍራት ማውራት አለብን። በአባቶች በእናቶች በአስተማሪዎች በአዛውንቶች ወይም በኃላፊዎች ውስጥ ምንም ፍርሀት የለም። ይልቁንም በቤት በስራ ወይም በትምህርት ቤት አለቆች ላይና በህጎችና በደንቦች ላይ ማመጽ ነው ያለው። እግዚአብሔርን መፍራት ከምን ጊዜውም በላይ በተመናመነበት ጊዜ ላይ እንገኛለን።

አንዳንዶች እግዚአብሔርን መፍራት የብሉይ ኪዳን ባህሪ ነው ብለው ሊቃወሙ ይችላሉ ነገር ግን አዲስ ኪዳን የፀጋ እና የፍቅር ኪዳን ነው። እግዚአብሔር ትላንትና ዛሬም ነገ እስከለዘላለም ያው ነውና ይህ የተሳሳተ ገንዘብ ነው። (ዕብራውያን 13:8) በእርሱ ዘንድ መለወጥ ወይም በመዞር

የተደረገ ጥላ የለም። (ያዕቆብ 1:17) እግዚአብሔርን መፍራት ባለፈው ጊዜ ስለነበር አሁንም የፍቅር ትዕዛዝ አለ። «አምላክህን እግዚአብሔርን በፍፁም ልብህ በፍፁምም ነፍስህና በፍፁምም ኃይልህ ውደድ» (ዘዳግም 6:5) ጌታ ኢየሱስ ህጉም ሁሉ እና ነቢያት በፍቅር ትዕዛዝ ተሰቅለዋል ብሏል። (ማቴዎስ 22:40)

አዲስ ኪዳን ስለዚህ ፍቅር ሲያረጋግጥ እግረመንገዱን እግዚአብሔርን ስለ መፍራትም ይናገራል። ጌታችን እንዲህ ብሏል «እኔ ግን የምትፈሩትን አሳያችኋለሁ ከገደለ በኋላ ወደ ገህነም ለመጣል ስልጣን ያለውን ፍሩ። አዎን እላችኋለሁ እርሱን ፍሩ። (ሉቃስ 12:4:5) በአንድ ትዕዛዝ ውስጥ ፍርሃት የሚለውን ቃል 3 ጊዜ ደጋግሞታል። ፍቅር እግዚአብሔርን መፍራትን አይቃወምምና እንዲህ በማለት ጀምሯል። «ለእናንተ ለወዳጆቹ እላችኋለሁ . . . »

ቅዱስ ጴጥሮስ ለሁሉም ሰው እንዲህ ብሏል «. . . በእንግድነታችሁ ዘመን በፍርሃት ኑሩ። 1ኛ ጴጥ. 1:17) ለሴቶች ደግሞ እንዲህ ብሏል . . . በፍርሃት ያለውን ንጹሀን ኑሮአችሁን እየተመለከቱ . . . (1ኛ ጴጥ. 3:2)

ቅዱስ ጳውሎስ ስለ ፍርሃት ለስለስ ባለ መልኩ አልተናገረም። እስቲ ስለ ፍርሃት ያለውን እንስማ። «. . . በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ የራሳችሁን መዳን ፈጽሙ . . . » (ፊልጵ. 2:12) ስለዚህ ፍርሃት በሚለው ላይ መንቀጥቀጥ የሚለውንና የበለጠ ጠንክር የሚለውን ቃል ጨምሯል።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለፍርሃት በጣም ግልጽ የሆነውና በአዲስ ኪዳን ውስጥ ያለው ጥቅስ እንዲህ ይላል».. በእግዚአብሔር ፍርሃት ቅድስናን ፍጹም እያደረግን . . . »

(2ኛቆሮ. 7:1) ይሁዳም «አንዳንዶች ተከራካሪዎችንም ውቀሱ አንዳንዶችንም ከእሳት ነጥቃችሁ አድኑ አንዳንዶችንም በሥጋ የረከሰውን ልብስ እንኳን እየጠላችሁ በፍርሃት ማሩ።» ብሏል። (ይሁዳ 1:22-23)

ስለዚህ እግዚአብሔርን መፍራትን ነፍሳችን እንደማዳኛ መንገድ መጠቀም ይችላል። ለአንዳንዶች ርህራሄ ይኖረናል ሌሎችን ደግሞ ነገ ከእሳት ውስጥ ነጥቀን እናወጣቸዋለን። ስለዚህ አይቃጠሉም። ሁሉም ሰው አንድ አይነት አይደለም። አንዳንዶች ከፍርሃት ተጠቃሚ ሊሆኑ ይችላሉ። በዚህ አቅጣጫ ቅዱስ ጳውሎስ ለደቀመዝሙሩ ጢሞቴዎስ እንዲህ ይላል «ሌሎች ደግሞ እንዲፈሩ ኃጢአት የሚሰሩትን በሁሉ ፊት ገስጸቸው። «(1ኛ ጢሞ 5:20) ሌሎች ሰዎች ነገሮችን በቀላሉ እንዳይመለከቱ ይህ ፍርሃት በጣም ጠቃሚ ነው።

ሐናንያና ሰጺራን ለመቅጣት እንዲህ አይነቱ የፍርሃት አቀራረብ ጠቃሚ ነበር። በሐናንያና ሰጺራ የተሰራው ስህተት በኋላ ሰዎችም ሊደግም ይችላል። ነገር ግን ቅዱስ ጴጥሮስ ሲቀጣቸው በሐዋርያት ስራ ላይ እንደተጻፈው ከፍተኛ ፍርሃት ሆነ። «በቤተ ክርስቲያን ሁሉና ይህንም በሰሙ ሁሉ ላይ ታላቅ ፍርሃት ሆነ።» (የሐዋ. ሥራ 5:11) ይህ ፍርህት ለቤተ ክርስቲያን ጥሩና የተረጋጋ መሆን በጣም ጠቃሚ ነበር።

ቤተ ክርስቲያን ከጥንት ጀምሮ የኖረችው እንዲህ ባለ አስተምህሮ ነው። ታዲያ አንዳንዶች ለምንድነው በአዲሱና በብሉይ ኪዳን አስተምህሮ መካከል ለመለያየት የሚፈልጉት? መጽሐፍ ቅዱስ አንድ አይነት አይደለም? በሐዋርያት እንዲህ

ተብሎለታል «የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምህርትና ለተግሳጽ ልብንም ለማቅናት በጽድቅም ላለው ምክር ደግሞ ይጠቅማል።» (2ኛጢሞ. 3:16)

በብሉይ ኪዳን የነበረው እግዚአብሔር በአዲስ ኪዳን ካለው ጋር ተመሳሳይ ነው። እርሱ አይለወጥም ስለኃጢአት ስታስቡ እግዚአብሔር በብሉይ ኪዳን ጥብቅ እንደሆነ በአዲስ ኪዳን ደግሞ ለዘብተኛ እንደሆነ አታስቡ። በእርሱ ከፍተኛ ጥላቻ ውስጥ ኃጢአት ተመሳሳይ ነውና እግዚአብሔር ይከለክላል። ደግሞም እግዚአብሔር በቅድስናው ተመሳሳይ ነው ስለዚህ እርሱ በሁለቱም ኪዳናት ውስጥ መልካም ቅዱስ እና ጸድቅ ነው።

ስለዚህ ብሉይ ኪዳን የፍርሃትና የቅጣት አዲስ ኪዳን ደግሞ የፍቅርና የፀጋ ኪዳኖች ናቸው ማለት አይደለም። ፍርሃትና ደስታ በሁለቱም ኪዳኖች ውስጥ አሉ። ለሚያምኑና በእምነት ለሚቆዩ ደስታ ለማያምኑና ከእውነት ለሚሸሹ ደግሞ ፍርሃት ይሆናል።

አዲስ ኪዳን ተስፋ የተሰጠበት ብሉይ ኪዳን ደግሞ የስጋትና የስቃይ ኪዳን አይደለም። «እንግዲህ መልካም ፍሬ የማያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ወደ እሳትም ይጣላል» (ማቴ 3:10) ተብሎ በአዲስ ኪዳን ላይ ተጽፏልና ስጋትና ተስፋ በሁለቱም ኪዳናት ውስጥ አሉ።

ጌታችን በሙሉ ፍቅር እንዲህ ብሏል «በእኔ የማይኖር ቢኖር እንደቅርንጫፍ ወደ ውጭ ይጣላል ይደርቅማል እነርሱንም ስብስበው ወደ እሳት ይጥሏቸዋል ያቃጥሉአቸውማል።» (ዮሐ. 15:6)

እግዚአብሔር የሰውን ተፈጥሮ ያውቃል ደግሞም ፍርሃት ለተፈጥሮዎችን ጠቃሚና አስፈላጊ መሆኑን ያውቃል። ስለዚህ በአዲሱም ሆነ በብሉይ ኪዳን ውስጥ ስለፍርሃት ይናገራል። በብሉይ ኪዳን ሰዎችን ለማስፈራራት ብቻ በታሰበ መልኩ ሳይሆን በፍቅርና በጸጋ ስለ ፍርሃት ይናገር ነበር።

በመዝሙረ ዳዊት ላይ እንዲህ ተብሎ ተጽፏል «እግዚአብሔርን ለሚፈሩት ኃይላቸው ነው ቃል ኪዳንንም ያስታውቃቸዋል።» (መዝ. 25:14) «እነሆ የእግዚአብሔር አይኖች ወደ ሚፈሩት ናቸው።» «(33:18) «የእግዚአብሔር መልአክ በሚፈሩት ሰዎች ዙሪያ ይሰለፋል ያድናቸውማል።» (መዝ. 34:7) «ማዳኑ ለሚፈሩት ቅርብ ነው።» (መዝሙር 85:9) «... ምህረቱን በሚፈሩት ላይ አጠነከረ።» (መዝሙር 103:11) «... እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ማነው? በሚመርጠው መንገድ ያስተምረዋል። ነፍሱ በመልካም ታድራለች ዘሩም ምድርን ይወርሳል።» (መዝሙር 25 :12)

በትንቢተ ኤርምያስ ላይም እንዲህ ተብሎ ተጽፏል «ለእነሱም ከእነርሱም በኋላ ለልጆቻቸው መልካም ይሆንላቸው ዘንድ ለዘላለም እንዲፈሩኝ አንድ ልብና አንድ መንገድ አሰጣቸዋለሁ። ለእነርሱም ከማደርገው በጎነት አልመለስም ስል ከእነርሱ ጋር ለዘላለም ቃል ኪዳን እገባለሁ ከእኔም ዘንድ ፈቀቅ እንዳይሉ መፈራቴን በልባቸው ውስጥ አኖራለሁ።» (ኤር. 32:39:40)

በአዲስ ኪዳን እግዚአብሔርን አለመፍራት ከኃጢአት ጋር የተያያዘ ሲሆን እግዚአብሔርን የሚያመልክና የሚፈራ

ሕዝብም እጅግ ምጽዋት የሚያደርግ ወደ እግዚአብሔርም ሁልጊዜ የሚፀልይ ነበር።» (ሐዋርያት ስራ 10:2)

ሽባው ሰው ሲፈወስ ያዩ ሰዎች ፍርሃትና እግዚአብሔርን ማክበር ተደባልቆባቸው ነበር። «ሁሉንም ፍርሃት ያዛቸው ታላቅ ነብይ በእኛ መካከል ተነስቶአል ደግሞ እግዚአብሔር ህዝቡን ጎበኘ እያሉ አመሰገኑ።» /ሉቃስ 7:16/

በዮሐንስ ራዕይ መጽሐፍ ላይ ቅዱስ ዮሐንስ አንድ ነገር አየ። በምድርም ለመኖሩ ለህዝቡም ለነገድም ለቋንቋም ለወገንም ሁሉ ይሰብክ ዘንድ የዘላለም ወንጌል ያለው ሌላ መልአክ ከሰማይ መካከል ሲበር አየሁ በታላቅ ድምፅም የፍርዱ ሰዓት ደርሶአልና እግዚአብሔርን ፍሩ ክብርንም ስጡ ሰማይንና ምድርንም ባህርንም የውሐንም ምንጮች ለሠራው ስገዱለት አለ።» (ራዕይ 14:6-7) በተጨማሪም እግዚአብሔርን እንዲህ እያሉ ሲያመልኩት አየ «... ጌታ ሆይ የማይፈራህና ስምህን የማያከብር ማነው? አንተ ብቻህን ቅዱስ ነህ. . . » (ራዕይ 15:4)

ይህ ቃል ቅዱስ ጳጳርን በመልዕክቱ ላይ ከጻፈው ጋር ተመሳሳይ ነው። . . . «ወንድሞችን ውደዱ እግዚአብሔርን ፍሩ . . . » (1ኛጴጥ 2:17) እግዚአብሔርን መፍራት ከጥሩነት ጋር እንደሚጣመር ሁሉ እግዚአብሔርን አለመፍራት ደግሞ ከኃጢአት ጋር ይጣመራል። ስለዚህ በመስቀል ላይ ኃጢአቱን የተናዘዘው ወንበዴ ሌላኛውን እንዲህ ብሎ ይነቅፈዋል «... አንተ እንደዚህ ባለ ፍርድ ሳለህ እግዚአብሔርን ከቶ አትፈራውምን? ስለአደረግነውም የሚገባንን እንቀበላለንና . . . »

(ሉቃስ 23:40 41) ስለ ስህተተኛው ዳኛም እንዲህ ተብሏል «እግዚአብሔርን የማይፈራ . . .» (ሉቃስ 18:2)

የአባቶቻችን አባት አብርሃም በጌራራ ምድር በእንግድነት በተቀመጠበት ወቅት እንዲህ አለ « . . . በዚህ ሰፍራ እግዚአብሔርን መፍራት በእውነት እንደሌለ ለሚሰጥም ሲሉ እንደሚገድሉኝ ስላሰቡህ ነው።» (ዘፍጥረት 20:11) በማለት ተናግሯል።

ምዕራፍ ሁለት

የፍርሃት ምንጮች

የቅድስናን ዘውድ የጫኑት መላእክት ፍርሃት የለባቸውም። በሌላ በኩል ደግሞ ሰዎች ሁልጊዜ ኃጢአትን ስለሚሰሩ ፍርሃት ሁልጊዜ ይከተላቸዋል ፍርሃት ኃጢአትን ይቀድማል ይከተለውማል ደግሞም በተከታታይ የተቆራኙ ናቸው።

**የመጀመሪያው አይነት ፍርሃት
የመውደቅ ፍርሃት ነው**

ይህ ፍርሃት ኃጢአትን የሚቀድም ነው። ሰውን ጥንቁቅ ስለሚያደርግ በጣም ጠቃሚ ነው። ንፁህ የሆነ ሕይወትን መምራት የሚፈልግ ሰው መውደቅን ይፈራል። ስለህጢአት እንዲህ ተብሎ ተጽፏል «ወግታ የጣለቻቸው ብዙዎች ናቸውና እርስዎም የገደለቻቸው እጅግ ብዙ ናቸው።» (ምሳሌ 7:26) በእርግጥም ኃጢአት እንደነዳዊት ሰሎሞንና ሶምሶንን የመሳሰሉ ታላላቆችን ከደቀመዝሙርነት ደግሞ ቅዱስ ጴጥሮስንና ቅዱስ ቶማስን ጥላለች። ለዚህ ነው ቅዱስ ጳውሎስ በማስጠንቀቅ እንዲህ ያለው «ፍራ እንጂ የትዕቢትን ነገር አታስብ።» (ሮሜ 11:20)

በተፋፋመው መንፈሳዊ ውጊያና በአታላይ የሰይጣን ኃይል ምክንያት ለመጠንቀቅ ያህል እያንዳንዱ መንፈሳዊ ሰው እንዳይወድቅ መፍራት አለበት። ቅዱስ ጳውሎስ አታላይ ስለሆነው ሰይጣን እንዲህ ይላል « . . . ባላጋራችሁ ዲያብሎስ

የሚውጠውን ፈልጎ እደሚያገሳ አንበሳ ይዞራልና . . . » (1ኛጥ 5:8) ስለመንፈሳዊ ውጊያዎችም «መጋደላችን ከስጋና ከደም ጋር አይደለምና ከአለቆችና ከሥልጣናት ጋር ከዚህም ከጨለማ ዓለም ገዢዎች ጋር በሰማያዊም ስፍራ ካለ ከክፉ መንፈሳውያን ስራዊት ጋር ነው እንዲ።» በማለት ሲገልጽ (ኤፌ. 6:12) በተጨማሪም «ስለዚህ እንደቆመ የሚመስለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ።» (1ኛቆሮንቶስ 10:12) እኛን ለማስጠንቀቅ ደግሞ ስለራሱ እንዲህ ይላል « . . . ነገር ግን ለሌሎች ከሰበክሁ በኋላ ራሴ የተጣልሁ እንዳልሆን ሥጋዬን እየጎሰምሁ አስገዛዋለሁ።» (1ኛ ቆሮንቶስ 9:27)

ምንም እንኳን በመንፈሳዊ ሕይወቱ ከፍተኛ ደረጃ ላይ የደረሰ ቢሆንም ይህንን ያደርግ ነበር። በዚህ ምክንያት ነው ቅዱስ ጳውሎስ የገላትያ ሰዎችን እንዲህ በማለት የወቀሰው «እንዲህን የማታስተውሉ ናችሁ? በመንፈስ ጀምራችሁ አሁን በስጋ ትፈጽማላችሁ?» (ገላ. 3:3) ስለዚህ እንዴት እንደ ጀመርንና አሁን እንዴት እንዳለን ማወቅ ሳይሆን የሚጠቅመው የሕይወታችን ፍጻሜ እንዴት እንደሚሆን ማወቅ ነው የሚጠቅመው።

ይህ ከኃጢአት ጋር የሚዛመደው የመጀመሪያው አይነት ፍርሀት ነው። በኃጢአት ላይ የመውደቅ ፍርሀት ነው። መዝሙረኛው ዳዊት የተናገረውን በማድመጥ መንፈሳዊ ሰዎች ከዚህ ማምለጥ ይችላሉ። «ምስጉን ነው በክፉዎች ምክር ያልሄደ በኃጢአተኞች መንገድ ያልቆመ በዋዘኞችም ወንበር ያልተቀመጠ።» (መዝ. 1:1)

አንድ ሰው ኃጢአትን ከሰራ በኋላ ፍርሃት ውስጥ ይወድቃል ይህ ደግሞ የመጋለጥ ፍርሃት ነው። ኃጢአቱ ተጋልጦበት ውርደትና ሞገስ ማጣት ውስጥ እንዲሁም ዝናውን በሚያጠፋ የሰዎች ምህረት የለሽ ወሬ ውስጥ እንዳይወድቅ ይሰጋል።

ስለዚህ የስነልቦና ባለሙያዎች «ወንጀለኛ ወንጀል የፈጸመበት አካባቢ ምልክት ረስቶ እንዳይሆን በመፍራት ወንጀል የሰራበት አካባቢ ይመላለሳል» ይላሉ። መርማሪዎች ይህንን የሥነ ልቦና ጫና ይጠቀማሉ። ስለዚህ ምንም አይነት ምልክት ለወንጀለኛው ሲነገሩት በጣም ይጨነቃል።

የመጋለጥን ፍርሃት በተመለከተ ብዙ ጊዜ ኃጢአት የሚፈጸመው በድብቅና በጨለማ ውስጥ መሆኑን ማንሳቱ ጠቃሚ ነው። « . . . ሥራቸው ክፉ ነበርና ከብርሃን ይልቅ ጨለማን ስለወደዱ. . . » (ዮሐ. 3:19) ተብሎ ስለ ኃጢአተኞች ተጽፏል። «ክፉን የሚያደርግ ሁሉ ብርሃንን ይጠላልና ሥራውም እንዳይገለጥ ወደ ብርሃን አይመጣም እውነትን የሚያደርግ ግን ሥራው በእግዚአብሔር ተደርጎ እንደሆነ ይገለጥ ዘንድ ወደ ብርሃን ይመጣል።» (ዮሐ. 3:20-21)

ስለዚህ ቅዱሳን የብርሃን ልጆች ይባላሉ ክፉዎች ደግሞ ኃጢአታቸውን በጨለማ ውስጥ ይፈጽማሉና የጨለማ ልጆች ተብለው ይጠራሉ። መጽሐፍት የሚከፈቱበትና ክፉ ሥራዎቻቸው የሚገለጥበትን ሀሳብና ዝንባሌዎቻቸው የሚፈተኑበትን የመጨረሻውን ቀን ይፈራሉ። የመጨረሻውን ቀን እንዴት ሊያመልጡ ይችላሉ? የትስ ይደበቃሉ?

ኃጢአታቸው በምድር ላይ በምንም አይነት ምክንያት ባይገለጥ እንኳን በጻድቁ ዳኛና በፍርድ ቀን በሚገኝ ሁሉ ፊት መገለጡ አይቀርም። በምስጢራዊ ስፍራዎች የተነገሩን በሙሉ ይገለጥብናል ብለው ይፈራሉ። ጌታችንም እራሱ በተናገራቸው በእነዚህ አስፈሪ ቃላት ሳይቀር ይፈራሉ። « . . . የማይገለጥና የተከደነ የማይታወቅም የተሰወረ ምንም የለምና። » (ማቴ. 10:26) ምንም ነገር በማይደበቅበት ነገር ግን ሁሉም በሚገለጥበት ጊዜ ፊታቸውን የት ሊደብቁ ይችላሉ?

መንፈሳዊ የሆነ ሰው ሊጨነቅበት የሚችል አንድ ሌላ ጉዳይ አለ። ኃጢአቶቹ ይወዱት ወይም ያደንቁት በነበሩ በሞት ከዚህ ዓለም በተለይ ሙታን መንፈስ ፊት ይገለጥና ይገረማሉ ወይም ይነቅፋት የነበሩት ትክክል እንደነበር ይረዳሉ። ስለዚህ አንድ ሰው ስለዚህ ምን ላድርግ ብሎ ሊጠይቅ ይችላል።

ንስህ ምንም እንዳላደረጋችሁ አድርጎ ኃጢአታችሁን ሊያጠፋ እንደሚችል ልነግራችሁ እችላለሁ። አጥቦ ከበረዶ በላይ ያነጣችኋል። ኃጢአቱ ይታወቅብኛል ብላችሁ ለተጨማሪ ጊዜ አትስጉም። ኃጢአቱ ይገለጥብኛል ብላችሁ የምትፈሩ ከሆነ ተናዘዙና የእግዚአብሔር መልእክትና የቅዱሳን መንፈስ በእናንተ ደስ ይላቸዋል። በአንድ ኃጢአተኛ ንስሐ በሰማያት ደስታ አለና። (ሉቃስ 15:7)።

የፍርድ ወይም የኃጢአትን መዘዝ መፍራት ከኃጢአት ጋር የተያያዘ ፍርሃት ነው

አባታችን አዳም ኃጢአት በሠራ ጊዜ ፈራና በዛሬች መካከል ተሸሸግ። ከእግዚአብሔር ጋር የነበረው የፍቅር ግንኙነትም ወደ ፍርሃት ግንኙነት ተቀየረ። ነፍስ ገዳዩ ቃየንም ፈርቶ ብቻ ሳይሆን በጭንቀት ተሞልቶ ስለነበር እንዲህ አለ « . . . ኃጢአቴ ልሸከማት የማልችላት ታላቅ ናት። እነሆ ዛሬ ከምድር ፊት አሳደድኸኝ ከፊትህም እሰውራለሁ በምድርም ላይ ኩብላይና ተቅበዝባኸ እሆናለሁ. . . » (ዘፍ. 4:13-14) መዝሙረኛው ዳዊት ኃጢአትን በሠራ ጊዜ ፈርቶ ነበር እና እንዲህ አለ «አቤቱ በቁጣህ አትቅሰፈኝ በመዓትም አትገስፀኝ። ድውይ ነኝና አቤቱ ማረኝ አጥንቶቼ ታውከዋልና ፈውሰኝ። » (መዝ.ዳዊት 6:1-2)።

ኃጢአተኛ ሁለት እይነት ቅጣቶችን ይፈራል ምድራዊና ሰማያዊ

ሰማያዊው ቅጣት አሰቃቂና ዘላለማዊ ነው። በመቀጠል በደንብ አድርጌ እንደማብራራው ተስፋ አደርጋለሁ። ምድራዊው ቅጣት እራሱ ብዙ አይነት ነው። ህብረተሰቡ ከጥላቻ የመነጨ አለባልታ በማካሄድ በማግለልና ተአማኝነትን በማሳጣት ሊቀጣ ይችላል። ቅጣቱ ህግን መሰረት ያደረገ እስራትና ከዚህም ጠንከር ያለ ነገር ሊሆንም ይችላል። ወይም ደግሞ እግዚአብሔር በበሽታ አካልን በማጉደል ወይም በዘዳግም ምዕራፍ 28 ላይ

ከተጠቀሱት መቅሰፍቶች በአንዱ ሊቀጣን ይችላል። ልጆችንን ወይም ደግሞ የልጅ ልጆቻችንን በሚያጠቁ ቅጣትም ሊቀጣን ይችላል።

ጥንቁቅ ሰው የሚፈራቸውና ኃጢአተኛውን ሰው የሚከተሉ መንፈሳዊ ፍርሀቶች አሉ። የእግዚአብሔር ቁጣ እና በቀልን ይፈራል። እግዚአብሔር ንጉሥ ሳኦልን በ1ኛ ሳሙዎስ 16 ቁ. 8 ሳይቀበለው እንደቀረው።

የእግዚአብሔርን መንፈስ እንዳያሳዝን ይፈራል። ከዚህ ባሻገር የእግዚአብሔር መንፈስ ከእርሱ እንዳይለይ ይፈራል (1ኛ ሳሙ. 17:14) ወይም የእግዚአብሔር ፀጋ ትቶት እንዳይሄድና እግዚአብሔር ለማይረባ አዕምሮ ወይም ለልቡ ፍትወት አሳልፎ እንዳይሰጠው ይፈራል። (ሮሜ 1.24 - 28) አዲስ ሆኖ የተፈጠረበትን መለኮታዊ መልክ እንዳያጣም ይፈራል። ዘውዱን እንዳያጣና መቅረዙ ከስፍራው እንዳይወሰድበት ይሰጋል። (ራዕይ 2:5) በሰይጣን ቁጥጥር ስር ወድቆ ፈቃዱንና የእግዚአብሔርን ልጅ ነፃነት በማጣት ክፉን ነገር እንዳይፈጽም ይሰጋል።

ስለዚህ ወደ ክፉ ሁኔታ ውስጥ እንዳይገባ ይፈራል። ጌታ እንዲህ እያለ ሲናገር መስማትም ይፈራል። «ስራህን አውቃለሁ ሕያው እንደመሆንህ ስም አለህ ሞተሃል።» (ዮሐንስ ራዕይ 3:1) እግዚአብሔርን ለመገናኘት ዝግጁ ባልሆነበት ሰዓት ሞት በድንገት እንዳይወስደውም ይፈራል።

በአንድ ወቅት አንድ ሰው እንዲህ አለ (ሦስት ነገሮችን እፈራለሁ ነፍሴ ከስጋዬ የምትለይበትን ጊዜ ከጻድቁ ዳኛ ፊት የምቆምበትን ጊዜ እና የእርሱን ፍርድ የምሰማበትን ጊዜ።) ከፍተኛ ንፅህናን የተላበሱ ቅዱሳን እንዲህ ከፈሩ እኛስ?

እግዚአብሔርን የሚፈራ ኃጢአትን አይሰራም ኃጢአትን የሚሰራ ደግሞ እግዚአብሔርን አይፈራም።

እግዚአብሔር በአስጨናቂዎች ላይ እንደሚፈርድ ያውቃልና እግዚአብሔርን የሚፈራ ሌሌችን አያስጨንቅም። እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው እግዚአብሔር ቅዱስ እንደሆነ ያውቃልና ወደ ጥፋት አይገባም። እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው እግዚአብሔር እንደሚያይና እንደሚሰማ የልባችን ጥልቀት ድረስ ዘልቆ ሁሉን እንደሚያውቅ ያውቃልና በድብቅም ቢሆን እንኳን ክፉን አይፈጽምም።

ኃጢአትን ሠርተው ምንም ስለማይፈሩ ሰዎች ምን ታስባላችሁ ብሎ አንድ ሰው ሊጠይቅ ይችላል። እንዲህ አይነቱ ሰው ወደ ግድ የለሽነትና ስርዓት አልበኝነት ውስጥ ገብቷል እንላለን። ወይም ደግሞ ህሊናው ታሟል ወይም አይሰራም ወይም እራሱን ቆም ብሎ እንዳይመረምር በዓለም ግርግር ተወስዷል። በመንፈሳዊ የህሊና መሳት ውስጥ ነው ያለው ቢያገግም እንኳን በእርግጠኝነት ይጎዳል። እንደዚህ አይነት ሰዎች ወደሞት በቀረቡ ቁጥር ለመጨረሻው ጊዜ ስላልተዘጋጁ ይፈራሉ እና ደግሞ ሕይወታቸውን በከንቱ እንዳሳለፉ ያስባሉ።

እንዲህ ልትሉ ትችላላችሁ። «የፍርሃትን ሳይሆን የፍቅርን ሕይወት መምራት እፈልጋለሁ» እንዲህ አላችኋለሁ «ኃጢአት ከፍርሃት ጋር የተዛመደ ነውና ኃጢአትን አትረፍ።»

ኃጢአተኛው ኃጢአትን በሚሠራበት ጊዜ እግዚአብሔርን የመፍራት ነገር የለበትም ወይም መዝሙራኛው እንዳለው እግዚአብሔርን ከፊቱ አላስቀመጠም። ኃጢአት የሌለብህ ከሆንክ አትፍራ። ኃጢአትን ከሠራህ በኋላ ከእግዚአብሔር ጋር

ከታረቅክ እራስህን ውቀስና የንስህ ኑሮ ኑር። ከዚህ በኋላ ፍርሃት አይኖርብህም።

ነገር ግን ኃጢአተኛ እስከሆንን ድረስ ጌታችን እራሳችንን ማረም የምንችልበትን ፍርሃት ሰጥቶናል። ሐዋርያው እንዲህ ሲል ስሙት «እንግዲህ ወደ እረፍቱ ለመግባት ተስፋ ገና ቀርቶልን ከሆነ ምናልባት ከእናንተ ማንም የማይበቃ መስሎ እንዳይታይ እንፍራ።» (ዕብ. 4:1) ፍርሃት ከኃጢአት ያስጥ ላልና የመጨረሻውን ቀን እንዳትፈሩ ከፈለጋችሁ አሁን ፍሩ። ከመጨረሻውም ቀን ፍርሃት ትነጻላችሁ።

ምዕራፍ ሦስት

እግዚአብሔርን የመፍራት ጥቅሞች

1 እግዚአብሔርን መፍራት ወደ ንስህና በትዕዛዙ ውስጥ ወደ መኖር ይመራል።

እግዚአብሔርን መፍራት ኃጢአትን ከመስራት ይጠብቀናል። ነገር ግን ኃጢአትን ብንሰራ እግዚአብሔርን መፍራት የኃጢአትን መዘዝና የእግዚአብሔርን ቅጣት እንዳንፈራ ያደርገናል። ይህ ደግሞ ወደ ንስህና ትዕዛዙን ወደ ማክበር ይወስደናል። ስለዚህ እግዚአብሔርን መፍራት ከኃጢአት ይጠብቀናል። ኃጢአትን ከሰራን ደግሞ ወደ ንስህ ይመራናል።

2 እግዚአብሔርን መፍራት የመንገዱ መጀመሪያና መንፈሳዊ ምሽግ ነው። ስለዚህ አንድ ሰው ከመንገድ ላይወጣ ይችላል።

በመንገዳችን እግዚአብሔርን ከፊት አድርገን ከጻድቁ ዮሴፍ ጋር እንዲህ እንላለን «በእግዚአብሔር ፊት እንዴት ኃጢአትን እሰራለሁ?» (ዘፍጥረት 39:9) «የኃጢአት ደሞዝሞት ነው።» (ሮሜ 6:23) ተብሎ የተቀመጠውን ቃል በመፍራት እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ኃጢአትን አይሰራም። በራእይ 3:1-15 ላይ «ሥራህን አውቃለሁ» ብሎ ያለውን ሁሉን የሚያውቀውን እግዚአብሔርን ይፈራል። ከዚህም በላይ የእግዚ

አብሔርን ማስጠንቀቂያና ቅጣት ይፈራልና ኃጢአትን ከማድረግ በመቆጠብ ትዕዛዝን ይፈጽማል። በልቡ ውስጥ ያለው እግዚአብሔርን መፍራት ደግሞ በኃጢአት እንዳይወድቅ ምሽግ ይሆነዋል።

3 እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ይታዘዘዋል እግዚአብሔርን የማይታዘዝ ሰው ግን እግዚአብሔርን እንደ ማይፈራ ይመሰክራል።

እግዚአብሔርን የሚፈራ ሁሉንም ነገር ደግሞ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ያደርጋል። ጌታችን በትንቢተ ኤርሚያስ መጽሐፍ ላይ እንዲህ ይላል። « . . . እነርሱም ህዝብ ይሆንኛል እኔም አምላክ እሆናቸዋለሁ። ለእነርሱም ከእነርሱም በኋላ ለልጆቻቸው መልካም ይሆንላቸው ዘንድ ለዘላለም እንዲፈሩኝ አንድ ልብና አንድ መንገድ አሰጣቸዋለሁ።» (ኤር. 32:38-40)

4 እግዚአብሔርን መፍራት አንድን ሰው ጥንቁቅ እንዲሆን ያስተምረዋል።

እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ወድቆ የእግዚአብሔርን ስሜት እንዳይጎዳ ይፈራልና። የሚያደርገውንና ሊያደርግ የሚ ያስበውን ነገር በጥንቃቄ ይፈጽማል። «ስለዚህ የቆመ የሚመ ስለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ።» (1ኛቆሮ 10:12) በማለት ሐዋርያው ጳውሎስ ሊያነቃቃን ይፈልጋል። እንዲህም ደግሞ ይላል። «ፍራ እንጂ የትዕቢትን ነገር አታስብ።» (ሮሜ 11:20)

እመነኝ እንደውም አንዳንዶች ስነልቦናዊ መበሳጨት እግዚአብሔርን መፍራት በሚለው ነገር የተነሳ ሊይዛቸው ይችላል ነገር ግን ጥንቁቅ በሆኑ ቁጥር መንፈሳዊ ጥቅም ያገኛ ሉ። እየወደቁ እንዳይሆን በመፍራት ድንጋይ ባደናቀፉቸው ቁጥር በጥልቀት ያስባሉ። ነገር ግን እግዚአብሔርን መፍራት በልባቸው ውስጥ ምንም ሥፍራ ከሌለው «ምንም ማትጨነቅ ከሆነ የምትደፍረውን በሙሉ አድርግ።» የሚለውን አባባል መተግበር ይጀምራሉ።

5 እግዚአብሔርን መፍራት ከሚተውት ብዙዎች ዋጋ የለሾች እና የረከሱ ይሆናሉ።

እንዲህ ሊሉ ይችላሉ እስቲ በፍቅር እንነር፤ ፍቅር ጥንቁቅ መሆንን ይከለክላል? እግዚአብሔር መፍራት ከሚተ ውት መካከል ብዙዎቹ ከሩና ልባቸው የደነደነ ይሆኑና አለን ብለው የሚያውጅትን ፍቅር ያጡታል።

6 እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ከእግዚአብሔር ሲገናኝ በትህትና ነው የሚገናኘው

እግዚአብሔርን ሳይፈሩ በእግዚአብሔር ፍቅር ውስጥ እንደሚኖሩ የሚናገሩ ሰዎች ብዙ ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር ሲገናኙ የሚያወሩት ትክክለኛው ስርአት (ባህሪ) ባልጠበቀ መልኩ ነው። መቀራረብን ምክንያት በማድረግ ኃጢአትን እግዚአብሔርን ሳይፈሩ ይፈጽማሉ።

ምንም እንኳን አባታችን አብርሃም ከእግዚአብሔር ጋር የጠበቀ ግንኙነት የነበረው ቢሆንም ለሰዶምና ገሞራ ሲማልድ ግን እንዲህ አለ « . . . እኔ አፈርና አመድ ስሆን ከጌታዬ ጋር እናገር ዘንድ . . . » (ዘፍ. 18 :27) በትንቢተ ሚልክያስ ላይ እግዚአብሔር እንዲህ አለ «ልጅ አባቱን ባሪያም ጌታውን ያክብራል እኔስ አባት ከሆንኩ ክብራ ወዴት አለ? ጌታስ ከሆንኩ መፈራቴስ ወዴት አለ? (ሚል. 1:6)

7 እግዚአብሔርን መፍራት በመንፈሳዊ ሕይወት ላይ ትጉህ ወደ መሆን ይመራል።

ፍቅርን ለማመካኘት አንዳንድ ሰዎች ምንም እንኳን የለባቸውም። ሕይወታቸው ግድየለሽነትና ትጋት ማጣትን የተሞላ ነው። በፍፁም ጥንቃቄ አይደሉም ስለምንም ነገር ግድ የላቸውም እና ምንም ነገር አይፈጽሙም። የእግዚአብሔርን ትዕዛዛት ችክ ብሎ መፈጸም እንደፈረሳውያን መሆን እንደሆነ ያስባሉ። ከህግ በታች አይደለንም ይላሉ። ስለዚህ ግድ የለሽ ወደመሆን ይደርሳሉ።

በሌላ በኩል እግዚአብሔርን የሚፈራ መንፈሳዊ ሰው ለእግዚአብሔር ራሱን የሰጠ ነው። እግዚአብሔር መፍራትን ጠብቆ መኖር በአይነ ፊት ነውና እግዚአብሔር በሰጠው ጥቂት ነገር ላይ ታማኝና ትጉህ ነው።

እግዚአብሔርን የማይፈራ ሰው እራሱን ለእግዚአብሔር የሰጠም ትጉህም አይደለም። በሚያሳዝን መልኩ እንዲህ አይነት ሰዎችን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እናገኛቸዋለን። አንድ

አገልጋይ በጣም ወሳኝ በሆኑ የወጣቶች ስብሰባ ላይ ተጋብዞ ለመምጣት ቃል ከገባ በኋላ አርፍዶ ሊመጣና ይቅርታ ሊጠይቅ ይችላል። እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ግን በስብሰባው ላይ ችላ ስላላቸው ስለ እያንዳንዱ ሰው ይጠይቀኛል ብሎ ስለሚፈራ ቀጠሮዎችን ያክብራል። በአይኖቹ ፊት እግዚአብሔርን መፍራት አለና በአገልግሎቱ ጥንቃቄና የተሰጠ ሆኖ ታገኙታላችሁ።

8 እግዚአብሔርን መፍራት በፀፀት ወደተሞላ ልብና ወደ ማዋረድ ይመራል።

እራስን በማዋረድ አንድ ሰው እንዲህ ይላል «እግዚአብሔርን ልቃወምና ትዕዛዙን ልጥስ እኔ ማነኝ?» ለመፀለይ ሲቆም እንዲህ ይላል» በእግዚአብሔር ፊት ልቆምና እርሱን ላነጋግር እኔ ማን ነኝ?» ጥሩው ምሳሌ ቀራጩ ፈሪሳዊ ነው።

ቀራጩ ወደ ቤተ መቅደስ በገባ ጊዜ «ለእኔ ለኃጢአተኛው እራራልኝ» እያለ ደረቱን ይደልቃል እንጂ አይኖቹን ወደ መንግስተ ሰማይ አያነሳም። እግዚአብሔርን በመፍራት ቆሟልና ይህ ፍርሃት በፀፀት ወደተሞላ ልብ ይመራዋል። እግዚአብሔርን መፍራት የሌለበት ፈሪሳዊ ግን በጽሑፍና በአስራቱ ቀራጩን ይኮንን ነበር። ከአመንዝሮች ከአመፀኞችና ከቀማኞች የተሻለ እንዲሆንም ይናገር ነበር። (ሊቃስ 12:10-14)

9 እግዚአብሔርን አለመፍራት መሸነፍን ይወልዳል መሸነፍ ደግሞ እንባን ይወልዳል።

እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው በጸሎቱና በአምልኮው ሰጥ የተሸነፈ ነው። በፀፀት በተሞላ ልብ እያነባ ሊያለቅስ ይችላል። እንዲህ አይነቱ ባህሪ ምንም እንኳን በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ከፍተኛ ደረጃ ላይ ቢገኙም የቅዱሳን አባቶችን ባህሪ ነበር። እግዚአብሔርን መፍራት በፀፀት የተሞላ ልብ መማረክና እንባ ከፍተኛ የሆነ መንፈሳዊ ደረጃ ላይ ቢደርሱም እስከሞታቸው ድረስ ተለይቷቸው አያውቅም።

ፍቅርን አግኝቻለሁ ደግሞም ከእግዚአብሔር ጋር በጠበቀ ህብረት እኖራለሁ ብሎ የሚያውጅ ሰው የሚፀፀትን ልብ ሲያጣና ማስተዋል የሌለው ሊሆን ይችላል። ከእግዚአብሔር ጋር ላለው ግንኙነት ግድየለሽ ይሆናል። ከዚህ በኋላ ኃጢአትን እንደውህ ይጠጣታል። እግዚአብሔር መሀሪና ፍህፍህ አምላክ ነው እያለ ወድቀቱን ለመሸፈንም ይሞክራል። እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ግን አይኖቹ በእንባ ልቡ ደግሞ በፀፀት እስኪሞላ ድረስ ኃጢአቱ በፊቱ ነው።

10 እግዚአብሔርን በመፍራት የሚኖር ሰው ሁልጊዜ እራሱን ይፈትሻል።

ስራውን ብቻ ሳይሆን ሀሳቡንና ፍላጎቱን ጭምር ይመረምራል። ትልቅም ይሁን ትንሽ ለእያንዳንዱ ስራው እራሱን ይፈትሻል ስሜቱን ፍላጎቱን ሀሳቡን እና የምላሱንና የየስሜቱን

ኃጢአት በሚቀዳ መሳሪያ ፊት እየደቆመ ያስባል። ስለእያንዳንዱ የሕይወታችን ነገር ተጠያቂ ነንና በእርግጥም ይህ ነገር ትክክል ነው። ስለእግዚአብሔር የተቀዳው ነገር ምን አይነት ነገር ቢሆን በፍርድ ቀን በመላእክትና በሰዎች ሁሉ ፊት ይገለጣል።

አመጸቸው የተሰረዩላቸው ኃጢአታቸውም የተከደነላቸው ብፁአን ናቸው ጌታ ኃጢአቱን የማይቆጥርበት ሰው ብፁዕ ነው። (ሮሜ. 4:7-8) (መዝ. 32:1-2) ይላልና ይህንን ኃጢአታችሁ ከፈራችሁና ኃጢአታችሁን ከተናዘዛችሁ ኃጢአታችሁ ከመቅጃው ማሸን ላይ እንደሚደመሰስና ከዚህ በኋላ ተጠያቂ እንደማትሆኑ እርግጠኛ ሁኑ።

11 እግዚአብሔርን መፍራት በራስ ላይ ወደመፍረድ ብቻ ሳይሆን እራስን ወደመውቀስ ወደ ፀፀትና ንስህም ይመራል።

እግዚአብሔርን የሚፈራው ቅዱስ መቃርዮስ «ወንድሜ ሆይ በአንተ ላይ ከመፍረዳቸው በፊት በእራሱ ላይ ፍረድ» ብሎ የተናገረውን ይሰማል ከዚህ በመቀጠል በቀደመው ጊዜ ለስራውና ሊያደርግ ስላሰበው ነገር ሁሉ እራሱን ይወቅስና ክፋውን ሀሳብ ያስወግዳል። እግዚአብሔርን መፍራት ወደ ንፁህ ልብ ይመራል።

12 እግዚአብሔርን ያስደስት ዘንድ እግዚአብሔርን መፍራት ሰውን ወደ ንቁነትና ትጋት ይመራል።

ለምሳሌ በጣም ብዙ ሊከታተለው የሚገባ ትምህርት ያለበት አንድ የኮሌጅ ተማሪ 1000 ገጽ የሚሆን የሚጠና ነገር ቢናረውና እርሱ ግን ሀያውን ገጽ እንኳ ያላጠና ቢሆን ያሰበውን ነገር ለማሳካት ጥረቱን በእጥፍ እንዲጨምር በሚያደርገው ፍርሃት ይያዛል።

ለእኛ መንፈሳዊ ትምህርታችን ቅድስና ነው። «... እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ . . . » (1ኛጴጥ. 1:16) ያለውን እግዚአብሔርን ያለቅድስና ማየት አንችልም። «እንግዲህ የሰማይ አባታችሁ ፍፁም እንደሆነ እናንተ ፍፁማን ሁኑ።» (ማቴ. 5:48) ብሏል።

በእኛና በቅድስና እንዲሁም በፍፁምነት መካከል ረጅም ርቀት እንደመኖሩ መጠን በፍርሃት መኖር የለብንም? ምናልባት በድንገት ሲመጣ ተኝተን እንዳያገኘን (ማር. 13:36) ይህ ፍርሃት ወደ ትጉህነትና ንቁነት ለነፍሳችንም መዳን ወደመጠንቀቅ ሊመራ አይገባም?» በተበሳጨን ቁጣርና ይህ ፍፁምነት የበቃ መስሎ በታየን ቁጥር የቅዱስ ጳውሎስን ምክር መስማት አለብን። «እንዲሁም ታገኙ ዘንድ ሩጡ። የሚታገልም ሁሉ በነገር ሁሉ ሰውነቱን ይገዛል። . . . » (1ኛቆሮ. 9:24-25) ስለዚህ እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ያለመቆምና በትጋት ሁልጊዜ በመንፈሳዊው መንገድ ላይ ይገኛል።

13 እግዚአብሔርን መፍራት ወደ መንፈሳዊ እድገት ይመራል።

እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው የፍፁምነት መንገድን ረጅም እደሆነ ስለሚያስተውልና ከመድረሱ በፊት እሞታለሁ ብሎ ስለሚፈራ በየቀኑ የተወሰነ መሻሻል ያሳያል። እግዚአብሔርን የማይፈራ ሰው ወደታች በሚያፈገፍግበትና የባሰ በሚበላሽበት ወቅት እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ግን ለማደግ ይተጋል።

14 እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ስለእራሱ ብቻ ሳይሆን ስለሌሎችም ይጨነቃል ስለዚህ የእግዚአብሔርን መንግሥት ለማወጅ ይጥራል።

ኢዮብ ስለልጆቹ ይጨነቅና ስለ እርሱ መስዋዕት ያቀርብ እንደነበር ሁሉ እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ስለራሱና ስለ ሚያውቃቸው ሰዎች ዘላለማዊነት ይጨነቃል። (ኢዮብ 1:5) ቅዱስ ጳውሎስ «በስጋ ዘመዶቹ ስለሆኑ ስለ ወንድሜቹ ከክር ስቶስ ተለይቼ እኔ ራሴ የተረገምሁ እንዳልሆን እጸልይ ነበርና።» (ሮሜ 9:23) ብሎ እንዳለ እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው በእገልግሎቱ ለሌሎች ደህና መሆን ይተጋል። ለእግዚአብሔር መንግስት ያለው ፍቅርና አግልግሎትም ያድጋል።

15 እግዚአብሔርን መፍራት ወደ ጸሎት ይመራል።

ሰው ይታገላል ነገር ግን የእርሱ መታገል ብቻ በቂ ሳይሆን ሊቀር ይችላል። ስለዚህ ለእርሱና ለሌሎች የእግዚአብሔርን ፀጋና እርዳታ በመጠየቅ በፀሎት ይተጋል። እግዚአብሔር «ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም. . .» (ዮሐ. 15:5) ስላለ የሰው ትጋት ብቻውን ለነፍስ መዳን በቂ አይደለም። ቅዱስ ጴጥሮስ በውሀ ላይ መራመድ ላይ ሳለ እስጥማለሁ ብሎ ፈርቶ ወደ ጌታ ሲጮህ ጌታ እጆቹን ዘርግቶ እንደታደገው ሁሉ እግዚአብሔርን መፍራትም ወደ እግዚአብሔር መጠጋት ይመራል። (ማቴ. 14:30-31) ፍርሀት ሰውን ወደ ጠንቃቃነት ይመራል። በተመሳሳይ ጊዜ ደግሞ «ጌታ ሆይ እርዳኝ ስለዚህ እድናለሁ» ይላል።

16 እግዚአብሔርን መፍራት ወደ እውቀትም ይመራል ስለዚህ ግድየለሽነት ላይ አትወድቅም። ይህ በተራው ትዕዛዝን ወደማንበብና መፈለግ ይመራል።

ከእግዚአብሔር ትዕዛዝ በቀንም በማታም ፈቀቅ አትሉም ስለዚህ ከትዕዛዙ ትጠቀሙ ይሆናል። «በራስህም ማስተዋል አትደገፍ (ምሳሌ 3:5) ተብሎ ስለተጻፈ ግልጽ እንዲሆንላችሁ የምትፈልጉት ነገር ሲኖር የመንፈሳዊ አባቶቻችሁን ምክር ትፈልጉ ይሆናል።

17 እግዚአብሔርን መፍራት ከሌሎች ጋር ወደመልካም ግንኙነት ይመራል።

«ደንቆሮ የሚለውም ሁሉ የገሀነም እሳት ፍርድ ይገባ ዋል።» (ማቴ. 5:22) የሚለውን የእግዚአብሔርን ቃል ትፈራላችሁ። እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው በምትፈርዱበት ፍርድ ይፈርድባችኋል የሚለውን ስለሚያውቅ የሌሎችን ስሜት አይጎዳም፤ በሌሎች ላይም አይፈርድም። ጌታችን የሚ ምሩ ይማራሉና (ማቴ. 5:7) እንዳለ እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ሁሉንም ሰው መሐሪ ነው ስለዚህ ምህረት ያገኛል።

ምዕራፍ ስራት

እግዚአብሔርን መፍራት በቀድሞዎ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ

የቀድሞዎ ቤተ ክርስቲያን ስንል ቤተ ክርስቲያን እግዚአብሔርን በመፍራትና አማኞች እንዲሁም ቤተ ክርስቲያን በቅድስና ለመኖር በጣም ይጠነቀቁ የነበረበትን የሐዋርያት ዘመንና የመጀመሪያዎቹን የክርስትና ክፍለ ዘመናት ማለታችን ነው። መለኮታዊ ትዕዛዞችን በመጠበቅ በኩል ቤተ ክርስቲያን በጣም ጥብቅ ነበረች። ስለዚህ ስለክርስቲያን አማኞች እግዚአብሔርን በመፍራት እንዲኖሩ ኃጢአተኞችን ከባድ ቅጣት በመቅጣት ትታወቅ ነበር።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «... መንፈሱ በጌታ በኢየሱስ ቀን ትድን ዘንድ እንደዚህ ያለው ለስጋው ጥፋት ለሰይጣን እንዲሰጥ ፍርድ ነው።» (1ኛቆሮ. 5:5)፤ በማለት በቆሮንቶስ ኃጢአተኛ ላይ የተጣለውን ቅጣት እንረሳም። ሐዋርያው ጳውሎስ ኤልማስን እንዴት አድርጎ በዕውርነት እንደቀጣውም እና ስታውሳለን። (ሐዋ.ሥራ 13:11)፤ ለደቀመዝሙሩ ጢሞቴዎስም «ሌሎቹ ደግሞ እንዲፈሩ ኃጢአት የሚሰሩት በሁሉ ፊት ገስጸቸው።» (1ኛጢሞ. 5:20) ብሎታል።

ይህ ፍርሀት ሌሎችን ስህተት ከመስራት ይጠብቃቸዋል። በቀደምዎም ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የአናኒያን የሰጺራ ታሪክ የማይረሳ ነው። ለቅዱስ ጴጥሮስ በዋሹ ጊዜ ምንም

የንስህ እድል ሳይሰጣቸው ቅዱስ ጴጥሮስ በሞት ቀጣቸው። በሐዋርያት ስራ ላይ «በቤተ ክርስቲያን ሁሉና ይህን በሰሙ ሁሉ ላይ ትልቅ ፍርሀት ሆነ።» (የሐዋ ሥራ 5:11) ተብሎ ተፅፏል። ብዙዎችን ኃጢአትን ከመሥራት አግዷልና ይህ ፍርሀት ጠቃሚ ነበር።

ኃጢአተኛው ከአማኞች ጋር እንዳይገናኝ ማድረግ ከታላ ላቅ ቅጣት መካከል አንዱ ነው። ቅዱስ ጳውሎስ በቆሮንቶስ ላይ «ክፉውን ከመካከላችሁ አውጡት።» (1ኛቆሮ. 5:13) ብሏል። ካህናትን ከክህነታቸው እስከማውረድ የሚደርስ ሌላ አይነት ቅጣት ነበር። አንዳንዶች እግዚአብሔርን ከመፍራታቸው የተነሳ በህብረተሰቡ ፊት ኃጢአታቸውን ይናዘዙ ነበር።

በምድር ላይ እንዳሉት አስተዳዳሪዎች እግዚአብሔር ኃጢአትንና ክፉን ነገር አይታገስም። (1ኛቆሮ 4:1 እና ቲቶ 1:7) ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን በቅዱሳን የተሞላችና ቅዱሳን ብቻ የሚገቡባት ነበረች።

መዝሙራዊው ዳዊት «... አቤቱ እስከረጅም ዘመን ድረስ ለቤትህ ቅድስና ይገባል። (መዝ. 92:5)፤ እንዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መግባት ለሁሉም ሰው የተፈቀደ አልነበረም። ስለዚህ ኃጢአተኞች ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚገቡት ሰዎች እንዲጸለይላቸው ለመለመን ስለነበር ለረጅም ዘመናት ቤተ ክርስቲያን ኃጢአተኞችን በማግለል ቆይታለች።

የቤተ ክርስቲያን ቅጣት እጅግ በጣም ከባድ ስለነበር ሰዎች በጥንቃቄና በቅድስና እንዲኖሩ ያደረጋል። ዲያቆናት ወይም ረዳት ዲያቆናት የቤተ ክርስቲያንን መግቢያዎች ይጠብቁ ነበር። አለበለዚያ ግን ውሾች ወይም ድመቶች ይገባሉ።

የተከለከሉ ኃጢአተኞችም እንዳይገቡም ይጠብቃሉ። ቤተ ክርስቲያን የኃጢአተኛውን ሥልጣን ባላገናዘበ መልኩ ሁሉንም ኃጢአተኛ ትቀጣ ስለነበር ምንም ወገናዊነት አልነበረላትም።

የታዋቂ ኃጢአተኛ ታሪክ

ሀብታሞችን ጓደኞቿ ያደረገች አንድ ታዋቂ ደናሽ ነበረች። አንድ ቀን ከነውድ ልብሶችና ጌጣጌጦቿ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄደች። «ኃጢአተኛ ነሽና ወደ ቤተ ክርስቲያን የመግባት መብት የለሽም» በማለት ዲያቆኑ እንዳትገባ ከለከላት። እንደቤተ ክርስቲያን አገልጋይ አንቺን መከልከል ሥራዬ ነው ደግሞም «... ክፉውን ከመካከላችሁ አውጡት።» (1ኛቆሮ 5:13) ተብሎ ተጽፏል አላት። ሴቲቷ ከፍ ባለ ድምጽ ከእርሱ ጋር መከራከር ቀጠለች። ቁሱ ድምፁን ሰምተው ነገሩ ምን እንደሆነ ለማወቅ ወጡ» «አባቴ ሆይ ወደ ቤተ ክርስቲያኑ መግባት እፈልጋለሁ» በማለት ለቁሱ ነገረቻቸው። «ኃጢአተኛ ነሽና ወደ ቤተ ክርስቲያኑ መግባት አይገባሽም» ብለው ነገሩአት። ሁለተኛ ኃጢአት አልሠራም አለች። «የምትይው ትክክል ከሆነ ሂጂና ያለሽን ንብረት በሙሉ አምጪ» አሏት ቁሱ። ልብሶቿን ጌጣጌጦቿንና ያላትን ነገር በሙሉ ወደ ቤተ ክርስቲያኑ ግቢ ይዛ መጣች። ከዘማዊ ምንም ነገር እንዳይቀበሉ የቤተ ክርስቲያን ህግ ያግዳልና ያመጣችው በሙሉ እንዲቃጠል አዘዙ። ይህንን ስትመለከት «ይህ ሁሉ በምድር ላይ ከተደረገብኝ ከሰማይስ?» አለች። በጣም የተሸነፈች ሆነች ወደ ቤተ ክርስቲያንም እንድትገባ ተፈቀደላት። እግዚአብሔርን መፍራት ወደ ልቧ ውስጥ ገባና ንስሐ ገባች። በኋላ ላይ ቅድስናን አገኘች።

የእግዚአብሔር ቤት ቅድስነት

በቀድሞዋ ቤተ ክርስቲያን የደከሙትን አስወጥተው ለአማኞች ትምህርት ከመጀመራቸው በፊት ዲያቆኑ «ምንም አይነት መናፍቅና አማኝ ያልሆነ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዲቆይ አይፈቀድለትም።» ይል ነበር። እደዚህ አይነት ሰዎች ለቀው መውጣት አለባቸው። በቅዱስ ቁርባን ላይ የሚሳተፉ ቅዱሳን አማኞች ብቻ እንዲቆዩ ይፈቅዳላቸውና በሩ ይቆላሉ። ምክንያቱም የረከሱት እንዲወጡ ከተደረገ በኋላ ምንም አይነት አርፍዶ የመጣ ሰው እንዲገባ አይፈቀድም። በተቀደሰውም ሰዓት ማንም እንዲወጣ አይፈቀድለትም።

ቤተ ክርስቲያን በጣም ጥብቅ በሆኑ ህጎች የተሞላች ስለነበረች በቅዱሳን አማኞች የተሞላች ነበረች። አሁን ግን በበደልና በክፋት የተሞሉ ጨካኝ የሆኑ ሰዎች ወደቤተ ክርስቲያን እንዲገቡና ስህተተኞች ቦታ እንዲይዙ በጣም ፈቃደኛ እየሆነች ነው። አንዳዶች እርስ በርሳቸው ይነቃቀፋሉ ይተቻቻሉ። ደግሞም ለእግዚአብሔር ቤት ቅድስና ጋር የማይስማማ ነገር ይፈጽማሉ።

የአባቶቻችን አባት ያዕቆብ ቤቴልን በመስረተ ጊዜ እግዚአብሔር ለእርሱ ተገለጠለትና ያዕቆብ «... ይህ ስፍራ እንዴት ያስፈራ ይህ ስፍራ የእግዚአብሔር ቤት ነው እንጂ ሌላ አይደለም ይህም የሰማይ ደጅ ነው።» (ዘፍ. 28:17) ብሎ ተናገረ። የእግዚአብሔር ቁጣ በኃጢአተኞች ላይ በታወጀበት ጊዜም አንዳንድ ቤተ ክርስቲያን ግድግዳ ላይ ቅዱሳን ብቻ እንዲገቡ ለማድረግ ይህንን ጥቅስ ይጽፋታል።

ቤሎች የቤተ ክርስቲያን እርምጃዎች

ልክ ዘካርያስ በድሆች ላይ የነበረውን ጭቆና እንዳነሳ ሁሉ እግዚአብሔርን በመፍራት በምትታወቀው በቀድሞዋ ቤተ ክርስቲያን ውስጥም ቁሶቹ ለማንም ሰው በትክክል ሰውየው ንስህ እንዲገባና የኃጢአቱን መዘዝ ማስተካከሉን እርግጠኛ እስካልሆኑ ድረስ በቀላሉ ሥርዓትን አያደርጉም ነበር። በኃጢአቱ የተፀፀተ ሰው ኃጢአቱ ምን ያህል ከባድ እንደሆነ ይሰማው ዘንድ የቤተ ክርስቲያንን ከባድ ቅጣት ይቀበል ነበር።

ቤተ ክርስቲያን ምንጩ ተገቢ እስካልሆነ ድረስ ምንም አይነት ስጦታ ሳትቀበል እንደኖረች ታሪክ ያስረዳናል። መዝሙረኛው ዳዊት «የኃጢአተኛው ዘይት እራሴን አይቀባም» ብሏል። መጽሐፍ ቅዱስም «ስለ ተሳልኸው ስእለት ሁሉ የጋለሞታይቱን ዋጋና የውሻውን ዋጋ ወደ አምላክህ ወደ እግዚአብሔር ቤት አታቅርብ . . . » (ዘዳ. 23:18) በማለት ያስተምረናል።

በሐዋርያት ህግም ቤተ ክርስቲያን ምንጫቸው ትክክል አይደለም ያለችውን ምንም ዓይነት ስጦታዎች አትቀበልም ነበር።

እግዚአብሔርን መፍራት የግል ኃጢአትን ብቻ የሚመለከት ሳይሆን ከመናፍቃንም ጋር የተያያዘ ነበር። ቅዱስ ጳውሎስ «ነገር ግን እኛ ብንሆን ወይም ከሰማይ መልአክ ከሰበክ ንላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን።» (ገላ. 1:8) ብሏል። የተረገመ ማለት የተወገዘ ማለት ነው። የተወደደው ቅዱስ ዮሐንስ «ማንም ወደ እናንተ ቢመጣ

ይህንም ትምህርት ባያመጣ በቤታችሁ አትቀበሉት ሰላምም አትበሉት ሰላም የሚለው ሰው በክፉ ሥራው ይካፈላልና።» (2ኛዮሐ. 1:10-11) ብሏል።

በዚህ መልኩ እግዚአብሔርን በመፍራት ቤተ ክርስቲያን ምንም አይነት የሀሰት ትምህርት አትቀበልም ነበር። በአስተምህሮዋም በጣም ጠንቃቃ ነበረች። የሀሰት ትምህርት የሚያስተምርን ሰው ቤተ ክርስቲያን በጣም ከመቅጣቷም በላይ እንደዚህ አይነት የሀሰት ትምህርቶችን ደረጃቸው ምንም ይሁን ምን ለመከላከል እና ለማውገዝ የክርስቲያን ኮሚቴዎች ይቋቋሙ ነበር።

እግዚአብሔርን ስለመፍራት ከቀድሞዋ ቤተ ክርስቲያን ትምህርት እንውሰድ። ይህ ፍርሃት የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በአገልግሎታቸው ጥንቁቅና ትጉህ በጥቂቱም ሆነ በብዙው ላይ ደግሞ ታማኝ እንዲሆኑ አድርጓቸዋል። በዚህ መልኩ እምነቱን እንደተቀበሉት በንፅህና በመጠበቅ ለእኛ ሰጥተውናል። (2ኛ ጢሞቴዎስ 2:2)።

ውድ አንባቢያን ሆይ እስከአሁን እግዚአብሔርን ስለ መፍራት ይህን መግቢያ ጽፌላችኋለሁ አሁን ደግሞ «እግዚአብሔርን መፍራት ልናገኝ እንችላለን?» ወደሚለው ተግባራዊ ነጥብ እንሂድ።

ምዕራፍ ስምዕንት

እግዚአብሔርን መፍራት እንዲት ማግኘት ይቻላል?

① ኃጢአትን በጣም በመጥላትና መዘዝን በማወቅ እግዚአብሔርን መፍራትን ማግኘት ይቻላል።

እግዚአብሔርን መፍራትን ለማግኘት ኃጢአትን ስንፈጸም ሁኔታችን ምን እንደሆነ መገንዘብ አለብን። ኃጢአት ከእግዚአብሔር ከመላእክት ከቅዱሳንና ከማንኛውም መንፈሳዊ ነገር ይለየናል። ዓድቅ ሰው እግዚአብሔር በእርሱ ዘንድ እርሱም ደግሞ በእግዚአብሔር ዘንድ የሚኖር ነው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ ነው መንፈስ ቅዱስም በውስጡ ይኖራል። (1ቆሮ. 3:16) በሌላ በኩል ኃጢአተኛ ኃጢአትን ሲሰራ የእግዚአብሔር ልብ ያሳዝናል። (ኤፌ. 4:30) እራሱን ከእግዚአብሔር ይለያል? « . . . ጽድቅ ከአመፅ ጋር ምን ተካፋይነት አለው? ብርሃንም ከጨለማ ጋር ምን ሀብረት አለው? (2ቆሮ. 6:14) የሚለው በሙሉ ይመለከተዋል። እግዚአብሔር ብርሃን ነው ኃጢአት ደግሞ ጨለማ ነው። ኃጢአተኛ ስራዎቹ መጥፎ ናቸውና ከብርሃን ይልቅ ጨለማን የሚወድ ነው። (ዮሐ. 3:19)

ከእግዚአብሔር መስደድት አድስፈራቸውን? ከእርሱ ተስደቶ በጨለማ ውስጥ መኖርስ?

አባካኙ ልጅ ከአባቱ ተለይቶ ነበር። «ወደ እሩቅ ሀገር ሄደ» (ሉቃስ 15:13) አባታችን አዳም ኃጢአትን በሰራ ጊዜ ከእግዚአብሔር ተለይቶ ነበር። በዛሬችም መካከል ተደበቀ። (ዘፍ. 3:8) ኃጢአት በእውነት በእግዚአብሔር መካከል ገደብን ይሰራል። አንድ ሰው እግዚአብሔርን ወይም ከእግዚአብሔር የሚለየውን ኃጢአት መምረጥ አለበት።

ኃጢአተኛ ከእግዚአብሔር ተለይቶ እንዳለ ጠንቅቆ ያውቃል ነገር ግን ንስሐ ሲገባ ወደ እግዚአብሔር እየቀረበ እንደሆነ እና ከእርሱ ጋር እየተገናኘ እንደሆነ ያስባል። ነገር ግን የቅድስና ኑሮን እየመራ ከሆነና እግዚአብሔር በእርሱ ውስጥ እርሱ ደግሞ በእግዚአብሔር ውስጥ እየኖረ ከሆነ ጌታችን «እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና በእኔ የሚኖር እኔም በእርሱ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል።» (ዮሐ. 15:5) ይላል። በእኔ የማይኖር ቢሆን እንደ ቅርንጫፉ ወደ ውጭ ይጣላል ይደርቅማል . . . » (ዮሐ. 15:6) ይህ አስፈሪ አይደለም?

ይህም ኃጢአተኛውን ያስፈራ ይሆን? ኃጢአተኛውን የሚያስፈራው ኃጢአት ከእግዚአብሔር ጋር የማይስማማ መሆኑ ነው። ቅዱስ ጳውሎስ «ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ» (2ቆሮ. 5:10) እያለ ለሁሉም ሰው ጥሪ ያቀርባል።

ቀላል ግጭት ሳይሆን በጣም ትኩረት የሚሰጠው ነገር ነው። «ዓለምን መውደድ ለእግዚአብሔር ጥል እንደሆነ አታው

ቁምን? (ያዕ. 4:4) ይላል ቅዱስ ያዕቆብ። ይህንን ቅዱስ ዮሐንስ ስም « . . ማንም ዓለምን ቢወድ የአባት ፍቅር በእርሱ ውስጥ የለምም።» (1ዮሐ. 2:15) በማለት ይደግፈዋል። ስለዚህ ኃጢአት ኃጢአተኛው ለእግዚአብሔር ያለው አመለካከት ነው። ለእግዚአብሔር ምንም ፍቅር አክብሮት . . . የለውም። በእርግጥ ኃጢአት ከእግዚአብሔር መለየት ነው። አንድን ሰው ከእግዚአብሔር መገኘት ውስጥ እንዲወጣ ማድረግ ነው።

«ከቶ አላውቃችሁም እናንተ ዓመፀኞች ከእኔ ራቁ. . .» (ማቴዎስ 7:23) በማለት ጌታችን የተናገራቸው ሰዎችን ምን ያህል ያስፈራቸው ይሆን? «ከእኔ ራቁ» የሚለውን ሰምቶ የሚቋቋምና የማይፈራ ማን ይሆን? ጌታችን በሩን ከዘጋባቸው ሞኝ ደናገል ጋር ይህ ሁኔታ ተመሳሳይ ነው። «እውነት እላችኋለሁ አላውቃችሁም» (ማቴ. 25:12) ኃጢአቱ ልሽከማት የማልችላት ታላቅ ናት። እነሆ ዛሬ ከምድር ፊት አሳደድኸኝ ከፊትህም እሰውራለሁ. . .» (ዘፍ. 4:13-14) በማለት ቃየን እያለቀሰ ከተነገረው ጋርም ተመሳሳይ ነው።

እግዚአብሔር «እናንተ ክፉ አድራጊዎች ከዚህ ሂደት እኔ አላውቃችሁም» ይላቸዋል። ለምን? ምክንያቱም ሰውየው ከእግዚአብሔር ይልቅ ዓለምን ወደክል። እስጢፋኖስ ለአይሁድ እንደ ተናገረው የእግዚአብሔርን መንፈስ አሳዝኖታል ብሎ በመወቀሱ ተቃውመውታል። (ሐዋ. ሥራ 7:51) ከላይ እንደተመለከትነው ቃየል ከእግዚአብሔር በመለየት የእግዚአብሔር ተቋዋሚና ጠላት ሆኗል።

የዚህ ሰው ህሊና ሲነቃ እግዚአብሔርን በመፍራት «አንተን እቋቋምህና ጠላትህ እሆን ዘንድ እኔ ማነኝ? የእግዚአ

ብሔርን መንፈስ አሳዝንና ትዕዛዙን እጥስ ዘንድ እኔ አባራውና አመዱ ማን ነኝ? እርሱን ዕቃወምና ስልጣኑንና መንግስቱን እፈታተን ዘንድ እኔ ማን ነኝ?» ይላል። በዚህ ጠላትነትና በእምቢተኝነት መቀጠል ስለማይችል ይፈራል። ለእግዚአብሔር ቁጣ ከተጋለጠ ደግሞ ይጠፋል።

የኃጢአትንም መዘዝ ይፈራል። ኃጢአት ውስጣዊ ሰላምን ሊያሳጣው የሚችል ጭንቀቱ ደክሜያለሁ «ሌሊቱን ሁሉ አልጋዬን አጥባለሁ በእንባዬም መኝታዬን አርሳለሁ።» (መዝ. 6:6) ይላል። «አጥንቶቼ ታውከዋልና ፈውሰኝ» (መዝ. 6:2)። ዳዊት እንዳለቀሰው ጴጥሮስም አልቅሷል። «ወደ ውጭም ወጥቶ መራራ ለቅሶ አለቀሰ።» (ማቴ. 26:75) ተብሎ ተፅፏል። ሰው ቅዱሳን ከኃጢአት የተነሳ እንደተሰቃዩ ሁሉ ክፉዎችም ይሰቃዩ ነበር። ለዚህ ምሳሌያችን ከሀዲው የአስቀርቱ ይሁዳ ነው። በመንፈሱ ተጨንቆ ነበርና ሳንቲሙን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ወርውሮ በመሄድ እራሱን ሰቀለ። (ማቴ. 27:5) ስለዚህ በኃጢአቱ ምክንያት ሞተ። ጲላጦስ ወደቤቱ በተመለሰ ጊዜ «... እኔ ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም ንፁህ ነኝ . . .» (ማቴ 27:24) እያለ እጁን ታጠበ።

የአንዳንድ ሰዎች ስቃይ ሌሎች ሰዎችን ኃጢአታቸውን ያስታውሳቸዋል። ይህ በተራው እግዚአብሔርን ወደ መፍራት ይመራቸዋል። ለምሳሌ አንድ ሰው በሙያው ውድቀት ሊገጥመው «ይህ ከኃጢአቱ የተነሳ ነው» ሊል ይችላል። ከዚህ በኋላ እርሱ ወይም ወዳጁ ቢታመም ኃጢአቱን በማስታወስ «ምክንያቱ ኃጢአቱ ነው» ይላል። እንደገና ተደጋጋሚ ችግር ሊገጥመው ይችላል ስለዚህ ለራሱ «ይህ ከወጣው ኃጢአቱ

የተነሳ ነው» ብሎ ይነግረዋል። እነዚህ በሙሉ ከሰማያዊው ዘላለማዊ ቅጣት ባሻገር ያሉ ምድራዊ ቅጣቶች ናቸው። እነዚህ በሙሉ በዘዳግም መጽሐፍ ላይ የተጠቀሱት መርገምቶች ያስታውሱና።

ህጉን ለሚጥስ ሰው በሙሉ «እግዚአብሔር ከጠላቶችህ ፊት የመታህ ያደርግሃል። በአንድ መንገድ ትወጣቸዋለህ በሰባት መንገድ ከእነርሱ ትሸሻለህ ለምድርም መንግስታት ሁሉ ድንጋጤ ትሆናለህ። ራስህ ለሰማይ ወፎች ሁሉ ለምድር አራዊት መብል ይሆናል የሚያስፈራቸው የለም። እግዚአብሔር ፈውስ በሌለው በግብፅ ቁስል በእባጭም በቋቋቻ በችፌም ይመታል። እግዚአብሔር በእብደት በዕውርነት በድንጋጤም ይመታህል። በቀትር ጊዜ ዕውር በጨለማ እንደሚርመሰመስ ትርመሰመሳለህ መንገድህም የቀና አይሆንም በዘመንህም ሁሉ የተጨነቅህ የተዘረፍህም ትሆናለህ የሚያድንህም የለም።» (ዘዳ. 28:25-29) በማለት ይናገራል። «...ሁልጊዜ የተጨነቅህ የተገፋህም ትሆናለህ።» (ዘዳ. 28-33) በማለት ይህንን እርግጥን ይደግመዋል።

ከእነዚህ ቅጣቶች የሚጠቀምና እግዚአብሔር መፍራትን የሚያገኝ ሰው የተባረከ ነው። እነዚህ ቅጣቶች ወደ ንስህ ስለሚመሩት እግዚአብሔር በመፍራት ይኖራል። የማይጨነቅ ግድ የለሽ ሰው ግን ልቡ ይደነድንና ይጠፋል። ሰውን በምድር ላይ የሚገጥሙት ችግሮችና ቅጣቶች «ወደ እኔ ተመለሱ እኔም ወደ እናንተ እመለሳለሁ» (ሚል. 3:7) የሚለውን ድምፅ ያስተጋባል። «ዛሬ ድምፁን ብትሰሙት በማስመረር እንደሆነ ልባችን እልክኛ አታድርጉ።» (ዕብ. 3:15) ብሏል። ሐዋርያው

ጳውሎስ። እንደገና «ፍራ እንጂ የትዕቢትን ነገር አታስብ። እግዚአብሔር እንደተፈጠሩት ለነበሩት ቅርንጫፎች የራራላቸው ካልሆነ ለአንተ ደግሞ አይራራምና» (ሮሜ. 20-22) ይላል።

ስለዚህ ለምን እራሳችሁን ከእግዚአብሔር ወደ መለየትና ወደ መገለል ቅጣት ትመራላችሁ? ኃጢአትን ሳይሰሩና እግዚአብሔርን እየፈሩ መኖር አይሻልም? በእግዚአብሔር ፍቅር ውስጥ መኖር አለብኝ ካላችሁ የእግዚአብሔርን ቅድስናና ፍርድ አስቡ። ቅዱስ እንደሆነና ቅድስናው ገደብ የለሽ እንደሆነም አስታውሱ። ለቅድስናቸው ገደብ ያላቸው ሰዎች በኃጢአት ከተናደዱ ለቅድስናው ገደብ የሌለው እግዚአብሔርስ? የሴፍ በኃጢአት ጊዜ «በእግዚአብሔር ፊት እንዴት ኃጢአትን እሠራለሁ?» (ዘፍ. 39-9) በማለት አምልጧል። እንደቀላል ነገር ሳይሆን እንደ ትልቅ ኃጢአት ነበር የቆጠረው።

በሰዎች ፊት ኃጢአትን መሥራት ትፈራለህ በመላእክት ፊት ደግሞ ከዚህም በላይ ትፈራለህ በእግዚአብሔር ፊትስ? ችግሩ እግዚአብሔርን ከፊታቸው እንዳላስቀደሙ ሰዎች ኃጢአትን ስፈጽም የእግዚአብሔርን መገኘት አለማወቅ ነው። መዝሙረኛው ዳዊት «እግዚአብሔር በፊታቸው አላደረጉትም» (መዝ. 54:3) በማለት ይናገራል። ስለዚህ እግዚአብሔርን አንፈራና ኃጢአትን ትፈፅማለህ። ምክንያቱም እንደማናይህ በማሰብ እግዚአብሔር በአይምሮህ ውስጥ የለም።

ሰውን እንደምትፈሩ እግዚአብሔርን ፍሩ። በሰው ፊት እንደምታፍሩ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊትም እፈሩ። ሰዎች ለእናንተ መልካም አመለካከት እንዲኖራቸው ስለምትፈልጉ በድብቅ የሚፈጽም ኃጢአት በግልፅ መፈፀም አትችሉም። በድ

ብቅ የምንፈፀመውን በሙሉ የሚያየው እግዚአብሔርን ግን ትኩረት አንስጠውም ደግሞም አምላካችንን አንፈረራም። ለምን ድነው በእግዚአብሔር ፊት ለምታሳዩት ባህሪ በሰው ፊት እንደምታሳዩት ባህሪ የማትጠነቀቁት? ይህ እግዚአብሔርን ስለ ማትፈሩ ነገር ግን ሰውን ስለምትፈሩ ነው። ወደ ግብዝነትና ሰዎችን ወደማታለል የሚወስደውን በሰዎች ፊት ቅዱስ መስሎ መታየትን ትወዳለችሁ። በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአትን መሥራት በማትፈሩበት ሰአት አንድ ትንሽ ህፃን እንዳያያችሁ ግን ትፈራላችሁ። ሠራተኞችሁ ወይም እናንተ የቀጠራችሁ ሰው እንኳ እንዳያያችሁ ትሰጋላችሁ።

የምትሰሩት ነገር ወይም የምትናገሩት ነገር በሰዎች ዘንድ የሚያካስሳችሁ ከሆነ እንዳትቀረፁ ወይም እንዳትቀዱ የምትፈሩበት አጋጣሚ አለ። ስለዚህ በሰዎች ፊት በጣም ጠንቃቃ ሰው በሌለበት ደግሞ ግድ የለሽ ትሆናላችሁ። ሰው በማያይበት ወቅት የእግዚአብሔር አይኖች ያያሉና ይህ እግዚአብሔር እንደማትፈሩ ማስረጃ ነው።

እግዚአብሔርን ወደ መፍራት ለመድረስ በሰዎች ፊት ማድረግ የምንፈራውን ነገር በድብቅ አለማድረግ በጣም ጠቃሚ ነው። በሰዎች ፊት ልትገልፁት የማትችሉት ምንም አይነት አስተሳሰብ አይኑራችሁ። «ሀሳቦቼን የሚፈትነውንና የሚያውን የልቤንም መሻት የሚፈትነውን እግዚአብሔርን ማፈር አለብኝ። ከውጭ በኩል በጣም ነጭ እንደሆነ ከውስጥ ግን በአጥንትና ንፁህ ባልሆነ ነገር እንደተሞላ መቃብር መሆን የለብኝም» በማለት ለራሳችሁ ንገሩት። ጌታችን ጻፎችንና ፈሪሳውያንን በእነዚህ ቃላት ነቅፏቸዋል። (ማቴ 23:27)

ከዚህ በኋላ በሌሎች ፊት ቅዱስ የሆናችሁትን ያህል በራሳችሁ ፊት ቅዱስ ለመሆን ሞክሩ። በሌሎች ቢገለጥ ሊያሳ ፍራችሁ የሚችል ሥራችሁንና ፍላጎታችሁን አስወግዱ። በሌሎች ፊት ስለ ሥርዓት ትኩረት በሚሰጡ ቅዱሳን ፊት ማለቴ ነው። ስለዚህ ከእነርሱ እግዚአብሔርን ስለመፍራት ትማሩ ዘንድ ቅዱሳንን ጓደኞቻችሁ አድርጉዋቸው። በእነርሱ ፊት ልታ ደርጉ የማትፈልጉት ነገር እነርሱ ሳይኖሩም ሲቀር አለማድረግ ባሕሪያችን ይሆናል።

ሳታውቁት ልክ እንደነርሱ ልትሆኑ ስለምትችሉ እግዚአብሔርን የማይፈሩና ግድ የለሽ የሆኑ ሰዎችን ጓደኛ አታድርጉ ዋቸው። ጥንቃቄን ለሁሉ ነገር ትኩረት የምትሰጡ መሆናችሁን በመመልከት ሊሳለቁባችሁ ይችላሉ። ከዚህ በኋላ በመንፈሳዊ ሕይወታችሁ በጣም እየራራ እንደሆናችሁ ሊሰማችሁና የኃጢአትን ፀያፍነት ልትረሱ ትችላላችሁ። በመቀጠልም ግድ የለሽን እግዚአብሔርን የማትፈሩ ትሆናላችሁ።

እግዚአብሔርን ወደመፍራት ለመድረስ ቅጣቱንና አስፈሪውን ፍርድ በአይምሮአችን ውስጥ ማስቀመጥ አለብን። ቅጣትን መፍራት የሰው ተፈጥሮ ነው። ያለዚህ ፍርሃት ኃጢአት በሁሉም ቦታ ሊስፋፋ ይችላል። ክፉውን ስራ እንደመገድቢያ ነው። ቅጣትን መፍራት በአባታችን አዳም የተጀመረ ነው። ኃጢአት በሠራ ጊዜ ፈራና በዛፎች መካከል ተደባቀ። ፍርሃት በቅዱሳንና በነቢያት ዘንድ ሳይቀር በእርሱ ትውልድ ዘንድ ቀጥሏል። እግዚአብሔርን እርሱን ወደመፍራትና ወደንስሐ ይመለሱ ዘንድ ሕዝቡን መቅጣት ቀጠለ።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በርካታ ቅጣቶች ተጽፏል። በብሉይ ኪዳን ላይ የተጠቀሱትን ቅጣቶች ወይንም በዚያ ላይ የተዘረዘሩትን እርግጫዎች ብቻ ማለቴ አይደለም። (ዘዳ. 27:13) በ(ራዕይ ም. 8) ላይ የተጠቀሱትን ቅጣቶች ወይንም ጭንቀቶች ማለቴም አይደለም። ደግሞም የፀጋና የዕውነት ኪዳን በሆነው በአዲስ ኪዳን ላይ በጌታችንና በደቀመዛሙርቱ የተጠቀሱትን ቅጣቶችም ብቻ ማለቴም አይደለም።

ነገር ግን የመጀመሪያው መለኮታዊ ትዕዛዝም በቅጣት የታጀበ ነበር። ይህ ማለት ለአዳምና ለሔዋን የተሰጠው የመጀመሪያ መለኮታዊ ትዕዛዝ ትዕዛዜን ስላልጠበቅህ «ሞትን ትሞታለህና።» (ዘፍ. 2:17) በሚል ቅጣት የታጀበ ነበር። ይህ ትዕዛዝ ዝነኛ ለሆኑ አዳምን ሄዋን ለተባሉ ሰዎች የተሰጠ ነበር። እነዚህ ሰዎች ከአሁን ሰው ይልቅ የበላይ የነበሩ በጣም ንፁህ የነበሩና የኃጢአት እውቀት የሌላቸው ነበሩ። እራቁታቸውን ሳሉም የማይተፋፈሩ ነበሩ።

እግዚአብሔርን ይህንን ቅጣት በአምሳሉ በፈጠረው ሰው ላይ ፈፅሟል። ከንፁህ አዳም ጋር በፍቅር ሲያወራ የነበረው እግዚአብሔር አዳም ኃጢአት ከሠራ ከፈራው ጋር አንድ አይነት ነው። እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን በቀጣይ ከገነት አስወጣቸው። የህመምንና የድካምን ቅጣት ጣለባቸው እርሷም ሰውን ያሳሳተውን እባብ ሸኮና እንድትቀጠቅጥ ተደረገች። (ዘፍ. 3:15-19)

እግዚአብሔር አዳምን ሲቀጣው «... አፈር ነህና ወደ አፈርም ትመለሳለህና።» (ዘፍ. 3:19) ብሎ አለው። ምናልባት በአዳም አዕምሮ ውስጥ ጥያቄ ተፈጥሮ ሊሆን ይችላል።

«እግዚአብሔር ሆይ እኔ አፈር ነኝ? በአምሳልህ የተፈጠርኩ አይደለሁምን?» ሊል ይችላል። «ከዚህ በኋላ የእኔ አምሳል አይደለህም። ንፁህ በነበርህ ጊዜ የእኔ አምሳል ነበርህ። ኃጢአትን ካሰብህ በኋላ ግን ይህንን አምሳልነት አጥተህል። አፈር እንደነበርህ ወደ አፈር ትመለሳለህ።» ብሎ እግዚአብሔር መልሶለት ይሆናል።

② ቅጣት ለሰው ልጅ ጠቃሚ ነው። እግዚአብሔር እኛን ለማንቃት ነው ያመጣው።

እግዚአብሔር ቀላል ለሚመስሉ ኃጢአቶች ሳይቀር ቅጣት አዘጋጅቷል። «እኔ እላችኋለሁ ሰዎች ስለሚናገሩት ስለከንቱ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን መልስ ይሰጡብታል። (ማቴ. 12:36)

ከማንም አፍ ዘንድ የሚወጣ አንድ ፀያፍ ቃል በሰውየው ላይ ትልቅ ፍርድ ያስከትላል። «... ከቃልህም የተነሳ ትኮነናለህ።» (ማቴ. 12:37) ይላል መጽሐፍ ቅዱስ። «... ተሳዳቢዎች ወይም ነጣቂዎች የእግዚአብሔርን መንግስት አይወርሱም።» (1ኛቆሮ. 6:10) ስለሚል አንድ ሰው ከስድብ የተነሳ መንግስተ ሰማይን ሊያጣ ይችላል። እነዚህ ተሳዳቢዎች ከአመንዝራዎች ከሴሶኞች ከጣኦት አምላኪዎች ጋር በአንድ ምድብ ውስጥ ነው የተቀመጡት። (ያዕ. 5:12)።

ስለዚህ አንድም ኃጢአት የሰውን መጥፋት ሊያስከትል ይችላልና እግዚአብሔርን መፍራት በልባችን ውስጥ ይኑር። «ህግን ሁሉ የሚጠብቅ ነገር ግን በአንዱ የሚሰናከል ማንም

...

ቢኖር በሁሉ በደለኛ ይሆናል. . .» (ያዕ. 2:10) ይላል መጽሐፍ ቅዱስ።

ስለዚህ ሐዋርያት «የቁጣ ቀን» የሚሉትን አስፈሪውን የፍርድ ቀንና የእግዚአብሔር ፍርድ እንፍራ። «ነገር ግን እንደ ጥንካሬህና ንስሐ እንደማይገባ ልብህ የእግዚአብሔር ቅን ፍርድ በሚገለጥበት የቁጣ ቀን ቁጣን በራስህ ላይ ታከማቻለህ። እርሱ ለእያንዳንዱ እንደሰራው ያስረክበዋል. . .» (ሮሜ.2:5-6) «ለአመፅ በሚታዘዙ እንጂ ለእውነት በማይታዘዙትና በአመጸ ጭቆና ላይ ግን ቁጣን መቅሰፍት ይሆንባቸዋል።» (ሮሜ 2:8-9) ይላል።

ስለዚህ ጌታችን እግዚአብሔር ስለመፍራት በአንድ አረ ፍተ ነገር ውስጥ 3 ጊዜ ተናግሯል። ይህንን ቅጣት ለመቀልበስ ስልጣን ያለውን እግዚአብሔርን እና ገህነምንና ፍርድን እድንፈራ አስተምሮናል። «እንግዲህ ወደ አረፍቱ ለመግባት ተስፋ ገና ቀርቷልን ከሆነ ምናልባት ከእናንተ ማንም የማይበቃ መስሎ እንዳይታይ እንፍራ።» (ዕብ. 4:1) በማለት ቅዱስ ጳውሎስ ፍርድን ስለመፍራትና መዳን ስለማጣት ያወራል።

ምንም እንኳን እግዚአብሔር ቃል በገባልንም ወደ ዘላ ለማዋወቅ አረፍት መግባትን እንዳናጣ ግን ይፈራል። «ከሰማያዊው ጥሪ ተካፋይ የሆናችሁ ቅዱሳን. . .» (ዕብ. 3:1) ብሏልና እያወራ ያለው ቃል ከተገባላቸው አማኞች ጋር ነው። በእርግጥም ቅዱሳን ናቸው። ነገር ግን ኃጢአት ላይ ሊወድቁ ይችላሉ ስለዚህ አሁንም መፍራት አለባቸው።

«የእውነትን እውቀት ከተቀበልን በኋላ ወደን ኃጢአት ብናደርግ ከእንግዲህ ወዲህ ስለ ኃጢአት መስዋዕት አይቀርልንምና የሚያስፈራ ግን የፍርድ መጠበቅ ተቋማዊዎችንም ሊበላ

ያለው የእሳት ብርታት አለ።» (ዕብ 10:26-27) ይላል ቅዱስ ጳውሎስ።

ቅዱስ ጳውሎስ ፍርድን ስለመፍራት እየገለፀ የኃጢአት አሳሳቢነት ይገልጻል። «የሙሴን ህግ የናቀ ሰው ሁለት ወይም ሶስት ቢመሰክሩበት ያለርህራሄ ይሞታል የእግዚአብሔር ልጅ የረገጠ ያንንም የተቀደሰበትን የኪዳኑን ደም እንደ እርኩስ ነገር የተቆጠረ የፀጋውንም መንፈስ ያክፋፋ እንዴት ይልቅ የሚብስ ቅጣት የሚገባው ይመስላችኋል?» (ዕብ. 10:28-29) ይላል ቅዱስ ጳውሎስ።

ይሁኑ እግዚአብሔርን የማይፈሩ ሰዎች ከእንቅልፋቸው እንዲነቁ የሚያደርግ ከባድ ቃል ነው። ቅዱስ ጳውሎስ «በሕያው እግዚአብሔር እጅ መውደቅ የሚያስፈራ ነው።» (ዕብ. 10:31) እያለ ይቀጥላል።

አስፈሪው ሁኔታ በእግዚአብሔር እጅ ላይ መውደቅ ያለው በፍርድ ቀን መሆኑ ነው። በዮሐንስ ራእይ ላይ «. . . ለወገንም ሁሉ ይሰብክ ዘንድ የዘላለም ወንጌል ያለው ሌላ መልእክ ከሰማይ መካከል ሲበር አየሁ በታላቅ ድምፅም የፍርድ ስህተት ደርሶአልና እግዚአብሔርን ፍሩ ክብርንም ስጡት ሰማይንና ምድርንም በሀርንም የውሀንም ምንጮች ለሰራው ስገዱለት አለ።» (ራዕይ 14:7) ይላል ቅዱስ ዮሐንስ። ለምንድን ነው ይህ ፍርሃት? ምክንያቱ ምንድን ነው? መልአኩ «. . . የፍርድ ሰዓት ደርሶአልና. . .» (ራዕይ 14:7) በማለት ይመልሳል።

የሚያስፈራው የፍርድ ሰህተት ነው. . . ሕይወታችንን የምናዘጋጀው ለዚያ ቀንና ሰዓት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ቀን የሚለውን ስሙ የሚልክያስ መጽሐፍ ይለዋል «. . .

ታላቁና የሚያስፈራው የእግዚአብሔር ቀን . . .» (ሚል. 4:5) በመለኮታዊው የቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ወቅት እንዲህ እንላለን «ደግሞ ምዕክቱ አስፈሪና በክብር የተሞላ ነው»

መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ደግሞ ምዕክት እንዲህ ይላል «የሰው ልጅ መላእክትን ይልካል ከመንግሥቱም እንቅፋትን ሁሉ አመፅንም የሚያደርጉትን ይለቅማሉ ወደ እቶን እሳትም ይጥሉአቸዋል በዚህ ለቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።» (ማቴ. 13:41-42)።

በኢዩኤል መጽሐፍ ላይ እንዲህ ተብሎ ተፅፏል « . . . የእግዚአብሔርም ቀን ታላቁና እጅግ የሚያስፈራ ነውና ማንስ ይችላል?» (ኢዩ. 2:11) እንደገና « . . . ታላቁና የሚያስፈራው የእግዚአብሔር ቀን ሳይመጣ ፀሐይ ወደ ጨለማ ጨረቃም ወደ ደም ይለወጣል።» (ኢዩ. 2:31) እያለ ኢዩኤል ይናገራል።

«የጌታው ቀን ግን እንደ ሌባ ሆኖ ይመጣል በዚያም ቀን ሰማያት በታላቅ ድምጽ ያልፋሉ የሰማይ ፍጥረት በትልቅ ትኩሳት ይቀልጣል ምድርም በእርሱዋም ላይ የተደረገው ሁሉ ይቃጠላል። ይህ ሁሉ እንግዲህ የሚቀልጥ ከሆነ የእግዚአብሔርን ቀን መምጣት እየጠበቃችሁና እያስቸኩላችሁ በቅዱስ ኑሮ እግዚአብሔርን በመምሰል እንደምን ልትሆኑ ይገባችኋል?» (2ጴጥ. 3:10-11) ይላል ቅዱስ ጴጥሮስ።

የኢሳይያስ መጽሐፍም ስለአስፈሪው ቀን እንዲህ ይላል፡- «እነሆ ምድሪቱን ባድማ ሊያደርግ ኃጢአተኞችንም ከእርሷ ዘንድ ሲያጠፋ ጨካኝ ሆኖ በመፃትና በፅኑ ቁጣ ተሞልቶ የእግዚአብሔር ቀን ይመጣል።» (ኢሳ. 13:9) ይህ ከላይ ከተጠቀሰው ጋር ተመሳሳይ ነው። ነቢዩ ሆሴዕ በዚያን ሰዓት

ስለሚኖረው የህዝቡ ፍርሃት « . . . ተራሮችንም ክደኑን ኮረብቶችንም ውደቁብን ይሉአቸዋል።» (ሆሴዕ 10:8) በማለት ይናገራል።

እነዚህ ቃላት በዮሐንስ ራዕይ ላይ ስድስተኛው ማህተም በተፈታበት ሰዓት ተደግመዋል። «ስድስተኛውንም ማህተም በፈታ ጊዜ አየሁ ታላቅም የምድር መናወጥ ሆነ ፀሐይም እንደ ማቅ ፀጉር ጥቁር ሆነ ጨረቃም በሞላው እንደ ደም ሆነ በለስም በብረቱ ነፍስ ተናውጣ ቃሪያዋን ፍሬ እንደምትጥል የሰማይ ከዋክብት ወደ ምድር ወደቁ ሰማይም እንደመጽሐፍ ተጠቅልሎ አለፈ። ተራራዎችና ደሴቶችም ሁሉ ከስፍራቸው ተወሰዱ። የምድርም ነገሥታትና መኳንንት ሻለቃዎችም ባለጠጋዎችም ኃይለኞችም ባሪያዎችም ጌቶችም ሁሉ በዋሾችና በተራራዎች አለቶች ተሰወሩ ተራራዎችና አለቶችም በላያችን ወደቁ በዙፋንም ከተቀመጠው ፊት ከበገም ቁጣ ሰውሩን ታላቁ የቁጣው ቀን መጥቶአልና ማንስ ሊቆም ይችላል? አሉአቸው» (ራዕይ 6:12-17)።

ስለዚህ «ጌታችሁ በምን ሰአት እንዲመጣ አታውቁምና እንግዲህ ንቁ።» (ማቴ. 24:42) እያለ ጌታችን ይመክረናል። «ከሁለትም ይሰነጥቀዋል እድሉንም ከግብዙኝ ጋር ያደርግበታል በዚያ ለቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።» (ማቴ. 24:51) እያለ ስለ ክፉው ባሪያ ይናገራል። ስለዚህ ጌታ ኢየሱስ እንዲህ ይላል «እናንተ ደግሞ ተዘጋጅታችሁ ኑሩ የሰው ልጅ በማታስቡበት ሰአት ይመጣልና» (ሉቃስ 12:40)

«ለነፍሳችሁ መዳን ንቁ። . . . በእንግድነታችሁ ዘመን በፍርሃት ኑሩ» (1ኛጴጥ. 1:17)። «ወገባችሁ የታጠቀ

መብራታችሁም የበራ ይሁን . . .» (ሉቃስ 12:35) የሚለውን ማስጠንቀቂያ በማስቀደም « . . . መቼ እንዲመጣ አታውቁምና ድንገት መጥቶ ተኝታችሁ እንዳያገኛችሁ ስለዚህ ትጉ::» (ማርቆስ 13 :36) የሚለውን ምክር ያስከትላል ::

ንስሐ በመግባት እራሳችሁን ለአስፈሪው ቀን አዘጋጁ:: « . . . በጎና ደስ የሚያሰኝ ፍፁምም የሆነው ነገር ምን እንደሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሱ::» (ሮሜ 12:2) አልዓዛር እጆቹን ውሃ ውስጥ ነክሮ ምላሱን እንዲያቀዘቅዘለት የተመኘውን ሀብታሙን ሰው አስታውሱ :: (ሉቃስ 16 :24)::

አንዳንድ ሰዎች «ቀኑ ገና እሩቅ ነው ለምን እራሳችንን እናስጨንቃለን?» ይላሉ:: አንድ ነገር ልነግራችሁ እችላለሁ ምንም እንኳን የፍርድ ቀን እሩቅ ቢሆንም የመጨረሻው ቀናችሁ ግን መቼ እንደሆነ አታውቁም:: ስለዚህ መዳናችሁን በመፍራትና በመንቀጥቀጥ መፈፀም አለባችሁ:: (ኤፌ. 2:12) ያንን ቀን ያለምንም ተስፋ ከፍርሀት ወደ ንስሐ የሚመራን ተስፋ ይዞ መፍራት ይሻላል:: ይህንን ነው ቤተ ክርስቲያን በቀን በቀን የምታስተምረን::

③ ፍርድን መፍራት እና የሰውን ማንነት በሰው ሁሉ ፊት መግለጥ

እግዚአብሔር በምድር ላይ ያለውን ሰውና መላእክትን በሙሉ ሰብስቦ ልክ የሰውን አስተሳሰብ ስሜት ዝንባሌ እና ግብዝነት በሙሉ እንደሚገልጥ ካሜራ ማንነታችንን በሰው ፊት ሁሉ ሲገልጥ ምን አይነት እፍረትና ፍርሃት ሊሰማን

እደሚችል አስቡት «እንዲገለጥ ባይሆን የተሰወረ የለምና ወደ ግልጥ እንዲመጣ እንጂ የተሸሸገ የለም::» (ማር. 4:22 እና ሊቃስ 8:17) ብሏል ጌታ ኢየሱስ::

ስለዚህ በዛን ቀን እንዳትጋለጡ ከፈለጋችሁ ኃጢአታችሁን ንስሐ ሊያጠፋው ይችላልና ንስሐ ግቡ (ሐዋ. ሥራ 3:19) ቤተ ክርስቲያን በጸሎታችን ጊዜ «በጸድቁ ዳኛ ፊት ቆሜያለሁና ከኃጢአቴ የተነሳ እፈራለሁ:: ነፍሴ ሆይ በመፈንጠዝ የታለፈ እድሜ ፍርድ ይገባዋልና በምድር ላይ እስካለሽ ድረስ ንስህ ግቢ::» እንድንል ታስተምረናለች::

እንዲህ ብለንም እንፀልያለን:: «ነፍሴ ሆይ ይህ ሕይወት የሚያልቅ ይህ ምድር ደግሞ ዘላለማዊ ቢሆን ኖሮ ይቅርታን ታገኚ ነበር:: ነገር ግን በጸድቁ ዳኛ ፊት ክፋው ስራሽና ድርጊትሽ ጌታችን ሆይ ከአስፈሪው የፍርድ ቀን በፊት አሁን እፈራለሁ::» ስለዚህ እግዚአብሔርን መፍራት ወደ ንስሐና የእግዚአብሔርን ምህረት ወደመለመን ይመራናል:: በፍርድ ቀን ስንፈራና ስንንቀጠቀጥ እንዳንገኝ ግድ የለሽና ደካማ እንዳንሆንም የደርገናል::

ቤተ ክርስቲያን በእኩል ሌሊት ጸሎት ላይ ጌታቸውን እየጠበቁ ስለነበሩት ብልጥና ሞኝ ደናግል ታስቀምጣለች:: ብልጦች ደናግሎች ለመግባት ችለው ነበር ሞኞች ግን ውጪ ቆዩ:: ጌታችን « . . . አላውቃችሁም . . . » (ማቴ. 25:12) አላቸው:: ምን አይነት አስፈሪ ቃል ነው:: ቤተ ክርስቲያን አስፈሪውን ደግሞ ምፅአቱን እያስታወሰችን ትጸልያለች:: በወንጌል ላይ እንዲህ የሚል ሌላ ክፍል አለ «ቀኒቱንና ሰዓቲቱን አታውቁምን እንግዲህ ንቁ::» (ማቴ. 25:13 እና ሉቃስ 12:40)

የብልጦቹንና የሞኞቹን ደናግል ታሪክ ባስታወስን ጊዜ «ነፍሴ ሆይ ያንን አስፈራ ቀን አስቤ።» ሙሽራው ሆይ ጠብቀኝ» ብለሽ የምታላቅሽበትን ጊዜ አታውቂምና ፍሪ መፍራቱንም ሁልጊዜ አብራ። ነፍሴ ሆይ እንደአምስት ሞኝ ደናግል ተዘግቶብሽ እንዳትገኚ አለመተኛትን ተመልከቼ። ነገር ግን ጌታችን ከነዘይትሽ ትገናኚው ዘንድ በጸሎት ትጊ።» ብለን እንጸልያለን።

ፍርድን በመፍራት ቤተ ክርስቲያን ንቁና ዝግጁ እንድንሆን ትጠራለች። «ወገባችሁ የታጠቀ መብራታችሁም የበራይሁን እናንተም ጌታቸው መጥቶ ደጁን ሲያንኳኳ ወዲያው እንዲከፍቱለት ከሰርግ እስኪመለስ ድረስ የሚጠብቁ ሰዎችን ምስሉ ጌታቸው በመጣ ጊዜ ሲተጉ የሚያገኛቸው እነዚያ ባሪያዎች ብፁዓን ናቸው። » (ሉቃስ 12:35-37)

ቤተ ክርስቲያን ፍርድን በመፍራት ወደ ንስሐ ትጠራና ለች። ፍርሃትንና ንስሐን ብቻ ሳይሆን እያሰቡ መጸለይንም ታስተምረናለች። «እጅግ ብዙ የሆነውን ክፉውን ሥራዬን ሳስብ አስፈራው የፍርድ ቀን ወደ ልቤ ይመጣል። በመንቀጥቀጥም እሞላለሁ። ሰውን የምትወድ እግዚአብሔር ሆይ ከአንተ ዘንድ እጠላለሁ። ኃጢአት የሌለበት ማን ነው? ፊትህን እንዳታዘር ብኝ እለምንሃለሁ። ለምስኪኗ ነፍሴ አንተን መፍራትን አስተምራት። ፍፃሜው ከመምጣቱ በፊትም አድነኝ።» ብለን እንጸልያለን።

እግዚአብሔርን ከመፍራት የተነሳ ቤተ ክርስቲያን ምህረትን እንድንለምን ታስተምረናለች። «ጌታ ሆይ ስቃዬን በርህራሄ ተመልከት። ሕይወቴ ወደ ፍፃሜ ቀርቧል። በስራዬም ውስጥ

ጽድቅ የለም። ስለዚህ በርህራሄ ትመለከተኝና ታድነኝ ዘንድ እለምንሃለሁ።» ብለን እንለምናለን።

«ጽድቅ በጭንቅ የሚድን ከሆነ እኔ ኃጢአተኛው ወዴት ልታይ?» ብለን እንድንጸልይ ቤተ ክርስቲያን ታስተምረናለች። ይህ ጸሎት በ1ኛ ጴጥሮስ ላይም ተጽፏል። «ጽድቅም በጭንቅ የሚድን ከሆነ አመፃኛውና ኃጢአተኛው ወዴት ይታይ ዘንድ አለው?» (1ጴጥ. 4:18)።

ይህ ቃል ከጸድቃን ጋር እንድንቆጥር እንድንተጋና እንድንፈራ አያደርገንም? ቤተ ክርስቲያን ከመፈራቷ የተነሣ ጌታ ማረን ብለን በእያንዳንዱ ጸሎት ወቅት 41 ጊዜ እንድንል ታስተምረናለች። የእግዚአብሔር ምሕረት መለመን እግዚአብሔርን መፍራታችን ማረጋገጫ ነው። የእግዚአብሔርን ምሕረት ያለ ፍርሃት እንጠይቃለን? በጭራሽ ። ስለዚህ «ሥጋዬ አንተን ከመፍራት የተነሳ ደነገጠ። » (መዝ. 119-120) ብለን እንጸልያለን።

ቤተ ክርስቲያን በዚህ መንገድ እግዚአብሔርን መፍራትን አያስተማረችና በጸሎት እየተጋች እንድትኖር እንዲያውም የቀረውን ዘመናችንን ሁሉ በሰላም እና አንተን በመፍራት መኖርን ስጠኝ ብለን የምንጨርሰውን የቀንበቀን ጸሎትንና የቤተ ክርስቲያንን ስርዓት ቅዳሴን በምስጋና ጸሎት እንድንጀምር ታደርገናለች።

ወደ ቤተ ክርስቲያን ስንገባ በመቅደሱ ፊት ሰግደን እንዲህ እንላለን «እኔ ግን በምህረትህ ብዛት ወደ ቤት እገባለሁ አንተን በመፍራት ወደ ቅድስና መቅደስ እስገዳለሁ።» (መዝ. 5:7) ቁሱ ይህን ቃል መንበሩን ሲያጥኑ ይደጋግሙታል። ብዙ

የቤተ ክርስቲያን ጸሎቶችና ቅዳሴዎቹ እግዚአብሔርን መፍራት በውስጣቸው የያዙ ናቸው።

በምሽት ጸሎት ወቅት ቁሱ በማይሰማ ጸሎቱ ኦ ክርስቶስ ትልቅ አምላክ እና የምትፈራ እያለ ይጸልያል በፍታት ጊዜ «አንድ አድርገን አንተን በመፍራት አሳድገን ቅዱስ ወደ ሆነው ወደ አንተ ሀሳብ ምራን» ይላል።

ዲያቆኑ ወንጌሉ ከመነበቡ በፊት እግዚአብሔርን በመፍራት ቁሙ ይላል ምዕመናኑ በሙሉ ይነሳሉ። ቁሱም አክሊላ ቸውንም ያወልቃሉ የእግዚአብሔር ቃል በፍርሃት ልንሰማ ይገባናል። ለምን? ምክንያቱም የእግዚአብሔርን ቃል እንዳላከብር በእርግጠኝነት እናውቃለን የእያንዳንዱ የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ይፈረድብናል አምላክ እንዲህ ይላል «የሚጥለኝ ቃሌንም የማይቀበለው እርሱ የሚፈርድበት አለው እኔ የተናገርኩት ቃል እርሱ በመጨረሻ ይፈረድበታል» (ዮሐ. 12:48)። መጽሐፍ ቅዱስ እየተነበበ መፍራት የሚለውን ቃል ስንሰማ የመንፈስ ቅዱስ መገኘት ሲኖር ዲያቆኑ ድምጹን ከፍ አድርጎ በመፍራት እና በመንቀጥቀጥ ለእግዚአብሔር ሰገዱ ይላል።

ሙሴም አስርቱን ትዕዛዛት ሲቀበል እንዲህ ብሏል። እጅግ እፈራሰሁ እንቀጠቀጣለሁ (ዕብ. 12:21) እንዲሁም አምላክ ለቅዱስ ዮሐንስ ሲገለጥለት እንዲህ አለ «ባየሁት ጊዜ እንደሞተ ሰው ሆኜ ከእግሩ በታች ወደቅሁ ቀኝ እጁንም ጫነብን አትፍራ ፊተኛው እና መጨረሻው ከዚያውም እኔ ነኝ» (ራእይ 1:17) እግዚአብሔርን መፍራት ቅዱስ ለሆነ መስዋዕት አጋዥ ይሆናል። ስለዚህም ያለነቀፋ ልንሰጥ ወይም ልንቀበል እንችላለን።

በማስታረቅ ጸሎተ ወቅት ቁሱ «ነቀፋ ላይ ሳንወይቅ ይህንን ሰማያዊ ስጦታ መቀበል እንድንችል እርስ በእርሳችን ባተቀደስ መሳሳም እንድንሳሳም እርዳን» ይላሉ። ቁሱ የኢየሱስ ክርስቶስን ዳግም ምፅአት ሲገልፅ «ዳግም ምፅአቱ በፍርሃትና በክብር የተሞላ ነው።» ይላል። እግዚአብሔርን መፍራትን የምናገኘው ራሳችንን በመፈተሽና የእግዚአብሔርን ቃል በማስታወስ ነው «ስራህን አውቃለው. . .» (ራዕይ 2:3) እንዲሁም እግዚአብሔርን መፍራትን በመፀፀትና ራስን በማዋረድ እናገኛለን።

አንድ ሰው ኃጢአቱ ምን ያህል አፀያፊ እንደሆነ የማያውቅ ከሆነ እግዚአብሔርን መፍራት በልቡ ውስጥ አይኖርም ማለት ነው። በሌላ በኩል አንድ ሰው ራሱን በመፈተሽ ጥንቃቄ ኃጢአቱ ምን ያህል ከባድና ብዙ እንደሆነ የሚሰማው ከሆነ ደግሞ እግዚአብሔርን መፍራት በልቡ ውስጥ አለ ማለት ነው።

እግዚአብሔርን መፍራትን የምናገኘው ለእያንዳንዱ ለምንሰራው ለምንናገረው ለምናስበው ለሚሰማን ስሜት እንደሚገባን ስንጠነቀቅና ለምንሰራው ስህተት ምክንያት መጸረር ስናቆም ነው። ይህ ፍርሃት ጥንቃቄን ያመጣል ጥንቃቄ ደግሞ ፍርሃትን ያመጣል። አንዱ ሌላውን ያጠናክራል። ከሌሎች ሰዎች ጋር ባለ ግንኙነት በጣም የሚያስገርመው በሚያደርጉት ጥፋት በጣም አድርገን እንወቅሳቸዋለን ነገር ግን ራሳችንን እነርሱን እንደምንወቅሰው ያህል አንወቅስም። እዲያውም ራሳችንን ላን ወቅስ ሁሉ እንችላለን።

«የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው።» (ምሳሌ 9:10) ስለዚህ የመንፈሳዊው መንገድ ጅምራ የሆነውን

እግዚአብሔርን መፍራትን ማግኘት ከፈለግን በየቀኑ ምን እየ ሰራን እየተናገርን እና እያሰብን እንደሆነ ልናስተውል ይገባል። ይህንን ነባር ቅዱሳን የሚያደርጉት። ስለዚህ እግዚአብሔርን መፍራት ወደልብህ ከገባ ከዚህም በኋላ በሚዛን ብትመዘን ራስህን ከትናት የቀለለ ሆኖ ታገኘሃለህ።

መንፈሳዊ ሰው በመንፈሳዊ ሕይወቱ ሳያድግ ሲቀር ያስባል። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው በቅድስና ሕይወቱን መምራት እንዳለበትና እንደሚጠየቅ ያውቃል። «አኔ ቅዱስ እንደሆንኩ እናንተም ቅዱሳን ሁኑ» (ዘሌ 20:26) ጌታችን ኢየሱስ በተራራው ስብከት ወቅት «እንዲሁ የሰማዩ አባታችሁ ፍፁም እንደሆነ እናንተም ፍፁማን ሁኑ።» (ማቴ. 5:48) ብሎ እንዳስተማረ እግዚአብሔር ፍፁም የሆነ ሕይወት እንዲኖረን ያዘናል።

ጀማሪ ክርስቲያን በመንፈሳዊ ሕይወቱ ጻድቅ ሰው ማሟላት ያለበት ነገር እንዳሟላ ስሚያውቅ ኃጢአት መሥራት ይፈራል። በዚህ መንገድ ራሱን የሚገስፀው ስለ ሠራው ኃጢአት ሳይሆን ነገር ግን ስላልፈፀመው ቅዱስ ስለሆነው ተግባር ነው። ከዚህ በኋላ ከዚህ የበለጠ መስራት እንደሚችልና ብዙ ጥረት አድርጎ ብዙ ማግኘት እንደሚችል በተደጋጋሚ ራሱን ይጠይቃል ልክ ሐዋርያው ጳውሎስ እንዳደረገው (ፊሊ 3:13)

እግዚአብሔርን መፍራት በውስጡ ያለው ሰው ኃጢአት መስራቱን ትዕዛዛቱን ስለመጠበቁ ወይም ስላለመጠበቁ ብቻ አይፈራም ነገር ግን በእግዚአብሔር ፍቅር ያለምንም ገደብ ለማደግ ይታገላል። ራሱን በመፈተሽ ጥንቁቅ አይሆንም ነገር ግን ንስሐ በመግባት ጭምር እንጂ።

ንስሐ መግባት እንዳለብን ካልገባንና የራሳችን ስህተት በሌሎች ላይ እያሳበብን ከሄድን እግዚአብሔርን መፍራት ማጣት በጣም ቀላል ነው። እንዲሁም በንስሐ ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ሳይሆን በቁስ ፊት እንደቆምን የሚሰማን ከሆነ። ለነገሩ ንስሐ በእግዚአብሔር ፊት ስንገባ ቁስ አብሮን ይሆናል እናም የእግዚአብሔር ይቅርታን በቁስ አንደበት በኩል እንቀበላለን። ይህንን ያልከብት ምክንያት ብዙዎች በንስሐ አባታቸው ፊት ንስሐ ለመግባት ይፈራሉ። ነገር ግን እግዚአብሔርን አይፈሩም።

ንስሐ በምንገባበት ወቅት ወይም በሌላ ጊዜ ኃጢአታችንን ለማስተባበል ስንሞክር እግዚአብሔርን መፍራታችን ክልባችን መጥፋቱን የሚያረጋግጥ ነው ኃጢአት የሆነውን ነገር ለማስተባበል ወይም የሰራውን ኃጢአት በሌላ መንገድ በማየት አሳንሰን ማየት የሌብንም ሁልጊዜ ቅዱስ ቴዎፍሎስ ያለውን በማስታወስ «ራስን በነገር ሁሉ ከመውቀስ የተሻለ ነገር የለም» እናስተውል። ይህ እግዚአብሔርን ወደመፍራት ይመራናል። እግዚአብሔርን መፍራትን ለማግኘት ሁልጊዜ ጌታችንን በራእይ መጽሐፍ የተናገረውን «ሥራህን አውቃለሁ።» ያለውን አስታወስ። ይህ ሐረግ ሰባት ጊዜ ተደግሟል። እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ የሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት መልአክ ይህንን ተናግሯቸዋል «ስራህን አውቃለሁ...» (ራዕ. 2:3) እያንዳንዱ ሰው ይህንን ቃል ሊያስተውለው ይገባል እንዲሁም በመጨረሻ የፍርድ ቀን ብቻ ሳይሆን ሁልጊዜ ይህንን በሚለው በእግዚአብሔር ፊት እንደሚቆም ማወቅ አለበት።

በዚህ መንገድ እግዚአብሔርን መፍራት ወደልባችን ውስጥ ይገባል ክብራችንን እንዳናበላሽ እያንዳንዱን ከሰው የደበ ቅናትን ኃጢአት እግዚአብሔር ያውቃል ለአንድ ኃጢአተኛ «ሌሎች አንተን ከመዳኘታቸው በፊት አንተራስህን ዳኝ» አሉት። ሊታወቅ የማይቻል የተሸፈነ ነገር ስለማይኖር እራስህን ልታይና ልትፈትሽ ይገባል። እግዚአብሔር «ስራህን አውቃለሁ» ካለ በሱ ፊት ንስሐ ልትገባና የመመለስ አቅም እንዲሰጥህ መጠየቅ አለብህ ማንም እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰይጣናዊ አሳብንም የሚፈራ የረከሰ ስሜትና ማንኛውም መጥፎ ሀሳብን ሰው የሚያስተውላቸውን እነኚህን ሁሉ እግዚአብሔር ያያቸዋል እንዲሁም ያውቃቸዋል።

እግዚአብሔርን የሚፈራ ማንኛውም ሰው ቅዱሳን መላ እክት ቅዱሳንን ይፈራል እርሱም ጠባቂ መላእክትን ይፈራል በቤቱ የተሰቀሉትን የመላእክት ስዕል ሲመለከት ያፍራል ምክንያቱም የነሱ መንፈስ «ስራህን አውቃለሁ» የሚለውን የእግዚአብሔርን ቃል ወደ እርሱ ያመጣልና።

ልክ እያንዳንዱን በኃጢአት የተሞላ ድርጊታችንን እና ምኞታችንን እንደሚቀረፅ መሳሪያ እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን «የምትሰራውን በሙሉ አውቃለሁ» ይለናል። ታዲያ ይህ እግዚአብሔርን ወደ መፍራት አይመራንም?

በልባችን ትህትና እግዚአብሔርን ወደመፍራት ልንደርስ እንችላለን። ጻድቅ የሆነና ያለውን አቅም የሚያውቅ ሰው በኃጢአት ላይ እንደማይወድቅና ኃጢአት በእርሱ ቀሪ ስልጣን እንደሌለው ያስባል። ጭምት የሆነ ሰው ሐዋርያው ጳውሎስ «ስለዚህ እንደቆመ የሚመስለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ።»

(1ኛ ቆሮ 10:12) ብሎ የተናገረውን ያስታውሳል። «ፍራ እንጂ የትዕቢትን ነገር አታስቡ።» (ሮሜ. 11:20) ብሎ የተናገረውንም ያስታውሳል። ስለዚህ ጥንቁቅ ሰው የሚያደናቅፍ ነገር ወዳለበት ስፋራም አይሄድም። ኃጢአት ምን ያህል ሰዎችን እንደጣለችም ያስተውላል። «ወግታ የጣለቻቸው ብዙ ናቸውና እርስዎም ያጎደለቻቸው እጅግ ብዙ ናቸው።» (ምሳሌ 7:26)

ስለዚህ እግዚአብሔርን በመፍራት ራሱን ይቆጣጠረዋል ጥንቁቅና የማይቀልድም ይሆናል። ይህ ፍርሃት በራስ መተማ መን እና የልብ ንፅህናን ያጎናፅፋል። ማንኛውም ክፉ አስተሳሰብ ስር ሰዶ ችግር እንዳይፈጥርበት ገና ከመጀመሪያው ያስወግደዋል። ቀበሮዎቹ የወይኑን ቦታ እንዳያበላሹት ይሰጋል (መኃ. 2:15)።

መሰናክሎችን በሙሉ ይፈራቸዋል ደግሞም ያስወግዳቸዋል። ሁሉንም መሰናክል ማስወገድ የሚችል ኃይል እንዳለው አያስብም። «ከዳዊት ወይም ኃጢአት ላይ ከወደቀው ጠቢብ ሰሎሞን እና ከሌሎች ቅዱሳን በላይ አይደለሁም» ብሎ ይናገራል።

ጭምት የሆነ ሰው እድሜው እያረጀ ቢመጣ እንኳን እግዚአብሔርን መፍራትን ግን ከልቡ ውስጥ አያስወግድም። በመንፈሳዊ ሕይወቱ ከፍተኛ ደረጃ ላይ ቢደርስ እንኳን እግዚአብሔርን መፍራትን ግን አይተውም። መዝሙረኛው የጸሎት ሰው እና የተቀባ የነበረው የእግዚአብሔር ሰው ዳዊት ምንም እንኳን የእግዚአብሔር መንፈስ በእርሱ ላይ የነበረ ቢሆንም እርሱ ግን በኃጢአት ላይ ወደቀ። (1ኛሳሙ. 16:13)፤ ስለዚህ

ሰይጣን ጠንካራ የሆኑት ቅዱሳን ሳይቀር የሚያጠቃ ከሆነ እግዚአብሔር መፍራት በውስጣችን ሊኖር ይገባል።

ቅዱስ ጴጥሮስ በውስጡ እግዚአብሔርን መፍራት ስላልነበረ ለኢየሱስ «ሁሉም በአንተ ቢሰናከሉ እኔ ከቶ አልሰናክልም . . . ከአንተ ጋር መሞት እንኳን የሚያስፈልገኝ ቢሆን ከቶ አልክድህም» (ማቴ. 26:33-35) አለው። እንደገና «ጌታ ሆይ ወደ ወህኒም ወደ ሞትም ከአንተ ጋር ለመሄድ የተዘጋጀሁ ነኝ» (ሉቃስ 22:33) አለው።

እግዚአብሔርን መፍራት በልቡ ውስጥ ያለው ሰው የእግዚአብሔርን እርዳታ እየለመነ ይፀልያል። እራሱን በሚፈት ሽቦት ሰአት የኃጢአቱን ጥልቀት ይመለከታል ይቅርታንም እየለመነ ይጸልያል። ድክመቱን ስለሚያስተውል እግዚአብሔርን መፍራት በልቡ ውስጥ አለ ስለዚህ ጠላት እንዳይገዛው እግዚአብሔር እንዲዋጋለት ይለምናል።

የንስሐ ሕይወት እግዚአብሔርን ወደ መፍራት ይመራሁል እግዚአብሔርን መፍራትም ወደ ንስሐ ይመራል ሁለቱም በአንድነት ይሰራሉ። አንዱ ለሌላው መነሻና ውጤት ነው። የንስሐ ሰው በፊት የነበረውን ድካሙን እና ለሰይጣን መገዛቱን በማሰብ ሁል ጊዜ ኃጢአቱ ከፊት ለፊቱ ነው። ስለዚህ እግዚአብሔርን በመፍራት ከኃጢአቱ የተነሳ ያለቅሳል። ከመዝሙረኛው ዳዊት ጋር አብሮ «ኃጢአቴም ሁልጊዜ በፊቱ ነውና . . .» (መዝ. 50:3) ይላል። የንስሐ ሰው ልክ አልጋውን በአንባ እንዳረጠበው ዳዊት በጣም እያነባ ይጸልያል። (መዝ. 6) ይህ ደግሞ እግዚአብሔርን በመፍራት እንዲኖር ያስችለዋል።

እግዚአብሔርን መፍራት
ታላላቆችንን በማክበር እናገኘዋለን

አንድ ሰው ታላላቆቹን የሚፈራ ከሆነ ለምሳሌ ወላጆቹን አስተማሪውን ዘመዱን ቁሱን ወይም ደግሞ የሥራ አለቃውን ያለምንም ጥርጥር ከሁሉ በላይ የሆነውን እግዚአብሔርን መፍራትን ያገኛል። አንድ ሰው የሚያየውን አባቱን ካልፈራ እንዴት የማይታየውን እግዚአብሔርን ሊፈራ ይችላል።

ያዕቆብ አባቱን መፍራትን አስታውሰ /ዘፍ.31፣ ቁ.42/ አንድ ሰው አባቱን ካከበረና ለአባቱ ክብር ካለው በእርሱ ፊት ኃጢአትን አያደርግም እንዲሁም በብሉይ ኪዳን አንድ ትዕዛዝ አለ «ማናቸውም ሰው አባቱን ወይም እናቱን ቢሰድብ ፈጽሞ ይገደል አባቱን እና እናቱን ሰድቧልና ደሙ በራሱ ላይ ነው /ዘሌ ም.20 ቁ. 9/ እንዲሁም «በአባቷ የምታላግጥን የእናቷንም ትዕዛዝ የምትንቅን አይን የሽለቆ ቁራዎች ይጎጠጉጧታል አሞ ራዎችም ይበሏታል» /ምሳ. 30:12/ እግዚአብሔር ታላላቆችን እንድንታዘዝ ዝና ትዕዛዛቸውን እንድናከብር ያዘናል።

አንድ ሰው አድጎ እንኳን ማንኛውንም ነገር ከአባቱ ጋር ሲወያይ በታላቅ ክብር መሆን አለበት ከእርሱ ጋር እኩል እንዲሆን እያሰበ ማውራት የለበትም ነገር ግን ሁልጊዜ የአባት ነቱን ክብር ሊያስተውል ይገባዋል።

በቀደም ጊዜ ከፍርሃታቸው የተነሳ ወጣቶች ታላላቆች ባሉበት ቦታ እንዲናገሩ አይፈቅዱላቸውም ነበር። ይህንን አራት ጓደኞች ካሉት ነገር ግን አንዱ ዝም ሊል ለሶስቱ ብቻ ለብዙ

ጊዜ ካነጋገሩት ከቅዱስ መጽሐፍ ታሪክ ውስጥ እናገኛለን።
አራተኛው ጓደኛው የብዙዎቹ የባርክኤል ልጅ የሆነው አልሁ-
ነው በእርሱ ስህተት የተነሳ መናገር ግድ የሆነበት አልሁ-
እንዲህ አለ «እኔ በዕድሜዬ ታናሽ ነኝ እናንተ ግን ሽማግሌ
ዎች ናችሁ ስለዚህ ሰጋሁ ዕውቀቴን እገልጽላችሁ ዘንድ ፈራሁ-
እንደዚህም አልሁ።» (ኢዮብ 32 ቁ. 6)።

በገዳም ሕይወት ብዙ ቅዱሳን ወጣቶች ታላላቆቻቸውን
ለመመልከት አይኖቻቸውን አያነሱም ነበር አሁን አሁን በነጻነት
እና በዲሞክራሲ ስም ለታላላቆች ያለው ክብር እየቀነሰ ነው።
ወጣቱ ትውልድ ህጉንና ትዕዛዙን እየተቀበለ አይደለም እግዚአ-
ብሔርን መፍራትንና ትዕዛዙን መቀበልን ስለጣሱት እንዲሁም
ትዕዛዙን ከመጠበቅ ይልቅ ይከራከራሉ። በሌላ በኩል ትዕዛዝንና
ህጉን የሚቀበሉ ይህንን አያደርጉም።

በተመሳሳይ ሁኔታ አስተማሪውን የሚፈራ ተማሪ እንዲ-
ሁም አለቃውን የሚፈራ ወታደር ሁለቱም እግዚአብሔርን
መፍራትን ይለምዳሉ ከክርስቶስ ልደት በፊት በአንደኛው ክፍለ
ዘመን አስተማሪ በወንበር ላይ ይቀመጣል ተማሪዎች ደግሞ
ከአስተማሪው እግር ስር ይቀመጣሉ ሐዋያው ቅዱስ ጳውሎስ
በገማልያል እግር ስር እንደተማሪ ይናገራል /የሐዋ.ሥራ 22:3/

ተማሪዎች አስተማሪያቸውን መፍራት ለምደዋል አሁን
በትንሹ ተማሪው ለአስተማሪው ሲያወራ ለእሱ ያለው ክብር
ለማሳየት በትንሹ መቆም አለበት አስተማሪው ቆሞ እርሱ
መቀመጥ የለበትም በተመሳሳይ መንገድ የማርታ እህት ማር-
ያም ከክርስቶስ እግር ስር ተቀምጣ ቃሉን ትሰማ ነበር (ሉቃ.

10:39) የእግዚአብሔርን አገልጋይ የሚፈራ የዚያን አገልጋይ
አምላክንም ይፈራል።

የእግዚአብሔርን መጋቢ የሚፈራ (ቴቶ. 1:7) እግዚአ-
ብሔርንም ሊፈራ ይገባዋል። ምንም እንኳን ሳኦል ስህተት ቢሰ-
ራና ዳዊትን ሊቀድም ቢሞክርም እንዴት ዳዊት ሳኦልን ያክብ-
ረው እንደነበር እናያለን። ምክንያቱም በእግዚአብሔር የተቀባ
ስለነበር ነው። ስለዚህም ሳኦል በዳዊት እጅ በወደቀ ጊዜ ዳዊት
ከመግደል ተቆጠበ እንዲህም አለ። «እግዚአብሔር የቀባ ነውና
እግዚአብሔር በቀባው በጌታዬ ላይ እንዲህ ያለውን ነገር
አደርግ ዘንድ እጄንም እጥልበት ዘንድ እግዚአብሔር ያርቀው
(1ሳሙ.24:6)። እግዚአብሔር ስለቀባው ሳኦልን በጣም አድርጎ
አከበረው «ጌታዬ እያለ እየጠራው እግሩ ስር ይንበረከክ ነበር
(1ሳሙ. 24:8)።

የንስሐ አባቱን የሚፈራ ሰው በእርግጠኝነት እግዚአ-
ብሔርን ይፈራል። ነገር ግን ተጠንቅቆ አለበለዚያ ግን ንስሐ
በአንተና በንስሐ አባትህ መካከል ብቻ እንጂ በአንተ እና በእግ-
ዚአብሔር መካከል እንደሆነ አታስብም በኃጢአትህ የምታፈራው
በንስሐ አባትህ ፊት እንጂ በእግዚአብሔር ፊት አይደለም ይህ
ንን ክብር መስጠት ያለብህ አባት ለሆኑ ቁስ ብቻ ሳይሆን
ለቅዱሳንም ጭምር ነው።

የሐዋርያትን ስም ስንጠራ በአክብሮት መሆን አለበት
ለምሳሌ ጴጥሮስ ጳውሎስ አንልም ነገር ግን ቅዱስ ጴጥሮስ
ቅዱስ ጳውሎስ እንጂ አንዳንድ ጊዜ ይህ የአትናቴዎስ ትምህርት
ነው እንላለን ነገር ግን በአክብሮት ልንጠራ ይገባናል እንደ
ትልቅ ሊቀ ጳጳስ ቅዱስ አትናቴዎስ ለቅዱሳን አክብሮት ሲባል

በፋሲካ ሁለት ወራት ወቅት የቅዱሳንን ድርሳን ለመቀበልና እና ለመጨረስ ቤተ ክርስቲያን ዝማሬ ታቀርባለች በድርሳኑ መጨረሻ እንዲህ እንላለን አምሮአችንና ልባችንን በጠቃሚ ትምህርት ያበሩትን የቅዱሳንን ድርሳን እናጠናቅ እንላለን። በእውነቱ ምን አይነት አክብሮት ቤተ ክርስቲያን ለቅዱሳን የምትሰጠው የጻድቃን መቀባትና ለህዝቡ በረከት ሲሆኑ ስንመለከት ለጻድቃን ምስል ያለንን ክብር እንገልጻለን ከጻድቃን ምስል ፊት ስናበራ ጻድቃን ለዚህች ምድር ብርሃን እንደነበሩ እናሳያለን እንዲሁም በክብረ በዓል ወቅት ቁሶች ታቦት ተሸክመው ከጻድቃን ምስል ፊት ዕጣን እያጠኑ በታላቅ አክብሮት ክብረ በዓሉን ያከብራሉ።

የጻድቃንን ስዕላቸውን ክብረ በዓላቸውንና ስብከታቸውን እንዲህ ካከበርን የዓለምን ፈጣሪ እግዚአብሔርን እንዴት በይበልጥ ማክበር አለብን አንድ ሰው ጻድቃንን ካከበረ ጠባቂ መላዕክቶችንም ያከብራል ማለት ነው። ጠባቂ መላዕክትን ብታከብር በእርሱ ፊት ኃጢአትን ለመሥራት ወይም የማይሆን ቃልን በእርሱ ፊት ለመናገር ታፍራለህ ለራስህ እንዲህ ትላለህ እንዴት ኃጢአት እሰራለሁ ጠባቂ መልአክ ያየኛል ኃጢአት ከሰራሁ ጥሎኝ ይሄዳል (በመዝ. ም.1 ቁ.1) «ምስጉን ነው በክፉዎች ምክር ያልሄደ በኃጢአተኞችም መንገድ ያልሄደ በዋዘኞችም ወንበር ያልተቀመጠ» የሚለውን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ለራስህ ታስታውሳለህ መላእክት በተዋረደ ስፍራ የተቀመጠውን ኃጢአተኛ መጥተው ስለሰራው ገልጸው ንስሐ እንዲገባ ሊያደርጉት ይችላሉ ነገር ግን ኃጢአተኛው ከዚያ ስፍራ ወይም ከሰራው የማይወጣ ከሆነ እዚያው ጥሎት ይሄዳል

ምክንያቱም ጻድቅ ከአመጸ ጋር ብርሃን ከጨለማ ጋር ህብረት የለውምና (2ቆሮ. ም.6 ቁ.14)። ጠባቂ መልአክ ጥሎኝ ይሄዳል ወይም ይተወኛል ብለን የምንፈራው ፍርሃት እግዚአብሔርን የመፍራት አካል ነው።

ተጠንቀቅ ጠባቂ መልአክ ለኃጢአትህና ለመጥፎ አስተሳሰብህ ሲል እንዲተውህ አታድርግ መጽሐፍ ቅዱስ የሚለውን አስታውስ «የእግዚአብሔር መልአክ በሚፈሩት ሰዎች ዙሪያ ይሰፍራል ያድናቸውማል» (መዝ.34:7) የእግዚአብሔር መልአክ ኃጢአተኛን ኃጢአት ለማየት ከአንተ ጋር አይቆምም። መላእክቶች ሆኑ ጻድቃን ኃጢአት ስትሰራ ሲያዩህ የምታፍር ከሆነ ከኃጢአትና መጥፎ መንገድ ራቅ ይህ ስሜት እግዚአብሔርን ወደመፍራት ይመራህል ፍርሃታችን ዋጋንና ባህልን ሊይዝ ይገባል።

አንድ ሰው ለባህልና ለመመሪያዎች የማይጠነቀቅ ከሆነ ለእግዚአብሔር ህግጋትም አይጠነቀቅም በአባቱ በአስተማሪው በቀጣሪው በአስተዳዳሪው ላይ የሚያምፅ ትውልድ በእግዚአብሔር ስልጣንም ላይ ያምጻል ታላቁን የማያከብር ሰው በእግዚአብሔር ላይ ይቆጣል እናም እግዚአብሔርን መፍራት ያጣል ታላላቆቻችን መፍራት እና ማክበር ራሳችንን እናስለምድ ይህም እግዚአብሔርን ወደ መፍራት ይመራናል።

ቅዱስ ቦታዎችን በማክበርና ለእነሱ በመገዛት እግዚአብሔርን መፍራትን ታገኛለህ ለመጸለይ ስትነሳ በማን ፊት እንደምትቆም ማሰብ አለብህ በነገሥታት ንጉሥ በጌቶችም ጌታ ፊት ነው የምትቆመው መላእክት ሱራፌል እና ኪሩቤል በሁለት ክንፋቸው አይናቸውን በሁለቱ ደግሞ እግራቸውን ሸፍነው

የሚያመልኩት እግዚአብሔር አስፈሪ አምላክ ነው። ሃያ አራቱ ሽማግሌዎች በዙፋኑ ላይ በተቀመጠው ፊት ወድቀው ያመልኩታል «ጌታችንና አምላካችን ሆይ አንተ ሁሉን ፈጥር ሀልና ስለፈቃድህም ሁነዋልና ተፈጥረዋልምና ክብር ውዳሴ ኃይልም ልትቀበል ይገባሃል» (ራዕይ. ከ10-11) እያሉ በዙፋኑ ፊት አክሊላቸውን ያኖራሉ ስትጸልዩ በልባችሁ እግዚአብሔርን መፍራታችሁ ወዴት አለ? በአለቃ ፊት በአክብሮት እና በፍርሃት እንደምትቆመው ትቆማለህ? ታላቁ መምህር ይስህቅ በጸሎት ወቅት እግዚአብሔርን ስለመፍራት እንዲህ ብሏል «በእግዚአብሔር ፊት ለጸሎት ስትቆም ልክ የእሳት ፍም አጠገብ እንደቆምክ አስብ።»

አባታችን ኦብርሃም በእግዚአብሔር ፊት ሲቆም እንዲህ ብሏል። «እኔ አፈርና አመድ ስሆን ከጌታዬ ጋር እናገር ዘንድ . . . » (ዘፍ 18:27) በጸሎት ወቅት ከአባትህ ጋር ታወራለህ? ልክ ነህ ነገር ግን እሱ እደማንኛውም አባት አይደለም ነገር ግን አምላክ እንዳስተማረ «በሰማይ የምትኖር አባታችን» እንላለን ስለዚህ አስታውሱ የእግዚአብሔር ዙፋን በሰማይ ነው (ማቴ. 5:34) ስለዚህ ስንጸልይ የእግዚአብሔር ዙፋር በሰማይ እንደሆነ እያስታወስን አይኖቻችን ወደ ላይ እናነሳለን።

ቅዱስ ማር ይስህቅ በጸሎት ወቅት መኖር ስላለበት ስርዓትና አቋቋም እንዲህ ይላል። «በጸሎት ወቅት በማን ፊት እንደምትቆም ገብቶህ በአክብሮት ቁም ቀጥ ብለህ ቁም እጅህንና አግርህን አታንቀሳቅስ እንዲሁም ሀሳብህ ወደሌላ ቦታ እንዳይሄድና በሌላ ነገር ትኩረትህ ተወስዶ ፀሎትህ እንዳይቋረጥ አድርግ። አሁንም አሁንም ለእግዚአብሔር ያለህን ክብር ለመግ

ለጽ ለእግዚአብሔር ለምታወራው ነገር ትኩረት በመስጠት በመስገድ ወይም እጅ በመንሳት እግዚአብሔርን አምልክ።» ቅዱስ ማር ይስህቅ ዋናው አስፈላጊ ነገር ሀሳብንና ስሜትን በአንድ ላይ መያዝ እንደሆነ ይናገራል።

አንድ ሰው እንዲህ ብሎ ጠየቀ ሀሳቤ ከእግዚአብሔር ውጪ እያሰበ ለምን እጸልያለሁ? እኔም እንዲህ ብዬ መለስኩለት ምክንያቱም እግዚአብሔር መፍራት የሌለበት ጸሎት ነው። እግዚአብሔርን መፍራት በልብህ ፅኑ ከሆነ በማስተዋልና ሀሳብህ ከእግዚአብሔር ውጪ ሳይሄድ ትፀልያለህ። የእግዚአብሔር ልጅ መሆናችሁ የእርሱን ክብር እንድትረሱ የሚያደርግ ነገር እንደሆነ አታስቡ «አዕምሮህ አርቆ ከተጓዘ ማተኩርን አለመደም ማለት ነውና ለአንድ ለተጨማሪ ጊዜ መልሰው።» በጌታ ላይ እንዲያተኩር አስተምረው።

እንዲሁም ማንም ያለአውቀት ባለማሰብ ወይም ምን እንዳለ ባለማስተዋል የሚጸልይ ይሆናል። ነገር ግን እግዚአብሔርን መፍራት በልቡ ውስጥ የለም። ያለትህትና ወይም ሀሳብህ ወደሌላ ነገር ሄዶ ወይም ቶሎ ለመጨረስ ብቻ ቶሎ ቶሎ በመጸለይ ልክ ከእግዚአብሔር ጋር ማውራት እንደሰለቸህ ሆነህ ወይም ሌላ አስፈላጊ ጉዳይ እንዳለህ ሆነህ ስትፀልይ በዚህ መንገድ እግዚአብሔርን ስታዋራ እግዚአብሔርን ያለመፍራትህን ያሳያል።

**እግዚአብሔርን መፍራት በጸሎት ወቅት
በእግዚአብሔር ክብር እንድትሰጥ ያደርጋል**

እንዲሁም ትህትና በጸሎት ወቅት እግዚአብሔርን ወደ መፍራት ይመራናል። ትህትና ለምሳሌ በጸሎት ወቅት የምንጠቀምባቸውን የትህትና መገለጫዎች ጸሎትን በምስጋናና በማድነቅ መጀመርን ያመጣል የእግዚአብሔርን ስም አክብሮት በተሞላ ፍርሃትና በክብር የሚጠራ ዝም ብሎ ኢየሱስ ኢየሱስ የሚል ሳይሆን ነገር ግን ልክ መልአክ «ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ምድር ሁሉ በክብር ተሞልታለች» (ኢሳ. 6:3) ከጸሎት የተነሳ ምድር ትንቀጠቀጣለች።

እግዚአብሔርን መፍራት ልክ በጸሎት ጊዜ እንደምታሳየው ሁሉ መጽሐፍ ቅዱስ ስታነብ ቤተ ክርስቲያን ስትሄድ እንዲሁም ማንኛውንም ከእግዚአብሔር ጋር ባለህ ነገር ማሳየት አለብህ ቤተ ክርስቲያን በታቅ አክብሮት ገብተህ በልብህ እንዲህ እያልክ ስትጸልይ «እኔ ግን በምህረትህ ብዛት ወደቤትህ እገባለሁ አንተን በመፍራት ወደ ቅድስና መቅደስ እሰግዳለሁ።» ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሆነህ የእግዚአብሔርን መልአክና የማምለኪያ ቤት እንደሆነ ስለማዳዊት ምን እንደአለ አስብ «አቤቱ እስከረጅም ዘመን ድረስ ለቤትህ ቅድስና ይገባል (መዝ. 93:5) ይህ ቤተ ክርስቲያንን መቅደሱን ጸሎቱን መፍራት ይሰጥሃል።

ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከማንም ጋር አታውራ ካወራህ ለቤተ ክርስቲያን እና ለጸሎት ያለህን ንቅት ያሳያል ወሬ ማውራትህና በጸሎት ውስጥ አለመሳተፍህ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የገባኸው እግዚአብሔርን ባለመፍራት እንደሆነ ያሳያል።

አባታችን ያዕቆብ ያለውን አስታውስ «ይህ ስፍራ እንዴት ያስፈራል ይህ ስፍራ የእግዚአብሔር ቤት ነው እንጂ ሌላ አይደለም ይህም የሰማይ እጅ ነው»። (ዘፍ. 28:17) እግዚአብሔር የሚኖርበት ቦታ አስፈሪ እንደሆነ ምንም አያጠራጥርም እንዲሁም መንፈስ ቅዱስ የሚሰራበት ቦታ አስፈሪ ነው።

ለዚህ ነው ሙሴ እግዚአብሔር የሚናገርበት ቦታ ሲደርስ አምላክ እንዲህ ያለው «ወዲህ አትቅረብ አንተ የቆምህ በት ስፍራ የተቀደሰች መሬት ናትና ጫማህን ከእግርህ አውጣ»። (ዘፀ. 3:5) ይኸው ቃል ኢየሱስ ተናግሮታል። «አንተ የቆምህበት ስፍራ የተቀደሰ ነውና ጫማህን ከእግርህ አውልቅ» (ኢያ. 5:15) ጫማን ማውለቅ በእግዚአብሔር ቤት ስትገኝ ቁሳዊ የሆነን ነገር የመጣልና የቅዱስ ቦታ አክብሮን የሚያሳይ ምልክት ነው።

በትንሹ በቤተ ክርስቲያን ስንቆምና ስንቆመጥ እግዚአብሔርን በመፍራት መሆን አለበት አጠገባችን ካለው ሰው ጋር ማውራት ወይም ስለምናስበው ስለምናየው ነገር አስተያየት መስጠት የለብንም። ይህን የሚያደርግ እግዚአብሔር መፍራት በፍፁም በልቡ የለም። ቤተ ክርስቲያን ሲገባ ጋዜጣ በእጁ ይዞ የሚገባ ወይም በኪሱ ሲጋራ የያዘም ያው ነው። የእግዚአብሔር ቤትን የማያከብር እግዚአብሔርን ራሱን አያከብርም እግዚአብሔርን የሚያከብር ግን ቤቱንም ያከብራል። ይህ ፍርሃት መጽሐፍ ቅዱሳንም ሊያካትት ይገባል። ስለዚህ በቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስ ሲነበብ ዲያቆኑ እንዲህ ይላል። «እግዚአብሔር በመፍራት ቁሙ የእግዚአብሔርን ወንጌል ስሙ» ገባኤው ሁሉ በአክብሮት በፍርሃት

ይነሣል። ቁሱም በቃሉ በመገዛት ዘውዳቸውን ከእግዚአብሔር ፊት ያወልቃሉ።

ቁሱ መጽሐፍ ቅዱስ ከማንበባቸው በፊት እንዲህ በማለት ይጻፋል። «አምላክ ሆይ ቃልህን ለመስማትና ለመተግበር እንድንችል እርዳን»። ከዚህም በኋላ ቁሱ እጣን እያጠኑ መጽሐፍ ቅዱሱን ይስሙታል። በዚህ መንገድ መጽሐፍ ቅዱሱን እናከብረዋለን? አንድ አንድ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስን በማንኛውም ቦታ ያስቀምጡና ከሌላ መጽሐፍ ጋር ሊጠፋ ይችላል።

እግዚአብሔርን የሚፈራ መንፈሳዊ ሰው መጽሐፍ ቅዱስን በተለየ ቦታ ያስቀምጠዋል በላዩ ላይም ምንም ነገር አያስቀምጥበትም መስቀል ወይም ሌላ መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ሊያስቀምጡበት ይችላሉ ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስን እናከብረዋለን። እኛም ደግሞ በቤታችን መጽሐፍ ቅዱስን በአክብሮታዊ ፍርሃት እናነባለን። እግዚአብሔርን መፍራት በውስጣችን ስላለ በውስጥ የተጻፈውን ትዕዛዝ እንፈራለን መጽሐፍ ቅዱሳን ማንበብና ሌላ መጽሐፍን ማንበብ ልዩነት እንዳለው ልታውቅ ይገባል። መጽሐፍ ቅዱስን አልጋ ላይ ወይም ሻይ እየጠጣን ማንበብ የለብንም እንደዚህ ዓይነት ስህተቶች እግዚአብሔርን መፍራት ከልብህ ያርቁታል።

ቁሱ በጸሎቱ «መጽሐፍ ቅዱስን ለመስማትና ለመተግበር እርዳታ» ሲል መጽሐፍ ቅዱስን መስማት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ጸሎትን ዕርዳታንና እጣን ማጠንን ይጠይቃል እስቲ ከዚህ ትምህርት እንውሰድ።

መለኮታዊ የሆነ የቤተ ክርስቲያንን ስርዓት ስንካፈል እግዚአብሔርን መፍራት ያስፈልጋል። አንዳንድ ሰዎች በቴፕ

ወይም በቪዲዮ የተቀረፀ ስርዓት ሲሰሙ ይህንን ፍርሃት ያጡታል። በሌላ ነገር ሲጠመዱ ወይም መኪና ሲነዱ ሲቀመጡና በትራፊክ ስርዓት ላይ ሲያተኩሩ ያጡታል። በመኪናው ውስጥ የተቀረፀው ስርዓቱን በመንፈሳዊ መዝሙር ፍፁም ስብከት ብንቀይረው ይሻላል።

ለመለኮታዊ የቤተ ክርስቲያን ስርዓት ያለንን ክብርን አክብሮታዊ ስርዓት ለመግለጽ አንድ ሰው በጥዋት መከታተልና ቁሱ ቡራኬ ቃለምዕዳን ሳይሰጡ ቤተ ክርስቲያን ለቆ መውጣት የለበትም። ቤተ ክርስቲያንን ቤተ መቅደስን እና ቅዱስ ቁርባንን የሚያወድስ ማንኛውም ሰው በልቡ ውስጥ እግዚአብሔርን መፍራት ሊኖር ይገባል። ሰዎች የእግዚአብሔርን ሰው በታላቅ አክብሮት መመልከት መቻል አለባቸው።

ስለዚህ ሰዎች በጠባቂያቸው መልአክ ፊት ኃጢአትን መስራትን ማፈርና የሚጠብቃቸውን መልአክ ማክበር አለባቸው። መሰዊያውንና መስዋዕቱን እና የቤተ ክርስቲያንን መልእክት ማክበር አለባቸው። ካህናት መንፈሳዊ አባቶች እና መንፈሳዊ መሪዎች በምድር ላይ ያሉ የእግዚአብሔር መጋቢዎች (ቲቶ. 1:7) እና የእግዚአብሔር ሚስጥር መጋቢዎች (1ቆሮ. 4:1) እንደሆኑ በማወቅ እያንዳንዱ ሰው ሊያከብራቸው ይገባል።

የቅዱሳን ምስል በብዙዎች ዘንድ የተከበረ ነው። ቁስ በቅዱሳን ምስል ፊት እጣንን ያጥናል እኛ ደግሞ መንፈሳዊ ውዳሴና ዝማሬን ለመላእክትና ለቅዱሳን የምናዘም ከሆነ ታዲያ እነርሱን ለፈጠረውስ? የእግዚአብሔርን ሰው እንደምናከብር ሁሉ የእግዚአብሔርንም ቀን እናከብራለን። የተቀደሰውን የእግዚአብሔር ቀን ማክበር የሚፈራ ሰው በልቡ ውስጥ እግዚአ

ብሔርን መፍራት ሊኖር ይገባል። ልክ እንደዚህ ጸምን ማፍረስ የሚፈራ ሰው በልቡ ውስጥ እግዚአብሔርን መፍራት አለ። ለእግዚአብሔር የተሳለውን ስለት የሚፈጽም ሰው እግዚአብሔርን ወደ መፍራት ይደርሳል። ስለት በእግዚአብሔርና በሰው መካከል የሚፈፀም ስምምነት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለውም በፍርሃትና በአክብሮት መፈፀም አለበት። «ተሰለህ የማትፈፅም ብትሆን ባትሳል ይሻላል።» (መክ. 5:5)።

እግዚአብሔርን ወደመፍራት ለመድረስ

የሚሠሩ ልምዶች

እግዚአብሔር ወደ መፍራት ለመድረስ የሚከተሉትን ነገሮች ተለማመድ። ሁልጊዜ እግዚአብሔር ከፊትህ ይኑር ደግሞም ስራዎችህ በሙሉ በእርሱ ፊት የተገለጡ እንደሆኑ አስታውስ። ሁሉንም ስራችሁን ይመለታል ንግግራችሁንም ይሰማል። ቅዱስ መቃርዮስ እንዲህ አለ። «የምንሰራው ማንኛውም ነገር በእግዚአብሔር ፊት የተገለጠ ነው። ከእርሱ የተደበቀ ምንም ነገር የለም።» (ሁል ጊዜ ከእንቅልፋችሁ ስትነቁ በዚህ ቀን ስለሰራችሁት ነገር በሙሉ ለእግዚአብሔር መልስ መስጠትን እንዳለባችሁ አወቁ። ከዚያ በኋላ ኃጢአትን አትሰሩም እግዚአብሔርን መፍራትም በውስጣችሁ ይኖራል።) ብሏል ቅዱስ ኢሳይያስ።

የእኛ ችግር ኃጢአትን ስንሠራ እግዚአብሔርን ከፊታችን አለማስቀመጥ ነው። ስለዚህ ኃጢአትን እንደ ውሃ እንጠጣለን እግዚአብሔርንም እንረሳለን። ዳዊት በመዝሙሩ ላይ ስለ

ኃጢአተኞች «አቤቱ አመፀኞች በእኔ ላይ ተነስተዋል የክፉዎችም ማኅበር ነፍሴን ፈልጉአት በፊታቸውም አላደረጉህም።» (መዝ. 86:14) ያለው በከንቱ አይደለም። ስለዚህ ሁልጊዜ እግዚአብሔርን ከፊታችሁ አድርጉ ከዚያ በኋላ ትፈራላችሁ ኃጢአትንም አትሰሩም።

«በፊቱ የቆምሁት የሠራዊት ጌታ ሕያው እግዚአብሔር» (ነገ. 18:15) ብሎ ኢሳይያስ የተናገረው ቃል እንዴት አስደሳች ነው። እግዚአብሔርን ወደ መፍራት ለመድረስ ሁል ጊዜ ግርማውንና ክብሩን ከፊታችሁ አስቀምጡ ከዛ በኋላ እግዚአብሔርን መፍራትን ታገኛላችሁ። የነገሥታት ሁሉ ንጉሡ የጌቶች ሁሉ ጌታ የሆነው እግዚአብሔር (ራዕይ 19:16) የጌቶች ሁሉ ፈጣሪ ነው። እኛ በእርሱ ፊት አንደ አቧራ ነን። እንዴት ልንቃወመው እንችላለን?

ለእያንዳንዱ እንደሥራው የሚከፈልበትን የእግዚአብሔርን ፍርድ ከፊት አስቀምጡ (ማቴ. 16:27፣ ዮሐ ራዕ 22:12) «በኃጢአት ተይገፎ ሳለሁ እንዴት ከእግዚአብሔር ፍርድ አመልጣለሁ? ብላችሁ ራሳችሁን ጠይቁ።»

ኃጢአት የሚፀየፈውን የእግዚአብሔርን ቅድስና በፊታችሁ አስቀምጡ። በጸድቃን ጓደኞቻችሁ ፊት ኃጢአት መሥራትን ወይም ክፉ ቃል መናገርን የምትፈሩ ከሆነ ይህንን ቅዱስ በሆነው በእግዚአብሔር ፊት ለማድረግ እንዴት ትደፍራላችሁ። ኃጢአት በቀጥታ እግዚአብሔርን በመቃወም የሚደረግ ነገር እንደሆነ አስታውስ። «እንዴት ይህን ትልቅ ክፉ ነገር አደርጋለሁ። በእግዚአብሔር ፊት እንዴት ኃጢአትን እሰራለሁ?» (ዘፍ 39:9) ብሏል ዮሴፍ። በኃጢአት በምትፈተኑበት ወቅት

ይህንን ጥቅስ ደጋግማችሁ አስተውሉት ከዚያ በኋላ እግዚአብሔርን መፍራት ወደልባችሁ ይገባል።

ኃጢአት በሠራችሁ ቁጥር የእግዚአብሔር መንፈስ ታሳዝናላችሁ (ኤፌ. 4:30) ከእርሱም ጋር ያላችሁን ህብረት ታጣላችሁ። እግዚአብሔር በውስጣችሁ እንደሚኖር ቤተመቅደስ እራሳችሁን ውቀሱ። «እራሴን ከኃጢአት ጋር ካስማማሁ እንዴት የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ልሆን እችላለሁ? መንፈስ ቅዱስስ እንዴት በውስጤ ይኖራል?» ብላችሁ እራሳችሁን ጠይቁ። «ማንም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ቢያፈርስ እግዚአብሔር ያፈርሰዋል የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ቅዱስ ነውና ያውም እናንተ ናችሁ። (1ኛ ቆሮ 3:17) ብሏል ጳውሎስ።

ቅዱስ ጳውሎስ «ሥጋችሁ የክርስቶስ ብልቶች እንደሆነ አታውቁምን? እንግዲህ የክርስቶስ ብልቶች ወስጄ የጋለሞታ ብልቶች ላደርጋቸው አይገባም።» (1ኛ ቆሮ. 6:15) ብሎ ማለቱንም አስታውሱ። የንስሐን ሕይወት የምትመራ ከሆነ እግዚአብሔርን ወደ መፍራት ትደርሳለህ። ንስሐ እግዚአብሔርን ወደመፍራት ይመራህል እግዚአብሔርን መፍራት ደግሞ ወደ ንስሐ ይመራሃል። የንስሐ ሕይወት የሚኖር ሰው ኃጢአት ምን ያህል አፀያፊ እንደሆነና ከእግዚአብሔር ለይቶ ለእግዚአብሔር ፍርድ እንደሚያጋልጠው ስለሚያውቅ ይፈራል።

በንስሐ ጎዳና የሚጓዝ ሰው እንዳይወድቅ ይፈራል። አንዴ ከወደቅኩ ወደ ክፉ ነገር ውስጥ እገባለሁ ብሎ ይፈራል። ኃጢአት አስተሳሰቡን፣ ደርጊቱን እና ስሜቱን በሙሉ ተቆጣጥሮ ባሕሪው እንዳይሆንና እንዳይገዛው ስለሚፈራ «አሁን

ኃጢአትን መሥራት ከጀመርኩ ኃጢአት ሁለንተናዬን የሚገዛ በት ጊዜ ይመጣል» ብሎ ይናገራል።

ስለዚህ እግዚአብሔርን መፍራትን ሁልጊዜ እራሳችንን በመዳኘት ልናገኘው እንችላለን። ሁል ጊዜ ጠዋት እና ማታ ምንስ እግዚአብሔርን የሚያስደስት ነገር ሠራሁ? እያልን እራሳችንን መጠየቅ አለብን። የንስሐን ሕይወት መምራት አለብን።

ሙሴ ፀሊም እንዲህ ብሏል። «ጠዋት ከእንቅልፋችሁ ስትነሱ በዚህ ቀን ለምታደርጉት ለእያንዳንዱ ነገር ለእግዚአብሔር መልስ እንደምትሰጡ አስታውሱ።» ይህንን ፍርሃት ለማግኘት በየቀኑ እራሳችንን መፈተሽ አለብን። እያንዳንዱ ሰው ግድየለሽ ወይም እግዚአብሔርን የማይፈራ መሆኑን ወይም አለመሆኑን ለማወቅ ልቡን መፈተሽ አለበት። እግዚአብሔርን ወደ መፍራት በመመለስ ፍቅርን እስክናገኝ ድረስ ወደፊት እንጓዝ። እግዚአብሔርን አለመፍራትን የሚያመለክቱ ምልክቶችን በማጤን እናስወግዳቸው።

ከኃጢአት ጋር የሚጓዝና የሚደራደር ሰው በልቡ ውስጥ እግዚአብሔርን መፍራት የለም። ክፉና ኩፍ የሆነ ሰው በልቡ ውስጥ እግዚአብሔርን መፍራት እንደሌለ ግልፅ ነው። ሌላው እግዚአብሔርን ወደ መፍራት ሊመራችሁ የሚችለው ነገር ሰዎችን እንደምትፈሩት እግዚአብሔርን መፍራት ነው።

በሰው ፊት ለማድረግ የምትፈሩትን ነገር በሙሉ በእግዚአብሔርም ፊት ማድረግ ፍሩ። ሰዎች እንዳያውቁባችሁ የማትፈልጉትን ነገር በእግዚአብሔር ፊት አታድርጉት። እግዚአብሔር ሁሉን ያውቃል ፍርድንም ይፈርዳል። ሰዎች እንዳይሰሙት የምትፈሩትን ነገር በሙሉ እግዚአብሔር እንዳያየው ፍሩ።

ሰዎች እንዳያዩት በመፍራት በድብቅ የምትፈጽሙትን ነገር በሙሉ እግዚአብሔር ፊት ለመፈጸም አትድፈሩ። አለበለዚያ ግን እግዚአብሔር እንዲህ ይላችኋል። «ለሰዎች የሰጣችሁትን አክብሮት ያህል ለእኔ አልሰጣችሁኝም አፈር ከሆነው ሰው ጋር እንኳን እኩል አልተመለከታችሁኝም።»

«ለዚህ አፈር ለሆነው ሰው ክብርን ስትሰጡ ለእኔ ግን ምንም ዓይነት አክብሮት አላሳያችሁም. . .» በተዘጋው ክፍላችሁ ውስጥ እራሳችሁን እግዚአብሔርን መፍራትን አስለምዱት። ማንም በማይመለከታችሁ ጊዜ እግዚአብሔርን የምትፈሩ ከሆነ በይበልጥ ደግሞ ሰው በሚያያችሁ ወቅት እግዚአብሔርን ትፈራላችሁ። እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው በድብቅ የሚሰራ ኃጢአትን ይጠነቀቃል።

ለምሳሌ አንዲት ሴት ማንም እርሷን በማያይበት ክፍሏ ውስጥ በስርአት የምትኖር ከሆነ ከቤቷ ውጪ በግድየለሽነት ሕይወቷን አትመራም። ቤቷ ውስጥ ቁጭ ብላ ቀሚሷ ወደ ላይ ቢገለብ በፍጥነት ታስተካክለዋለች ምክንያቱም እግዚአብሔርን ትፈራለች። በመላእክትና በቅዱሳን መንፈስ ፊት ሆኖት ይሰማታል። በሰዎች መካከል ስትሆን ይህንን ጨዋነቷን የምትተው ይመስላችኋል? በፍፁም ሊሆን አይችልም። እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ክፉ ሀሳብ ሲያስብ እንኳን ያፍራል።

እግዚአብሔር እንደሚያደቸው ስለሚያውቅ የእግዚአብሔር ሀሳብን በሚቃወሙ የውስጥ ፍላጎቶች እኛ ዝንባሌዎቹ ሆኖረት ይሰማዋል። መልካም ያልሆነ ሀሳብን ስታሰቡ እራሳችሁን ውቀሱት። በሰዎች ላይ ከምትፈርዱት በላይ በራሳችሁ ላይ ፍረዱ።

በንስሀ አባታችሁ ፊት ንስሀችሁን ቀላል አታድርጉት። ንስሀችሁን ተራ በሆነ መልኩ አታድርጉት። ተረት እንደሚናገር ሰው ሳይሆን በሆኖረት፣ በመፀፀትና በሀዘን አድርጉት። በቁሱ ፊት ለእግዚአብሔር እየተናዘዛችሁ እንደሆነ አስታውሱ። በጣም በተፀፀታችሁና ባዘናችሁ ቁጥር እግዚአብሔርን መፍራት ወደ ልባችሁ ዘልቆ ይገባል።

እግዚአብሔርን ወደመፍራት ለመድረስ ከፈለጋችሁ በአለማዊ ምኞት የተያዛችሁ አትሁኑ። ይህንን የማታደርጉ ከሆነ ስለሕይወታችሁና ስለ እጣ ፋንታችሁ ለማሰብ ጊዜ አይኖራችሁም። እግዚአብሔርን ትዕዛዛቱን ትረሳላችሁ። ከዚያ በመቀጠል በልባችሁና በሀሳባችሁ ውስጥ እግዚአብሔርን መፍራት የሚባል ነገር አይኖርም።

ከጊዜ ወደ ጊዜ ይህንን ዓለም በመተው ሁልጊዜ እንተን ወደ ሚመለከተው እግዚአብሔር ተመልከቱ። እግዚአብሔርን መፍራት ከፈለጋችሁ እግዚአብሔርን ከሚፈሩ ሰዎች ጋር ህብረት አድርጉ።

ከዚህ በኋላ ከእነርሱ ባህሪ እግዚአብሔርን መፍራትን ትማራላችሁ። ልክ እንደነርሱ ጠንቃቃና ንቁ ትሆናላችሁ። በሌላ በኩል ከክፉዎች ጋር ህብረት አታድርጉ። ከልባችሁ ውስጥ እግዚአብሔርን መፍራትን አስወግዳችሁ ግድ የለሽ እንድትሆኑ ያበረታታቸዋል። ከክፉዎች ህብረት እራሳችሁን አርቁ።

እግዚአብሔርን ወደመፍራት ለመድረስ በእግዚአብሔር ላይ አታገረምርሙ። ለእያንዳንዱ ውድቀትና መከራ እግዚአብሔርን አትውቀሱ። እግዚአብሔር ሁል ጊዜ የሚወቅስ «እግ

ዚአብሔር ይህንን ነገር ለምን አደረገብኝ? ለምን ውድቀትንና መከራን አደረክብኝ? ለምን ታሰቃየኛለሁ?» የሚል ሰው እግዚአብሔርን ከመፍራት የራቀ ነው።

ችግር ሲገጥም እግዚአብሔርን ሳይሆን እራሱን ውቀስ ከዛ በኋላ እግዚአብሔርን ወደ መፍራት ትደርሳለህ። እግዚአብሔርን ወደመፍራት ለመድረስ ከፈለክ የእግዚአብሔርን ስም በታላቅ አክብሮት ካልሆነ በስተቀር በክንቱ አትጥራ። (ዘፀ. 20:7)

የእግዚአብሔር ስም ቅዱስ ነውና ስሙን በክንቱ አትጥራ። ከእግዚአብሔር ጋር ያለህ ቅርርብ ለእግዚአብሔር ያለህን አክብሮት የሚያስጥልህ አይሁን። በእያንዳንዱ ጸሎት ወቅት «ስምህ ይቀደስ» እንደምንል አትርሱ። የእግዚአብሔርን ስም በአክብሮት በጠራን ቁጥር ፍርሃት በልባችን ውስጥ ስፍራን ይይዛል። እስካሁን እግዚአብሔርን ወደመፍራት እንዴት መድረስ እንደምንችል ተናግራለሁ እስቲ አሁን ደግሞ እግዚአብሔርን በመፍራትና እግዚአብሔርን በመውደድ መካከል ስላለው ግንኙነት እንመልከት።

ምዕራፍ ስድስት

**ፈሪሃ እግዚአብሔር ከፍቅሩ ይመጣል
ክብርትም ይቀጥላል**

ፈሪሃ እግዚአብሔርንና የእግዚአብሔርን ፍቅር ምንነት ሳያውቁና በሁለቱ መካከል ያውን ግንኙነት ሳይረዱ፣ ፈሪሃ እግዚአብሔርን ወዲያ ብለው ፍቅሩን አጥብቀው ሊያዙ የሚሞክሩ ብዙዎች ናቸው። ለእነዚህ ለእያንዳንዳቸው መናገር የምፈልገው ነገር አለ በእግዚአብሔር ፍቅር መኖር መልካም ነው ግን ያንን ፍቅር ለማግኘት እግዚአብሔርን በመፍራት መጀመር ይገባል። የመንገድ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ሲሆን መጨረሻው ደግሞ ፍቅሩ ነው። መንገዱን ከመጨረሻው መጀመር አንችልም።

ስለዚህም መጽሐፍ ቅዱስ «የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው» (ምሳ. 9:10፣ መዝ.111:10) ብሎ የሚገልፀውን የተፈጥሮ ትምህርት መቅለም ይኖርብናል። እግዚአብሔርን በመፍራት ውስጥ ትዕዛዛቱን መፈፀምን እንማራለን፣ የእግዚአብሔር ፍቅር ግን የመንገድ መጨረሻና የመንፈሳዊ ተግባር ሁሉ ጫፍ ነው። «በእነዚህ በሁለቱ ትዕዛዛትህ ህጉም ሁሉ ነቢያትም ተሰቅለዋል» (ማቴ 22:40) እዚህ ደረጃ ላይ የሚደርስ ማንኛውም ሰው ሌላ ትዕዛዝ አያስፈልገውም ሌሎች መልካም ድርጊቶች ሁሉ በዚህ ስር ይጠቃለላሉና።

ብልህ ሰው መንገዱን ከመነሻው ይጀምራል፤ ይህም እግዚአብሔርን ከመፍራት ነው ይህ ፍርሀት ደግሞ በሂደት ወደ እግዚአብሔር ፍቅር ይመራል። እንዴት? አንድ ሰው ኃጢአትን እስካደረገ ወይም የኃጢአት ምኞት በልቡ እስካለ ድረስ በውስጡ ፈሪህ እግዚአብሔር አይኖም። ስለዚህ ሰው እግዚአብሔርን ከመፍራት መጀመር ይገባል ኃጢአትን የማድረግ ፍላጎት በውስጡ ቢኖር እንኳን ንስሐ ገብቶ ከኃጢአቱ መራቅ አለበት። ብዙ ይፍጨረጨራል፤ ትዕዛዛቱን ለመፈጸም እራሱን እስከማስገደድም ይደርሳል። ጸሎትን፣ ቃሉን ማንብብና ማሰላሰልን እንዲሁም ውዳሴን የመሳሰሉትን የፀጋ መንገዶች ይከተላል። ገና የእግዚአብሔርን ፍቅር ያልተለማመደ ቢሆን አንኳን እነኚህን ነገሮች ያደርጋቸዋል፤ ለመታዘዝ ሲል ብቻ ይህ ሰው ያለበት ደረጃ «ሰጋ በመንፈስ ላይ መንፈስም በሰጋ ላይ ይመኛል፤ እነዚህ እርስ በእርሳቸው ይቃወማሉ» (ገላ. 5:17) ተብሎ የሚገልፅ ነው።

የመንፈሳዊው መንገድ ጀምሮ ገና ከኃጢአት ነፃነትን አልተቀዳጁም ስለዚህ እራሱን ከኃጢአት ያርቃል። ይህን የሚያደርገው የእግዚአብሔርን መንፈስ እንዳያሳዝንና እንዳያስቆጣ የቅጣቱም ተካፋይ እንዳይሆን ነው።

ሁኔታዎች ግን እንደነበሩ አይቀጥሉም። ትዕዛዛቱን በፈፀመ ቁጥር በእነርሱ መደሰትና መውደድን ይጀምራል። «ምስክሮችህ ድንቆች ናቸው» (መዝ. 119:129)፤ ብሎ ያምንና ብዙ ሽልማትን እንዳገኘ ሰው ሀሴት ያደርጋል፤ መልካም ማድረግንም ይወዳል። ቀምሶ ወደወደዳቸው ንፅህና፣ ቅድስናና መንፈሳዊነት የመራውን ትዕዛዝም ያፈቅራል። እግዚአብሔርን

በመፍራት ሳንኖር ፍቅርን ልናገኝ እንችላለን ብለን ማሰብ ፍፁም ስህተት ነው። ፈሪህ እግዚአብሔር ብቻ ነው ልብን አንፅቶ የመንፈስ ቅዱስ መኖሪያ እንዲሆን ሊያበቃው የሚችል። መንፈስ ቅዱስ ደግሞ በልባችን የእግዚአብሔርን ፍቅር ያፈሳል። በዚህ መንገድ ነው እንግዲህ ሰው ከፈሪህ እግዚአብሔር ወደ ፍቅር መሸጋገር የሚችለው።

ይህ ሽግግር ግን በአንዴ የሚሆን አይደለም። ከብዙ ትግልና የፀጋ ተግባር በኋላ የሚደረስበት ሊሆን ይችላል። እንዲህ ባለ ትግልና ጥረት ውስጥ ነው ስራ ቁርጠኝነቱንና ልፋቱን ለእግዚአብሔር የሚያረጋግጠው። እግዚአብሔርም ውሳኔውን ሲያይ ፍቅርን በልቡ ከማፍሰስም አልፎ ኃጢአት በውስጡ ከፈጠረው ግጭት ያፅናናል። ከመውደቅ ፍርሀትም ያበረታዋል።

ምንም እንኳን ይህ መንገድ ግልፅ ቢሆንም አንዳንዶች ቅዱስ ዮሐንስ በ(1ዮሐ. 4:18) ላይ «ፍፁም ፍቅር ፍርሀትን አውጥቶ ይጥላል እንጂ በፍቅር ፍርሀት የለም...» ብሎ የገለፀውን በተሳሳተ መልኩ ይተረጎሙታል። ይህን ክፍል እንመረምርና ስለየትኛው ፍርሀት እንደሚገልፅ ፈሪህ እግዚአብሔር የመንገድ መጀመሪያ ከመሆኑ ጋርም ይጋጭ እንደሆነ እንይ። ቅዱስ ዮሐንስ በዚህ ክፍል ፍርሀት ሲል ሊገልፅ የፈለገው በፍርድ ቀን የሚኖረውን ከፍተኛ ሽብር ሊሆን፤ ይችላል። ወዲያው ቀጥሎ ፍርሀት ቅጣት አለውና ማለቱ ለዚህ ማስረጃ ሊሆን ይችላል። ቅዱስ ጳውሎም «በሕያው እግዚአብሔር እጅ መውደቅ የሚያስፈራ ነው» (ዕብ 10:31) ይላል።

ወደዚህ ፍርሀትን አውጥቶ ወደሚጥል ፍፁም ፍቅር ማን ደረሰ? ፍፁም ፍቅርስ ምንድን ነው? ብለን እንጠይቅ። ሰው እግዚአብሔርን እወዳለሁ እያለ ከፍቅሩ በጣም ሊርቅ ይችላል። ለፍቅሩ፣ እውነተኛ (ዮሐ. 15:10) እዲሁም «ትዕዛዙ በእርሱ ዘንድ ያለች የሚጠበቃትም የሚወደኝ እርሱ ነው» (ዮሐ. 14:21) ብሎ ይናገራል። በዚህ መሠረት እግዚአብሔርን እወዳለሁ እያሉ ትዕዛዛቱን መተላለፍ የሚቻል አይደለም። ቅዱስ ዮሐንስ በተጨማሪም ትዕዛዛቱን ልንጠበቅ የእግዚአብሔር ፍቅር ይህ ነውና...» ብሎ ይጽፋል። ቃሉን ግን የሚጠበቅ ሁሉ በእርሱ «የእግዚአብሔር ፍቅር በእውነት ተፈፅሞ አልፎ» (1ዮሐ 2:4-5)። ስለዚህ ከሁሉ አስቀድመን ትዕዛዛቱን መጠበቅ የሚገፋፋን ፈሪህ እግዚአብሔርን ልንይዝ ይገባል። በኃጢአት እየኖርንና የእግዚአብሔርን መንፈስ እያሳዘንን (ኤፌ 4:30) እራሳችንን በማታለል የእግዚአብሔር ፍቅር አወርስህለሁ ልንል አንችልም።

ኃጢአትን የሚያደርግ ማንኛውም ሰው የፍቅርም ሆነ የፍርሀት ደረጃ ላይ አልደረሰም፣ ገና መንፈሳዊውን ጉዞ አልጀ መረም። እግዚአብሔርን ባለመታዘዝ እስከኖረ ድረስ፣ አይወደውምም አይፈራውምም ከብርሃን ርቆ ገና በጨለማ ነው ያለው። ቅዱስ ዮሐንስ በግልፅ እንደሚያስቀምጠው «ከእርሱ ጋር ህብረት አለን ስንል በጨለማም ብንመላለስ እንዋሻለን እውነትንም አናደርግም» (1ዮሐ 1:6)። በጨለማ መመላለስ ደግሞ ፍርሀት እንዳለበት እርግጥ ነው።

እንግዲህ እግዚአብሔርን መውደድ ትዕዛዛቱን መፈጸም ከሆነ፣ ፍርሀትን አውጥቶ የሚጥል ፍጹም ፍቅር ምንድን ነው?

ወደ ፍፁም ፍቅር የሚደርስ ሰው ልቡ ሁሌም በእግዚአብሔር ፍቅር የተያዘ ነው። የኔ ፍቅር ማንኛውንም የኃጢአት ፍላጎት ያጠፋዋል ወይም «...ኃጢአት ሊያደርግ አይችልም።» (1ዮሐ. 3:9) በመልካም ጎኑ የእግዚአብሔር ፍቅር ሙሉ ሕይወቱን፣ ልቡን፣ ሀሳቡንና ጊዜውን ሲቆጣጠር እናየዋለን። እግዚአብሔርን በፍፁም ልቡ፣ በፍፁም ሀሳቡ፣ በፍፁም ነፍሱና በፍፁም ኃይሉ ይወደዋል። (ዘዳ 6:5፣ ማቴ 22:37)። በቀንና በሌሊት ስለእግዚአብሔር ያሰላስላል። ይህ የፍፁም ፍቅር አንድ ከፍታ ነው ወደ እግዚአብሔር የደረሰ ሰው ፍርሀት በውስጡ የለም።

ማንም ሰው «ልጆቼ ሆይ እኔ እግዚአብሔርን አልፈራም» ብሎ ለተከታዮቹ የተናገረውን የቅዱስ አንቶኒንን ንግግር መድገም የለበትም። ተከታዮቹም የተናገረው ከባድ ንግግር ነው። ባሉት ጊዜ የመለሰላቸው «ይህን ያልኩት ስለምወደው ነው፣ ፍቅር ፍርሀት አውጥቶ ይጥላል» ብሎ ነበር። እዚህ ጋር ማንኛችን ነን ይህንን ቅዱስ አንቶኒ የደረሰበት የእግዚአብሔር ፍቅር ደረጃ ላይ የደረሰው ብለን መጠየቅ አለብን። እነዚያ ታላላቅ ቅዱሳን ከእግዚአብሔር ጋር ከፍ ያለና የጠበቀ ግንኙነት መስርተዋል። ልባቸው ከሌላ ነገር ሁሉ በማፅዳታቸው በልባቸው የሚቀረው እግዚአብሔር ብቻ ነው።

ቅዱሳን የደረሱበትን ክፍተኛ ደረጃ እንዳገኘን በሀሰት እንናገራለን? እነሱ የደረሱበት ላይ ሳንደርስ ንግግራቸውን ብቻ እንደግማለን? የእግዚአብሔር ፍቅር የስጋን ምኞትና የልብን ቁሳዊነት አውጥቶ ከልባችን የጣለበት ደረጃ ላይ ደርሰናል? ከክርስቶስ ፍቅር ጋር ስናስተያያቸው ሌሎች ተወዳዳሪ ፍቅሮችን

ሁሉ እንደቆሻሻ ቆጥረን ከልባችን አውጥተናል? ቅዱስ አውግስቲኖስ ሲናገር «በምድር ምንም እንደማልፈልግ ምንም እንደማልፈራ ሲሰማኝ የምድር አፈር ላይ ተቀመጥኩ» በልባችን እስካሁን የዓለም ፍቅርና ምኞቱ ከኖሩ፣ ፍርሀትን አውጥቶ የሚጥለውን ፍጹም የእግዚአብሔር ፍቅር ገና አልተለማመድንም።

እንዲህም ሆኖ ቅዱስ አንቶኒ ስለፈሪህ እግዚአብሔር ይናገራል። እንዲህ ይላል። «ብርሃን ወደጨለማ ቦታ ሲገባ እንደሚያበራው ፈሪህ እግዚአብሔርም ወደሰው ልብ ሲገባ አለማወቅን አስወግዶ ጥበብን ያስተምራል። የትም ስትሄድ፣ ፈሪህ እግዚአብሔር በዓይናችሁ ፊት ይሁን፣ ምንም ስታደርጉ፣ ከመንፈሳዊ መጽሐፎች ማረጋገጫን አግኙ» ቅዱስ አንቶኒ ተከታዮቹን እግዚአብሔርን መፍራትን ያስተማራቸው እንዲህ ነበር።

እግዲህ ፍርሀትን አውጥቶ ወደሚጥለው ፍፁም ፍቅር ደርሰናል አትበሉ ይልቅስ አምላኬ ሆይ ልወድህ እፈልጋለሁ ግን ወዳዚህ ፍፁም ፍቅር ገና አልደረስኩም። እባክህ አንተው ሰጠኝ እኔ በፍርሀት እመላለሳሁ አንተ እባክህ ፍቅርህን ሰጠኝ ብንል የተሸለ ይሆናል።

ጌታችን ሲናገር በጥቂቱ ታምነህልና በብዙ እሾምሀለሁ (ማቴ. 25:21) ይላል። በጥቂቱ ታማኝ መሆን ማለት ፈሪህ እግዚአብሔር ነው ብዙ በሆነው ፍቅር ላይ እንድንሾም እንጸልይ። እግዚአብሔርን በመፍራት ብንኖርና ትዕዛዛቱንም ባንተላለፍ ፍቅሩን ያስተምረና በመንፈስ ቅዱስ በኩልም በልባችን ያፈሰዋል።

ፈሪህ እግዚአብሔርም ቢሆን ያለእናንተ መገኘት አይችልም

« . . .ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም. . . » (ዮሐ 15:5) ያልከው አንተ አይደለህምን? ያለእርሱ ምንም ልናደርግ አንችልም። ስለዚህ እንዲህ ብለን እንጸልይ። «ጌታ ሆይ መንገዱን ካንተ ጋር እንድጀምር እርዳኝ። የአንተን ምሪትን እንዳገኝ እርዳኝ ያኔ በመታዘዝ እኖራለሁ። በመታዘዝና አንተን በመፍራት ታማኝ እሆናለሁ አንተ ደግሞ ነፃ ስጦታ የሆነውን ፍቅርህን ትሰጠኛለህ። ፈሪህ እግዚአብሔር ፍቅር የሚመሰረትበት ጠንካራ መሰረት ነው። ከመውደቅ የሚጠብቅህ ይህ ፈሪህ እግዚአብሔር ነው።

ጌታ ለኤፌሶን ቤተክርስቲያን መልአክ ሲናገር «ዳሩ ግን የምነቅፍብህ ነገር አለኝ፣ የቀደመውን ፍቅርህን ትተህልና» ይላል (ራዕይ 2:4) ሐዋርያው ጳውሎስም ስለገላትያ ሰዎች ሲናገር በመንፈስ ጀምረው በስጋ እንደጨረሱ ይገልጻል። (ገላ 3:3) ለምንድ ነው በስጋ ሊቀጥሉ የቻሉት? ፈሪህ እግዚአብሔር ስለዚህ ከመውደቅ የሚጠብቅ ጠንካራ አለት ነው። ለዚህ ነው የኤፌሶን መልአክ የቀደመ ፍቅሩን ሲተው ጌታ በፈሪህ እግዚአብሔር ያስተማረው። እንዲህ ሲል ነው «አለዚያ እመጣብሀለሁ ንስህም ባትገባ መቅረዝህን ከስፍራው እወስዳለሁ» (ራዕ 2:5) ፍቅር ዋነኛ ነገር ነው፣ በኃጢአት ሊጠፋ በፈሪህ እግዚአብሔር ደግሞ ሊገኝ ይችላል።

ስለዚህ መከላከያም መድኃኒትም ነው። መከላከያነቱ ኃጢአት ከመፈፀም ይከላከላል። የኃጢአት ፍላጎታችን ከፈሪህ

እግዚአብሔር ከበለጠ እንወድቃለን ከእግዚአብሔር ፍቅርም እንርቃለን። እግዚአብሔር ግን ዳግመኛ መጥቶ ከወደቅንበት በንስህ ያነሳናል። ይኸው ፍርሀት ከእግዚአብሔር ጋር ታርቀን ወደፍቅር ለመመለስ እንሞክራለን። አሁን አንድ አስፈላጊ ጥያቄ ይቀራል። «የእግዚአብሔርን ፍቅር ካገኘን ከፈሪሀ እግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት ጨርሶ ይቋረጣል? አይቋረጥም . . . ግን እንዴት?»

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page]

ምዕራፍ ስዊት

ፍቅርና ፍርሃት

በታላቅ የእክብርት ስሜት እግዚአብሔርን መፍራት

ቅዱስ ማርይስሐቅ እንዲህ አለ፡- «እግዚአብሔርን መፍራት እርሱን ከመውደድ ይቀድማል።» እንዲህም ብሏል «እርሱን መፍራት እርሱን ወደመውደድ የሚመራን መንገድ ነው።» ያለጆልባ ወንዝን መሻገር እንደማንችል ሁሉ ንስሐ ሳንገባና እግዚአብሔርን ሳንፈራ ወደ እርሱ ፍቅር መድረስ አንችልም። ንስሐ ጆልባው ነው፣ ፍርሃት መቅዘፊያው ነው፣ ፍቅር ደግሞ የሰላምና የክብር መጠለያ ነው። እግዚአብሔርን መፍራት ወደ እግዚአብሔር ፍቅር ይመራል ደግሞ ፈፀሞ የማይነጣጠሉ ናቸው።

ፍቅር እግዚአብሔርን ከመፍራት ከፍ ያለ ነገር ነው። ነገር ግን ፍቅር ፈፀሞ ፍርሃትን አይቃወምም። ፍቅር በደረጃው ከፍ ያለ ነገር ነው። ቢሆንም ግን ልክ እንደመሰላል ወይም ከሀይስኩል ወይም ከአንደኛ ደረጃ ትምህርቱ ይልቅ በትምህርቱ ከፍ ያለ ደረጃ ላይ እንደደረሰ የኮሌጅ ተማሪ ከስሩ ያለውን ነገር አያጣም ይልቁንም ይደገፋቸዋል። ያለፈባቸውን ነገሮች በፍፁም አይረሳቸውምም አይጠላቸውምም። አሁን የተሻለ ነገር እያገኘ ነው። ነገር ግን የመጀመሪያ ደረጃ ትምህርቱ ወይም የሁለተኛ ደረጃ ትምህርቱ ከኮሌጅ ትምህርቱ ጋር አይጋጭም።

ፍርሃት ወደ ፍቅር ይመራል ከዛ ፍቅርን ይጋርደዋል (ይጠብቀዋል):: ፍቅር በውስጡ ፍርሃትን ይጠብቀዋል::

በፍቅራቸው ፍርሃት የጣሉ ሰዎች ልክ ፍቅር በነበራት፣ ለጌታ ስትል በምትተጋው እና በማትሰለቸው የኤፊሶን ቤተ ክርስቲያን ላይ እንደሆነው የቀደመው ፍቅራቸውን ሊጥሉ፣ ሲወድቁና ንስህ መግባት ሊያስፈልጋቸው ይችላል:: ወደ እንክን የለሽ ፍቅር የደረሱ ሰዎች በርካታ እግዚአብሔርን የመፍራት ባህሪያትን ይይዛሉ:: ምንድን ናቸው? ጥንቃቄ፣ ዝግጁነትና አስተዋይነት ናቸው:: በሕይወቱ ውስጥ እግዚአብሔርን በመፍራት ለእነዚህ ነገሮች የተሰጠ ነው:: የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ለመጠበቅ ይተጋል:: በእንባና በመፀፀት የታጀበን የንስሐ ሕይወት ይመራል:: አንድ ሰው በመንፈሳዊ ሕይወቱ ወቅት በዚህ መልኩ ካልተጓዘ ወደ እግዚአብሔር የሚወስደውን መንገድ አጥቷል:: በእርሱ ፍርሃት ውስጥ ሳያልፍ ወደ እግዚአብሔር ፍቅር መዘለል የሚፈልግ ሰው ሊበክልና ግድ የለሽ ሊሆን ይችላል::

ቅዱስ አንቶኒ ለደቀመዛሙርቱ «እግዚአብሔርን አልፈራም» ብሎ ሲነግራቸው ከተወሰነ ጊዜ በኋላ ያገኘው ነገር ነው እንጂ የጀመረበት ነገር አይደለም:: የጀመረው እግዚአብሔርን በመፍራት ነበር:: የሙት አባቱን ሬሳ ካየ በኋላ «አንተ ያለ ፍቃድህ ይህንን ዓለም ተለይተሃል እኔ ግን ይህንን ዓለም እንድለይ ከመገደዴ በፊት በእራሴ ፈቃድ አለያሁ:: አለው:: ፍርሃት ልክ ከፍ ብሎ እንደሚያድግና ፍሬያማ እንደሚሆን የዛፋ ስር ነው:: ምንም እንኳን የተደበቀ ቢሆንም ለዛፍ በጣም አስፈላጊ ነው አለበለዚያ ግን ዛፋ ይሞታል::

«እንክን የለሽ ፍቅር ፍርሃትን ያስወግዳል» ማለት ስጋትን ያስወግዳል ማለት ነው:: የእሳትና የዲኑ ባህር ስጋት (ራዕይ 20:10) «ለቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል::» (ማቴ 13:42) ስለዚህ አስፈሪው ሁኔታው «በሕያው እግዚአብሔር እጅ መውደቅ ነው::» (ዕብ 10:31) እያለ ቅዱስ ጳውሎስ ይናገራል:: እንክን የለሽ ፍቅር ላይ የደረሰ ሰው ከእግዚአብሔር አለያለሁ ወደ ጨለማም እጣላለሁ ብሎ አይሰጋም:: ነገር ግን ልቡ በአክብሮት ስሜት እግዚአብሔርን በመፍራት የተሞላች ናት::

ነቢዩ ሙሴ እግዚአብሔርን «ከመአትህ ተመለስ ለህዝብህም በክፋታቸው ላይ ራራ::» (ዘፀ. 32:12) ብሎ እንዲናገር የሚሰችለው ቅርርብ ከእግዚአብሔር ጋር ነበረው:: ነገር ግን አስርቱን ትዕዛዛት ለመቀበል ወደ ተራራው ላይ በወጣ ጊዜ «እጅግ እፈራለሁ እንቀጠቀጥማለሁ...» (ዕብ 12:21) አለ:: ይህ ምን ያህል እግዚአብሔር አስፈሪ እንደሆነ ያሳያል::

እግዚአብሔርን የማሞገስ ትርጉሙ ምንድን ነው?

እግዚአብሔርን ማሞገስ እግዚአብሔርን የማክብርና የመፍራት አይነት አይደለም? በዮሐንስ ራእይ መልእክቶቹ «ጌታ ሆይ የማይፈራህና ስምህን የማያክብር ማን ነው? አንተ ብቻ ቅዱስ ነህና የዕድቅም ሥራህ ስለተገለጠ አህዛብ ሁሉ ይመጣሉ በፊትህም ይሰግዳሉ::» (ራዕይ 15:4) ይላሉ:: ቅዱስ ዮሐንስ ዘላለማዊ ወንጌልን ለአህዛብ ሁሉ ይዞ» . . እግዚአብሔርን

ፍሩ ክብርንም ስጡት ...» (ራእይ 14:7) እያለ ከሰማይ መካከል የሚበር መልአክ አየ። እዚህ ጋር እግዚአብሔርን መፍራት እራሱን ከማክበር ጋር ይዛመዳል።

እግዚአብሔር እራሱ ይህንን ነገር ይፈልጋል። ስለዚህ ለእርሱ ያንን ክብር አንረሳም በአርሱም ላይ ኃጢአትን አንሰራም። መልአኩ ለሙሴ በሚነደው ቁጣቁጦ በተገለጠበት ጊዜ «አንተ የቆምህበት ስፍራ የተቀደሰች መሬት ናትና ጫማህን ከእግርህ አውጣ» (ዘፀ 3:5) አለው። ይህ እግዚአብሔርን የመፍራት ምሳሌ አይደለምን? ሌላው ምሳሌ የእግዚአብሔርን ስም በከንቱ መጥራትና ትዕዛዙን በመጣስ የሚመጣው ቅጣት ነው። (ዘፀ 20:7)።

ይህ ከአስርቱ ትዕዛዛት መካከል አንዱ ነው። በአዲስ ኪዳን ላይ በተራራው ስብከት ላይ ተመሳሳይ ትዕዛዝ እናገኛለን። የጌታ ስም የተመለከተ ብቻ ሳይሆን እርሱን ለሚመለከት ነገር ሁሉ ነው ትዕዛዙ። «እኔ ግን እላችኋለሁ ፈፀማችሁ አትማሉ በሰማይ አይሆንም የእግዚአብሔር ዙፋን ነውና በምድርም አይሆንም የእግሩ መረገጫ ናትና በኢየሩሳሌምም አይሆንም የታላቋ ንጉስ ከተማ ናትና...» (ማቴ 5:34-35)

ለእግዚአብሔርና ከእርሱ ጋር ለተገናኘ ነገር በሙሉ አክብሮት ነው። በልቡ ውስጥ እግዚአብሔርን መፍራት ያለው ሰው እግዚአብሔርንና ለእርሱ የቆመውን ነገር በሙሉ ይፈፅማል። ያከብራል ደግሞም ትዕዛዙን ይጠብቃል። ቅዱስ ቦዎችን፣ መጽሐፍን፣ ቅዱሳንና መላእክትንም ያከብራል። ቅዱስ

ስሙንም ያከብራል በከንቱም አይጠራውም። ነገር ግን ስሙን ያከብራል ስሙን በሚጠራበትም ጊዜ ይሰግዳል። ይህ እግዚአብሔርን የሚወድ ሰው በሙሉ የሚኖረው እግዚአብሔርን በመፍራት ነው።

በዚህ ፍርሀት ቅጣቱን ይፈራልና ትዕዛዙን አይጥስም። በፍቅር በኩል ደግሞ ትዕዛዛቱን ስለሚወድና በእነርሱ ደስታን ስለሚያገኝ ትዕዛዛቱን አይተላለፍም። የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ የሚጥስ ሰው እግዚአብሔርን ከመፍራትና ከእርሱ ፍቅር የራቀ ነው።

ስለ እግዚአብሔር ፍቅር እያወራ ትዕዛዙን የሚተላለፍ ሰው በእርግጠኝነት በከንቱ እያወራ ነው። የመንፈሳዊው ጎዳና መጀመሪያ የሆነውን እግዚአብሔርን መፍራት ላይ ያልደረሰ ሰው እንዴት የመንፈሳዊው ጎዳና መጨረሻ ስለሆነ የእግዚአብሔር ፍቅር ሊያወራ ይችላል? «ከእግረኞች ጋር በርጥህ ጊዜ እነርሱ ቢያደክሙህ ከፈረሶች ጋር መታገል እዴት ትችላለህ? (ኤር 12:5) የሚሉት ቃላት ምን ያህል አስደሳች ናቸው።

አንድ ጊዜ በመውደቅ ሌላ ጊዜ ደግሞ በመነሳት ከኃጢአት ጋር እስካሁን የምትታገሉ ሰዎች ከሆናችሁ የታዘዙትን ሁሉ ከፈፀሙና ነገር ግን ስለራሳቸው «... የማንጠቅም ባሪያዎች ነን» (ሉቃ. 17:10) ከሚሉ ሰዎች ጋር እንዴት ራሳችሁን አብራችሁ ትመድባላችሁ? እንዴት ራሳችሁን ከቅዱሳንና ራዕይ ካላቸው ሌሎች ቅዱሳን ጋር ታወዳድራላችሁ።

እስቲ አሁን ስለደረጃችን እናውራ። ከፍተኛ ደረጃን ሳናገኝ እንዳገኘን አድርገን እናውራ። መልእክት እያስተላለፍኩ ያለሁት እንደኔ ላሉ ሰዎች ነው። ሁላችንም ግባችን ላይ ለመድረስ እንታገላለን ነገር ግን እስካሁን አልደረስንም። እስካሁን በትግል ደረጃ ላይ ነው ያለነው። ይህ ሁላችንም የምንገኝበት ሁኔታ ነው። ፍርሃትን የሚያስወግደው እንከን የለሽ ፍቅር መላው ሕይወታችንን ይፈልጋል።

ኃጢአትና ፍርሃት የሌለበት ዘላለማዊው ሕይወት እስኪመጣ ድረስ ምንም ሰው ወደ እንከን የለሽ ፍቅር የሚደርስ አይመስለኝም። በዚህ ምድር ላይ ኃጢአት ባለበት ቦታ ፍርሃት ሊኖር ይገባል ምክንያቱም ፍርሃት ኃጢአትን ይከተላል። «ባለሥልጣንን እንዳትፈራ ትወዳለህ? መልካሙን አድርግ ... ክፉ ብታደርግ ፍራ. . .» (ሮሜ 13:3-4) ይላል መጽሐፍ ቅዱስ። ይህ ክፉውን ለመፈተን የተወሰነ ስልጣን ስላለው ሰው ከተጻፈ በቅድስው ውስንነት ስለሌለበት እግዚብሔርስ?

ምዕራፍ ስምንት

ተቃውሞና ማስተባበል

የፀጋ ኪዳን ከሆነው አዲስ ኪዳን ጋር ይጋጫል በሚል ግምት «እግዚአብሔርን መፍራት» የሚለውን ሀሳብ መሸሽ የሚፈልጉ ብዙ ሰዎች አሉ። የሚከተሉትን ሀሳቦችም እንደ መረጃ ያቀርባሉ።

❖ እግዚአብሔር አመንዝራና ወሮባ የነበረውን ቅዱስ አውግስቲንን ከተቀበለው ታዲያ ለምን እግዚአብሔርን እንፈራዋለን ይላሉ።

ደግሞም እግዚአብሔር ነፍስ ገዳዩን ሙሴ ጸሊምን፣ በአመንዝራነት የኖረችውን ግብፃዊቷን ማርያም፣ ሰባት አጋንንት ያወጣላትን መግደላዊት ማርያምን (ማር. 16:9) እና በፈሪሳውያን ቤት ያገኘችውን አመንዝራዋን ሴት (ሉቃ.7:37) ተቀብሏል።

ልጄ ሆይ እነዚህን በሙሉ ማወቅ በረከት ነው። ነገር ግን ከአንተ ጋር ስወያይ አንድ ጥያቄ ልጠይቅህ እወዳለው። «ከእነዚህ ቅዱሳን እንደ አንዱ እውነተኛ ነስሐ ገብተህ ታውቃለህ?» ደግሞም ወደ ኃጢአት እንዳልተመለሱት እና በቀረው ዘመናቸው ለብዙዎች ምሳሌ እስኪሆኑ ድረስ በመንፈሳዊው ሕይወታቸው በማደግ እንደቀጠሉት አውግስቲንና ሙሴ ፀሊም ንስሐ ገብታችሁ ታውቃላችሁ?

እራሷን እንዳዋረደችውና እንባዋን በሰው ሁሉ ፊት እንዳፈሰሰችው አመንዝራ ሴት የሚፀፀት ልብ አላችሁ? የግብ ጿን ቅድስት ማርያም እግዚአብሔር እንዴት አድርጎ በፍርሃት ውስጥ እንደመራት ታውቃላችሁ? እጁ ወደ ቤተክርስቲያን እንዳትገባ አደረጋት ደግሞም አንድ ቦታ ቀጥ ብላ እንድትቀር አደረጋት። ስለዚህ ወደ ቅዱስ የፃድቃን ምስል መድረስ አትችልም። ንስሐ ከገባች በኋላ እንዴት አድርጋ የሰይጣን ተደጋጋሚ ብልጠት በመቋቋም ለአስራ ሰባት ዓመት እንደቆየች ታውቃላችሁ?

ፍርሃትን ሊያስወግድ የሚችል ጠንካራ ፍቅር እንደነበራት መግደላዊት ማርያም በልባችሁ ውስጥ ፍቅር አለ? የእነርሱን የፍቅርና የንስሐ ምሳሌ ተከተሉ ከዛ በኋላ አትፈሩም። ይህንን መረጃ መቼና እንዴት እንዳገኙትም አሰላስሉ።

ነገር ግን እናንተ የቅዱሳን ደረጃ ላይ እንደደረሳችሁ አታሰቡ። የናንተ ነገር ከእነርሱ ይለያል ደግሞም የናንተ ንስሐ እንደ እነርሱ አይነት ንስሐ አይደለም። በእናንተና በእነርሱ መካከል እና በእናንተ መጀመሪያና በእነርሱ መጨረሻ መካከል ሰፊ ልዩነት አለ። ነገር ግን በእናንተ ልብ ውስጥ ተስፋን እንዲያሳድሩ ሁል ጊዜ አስቧቸው። በተመሳሳይ ቆራጥነት፣ ትጉህነትና እነርሱ በጀመሩበት አይነት ፍርሃት የእነርሱን መንገድ ለመከተል የሚቻላችሁን ሁሉ ሞክሩ።

ብዙ ስለወደደች ብዙ ይቅር ብያታለው ብሎ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ አመንዝራዋ ሴት የተናገረውን አስታውሱ። ይህንን ያህል ፍቅር፣ እፍረት እና እምባ ካገኛችሁ ወደ

ፍቅር የሚወስደውን ፍርሃት ታገኛላችሁ። መለኮታዊውን ተስፋ ትቀበላላችሁ ደግሞም አትፈሩም።

❖ «በጣም ርህሩህ አባታችን ሆኖ ሳላ ለምን እግዚአብሔርን እንፈራዋለን?» ስትሉ እስማችኋለው።

አባትነት የሚጠይቀውን በሙሉ የሚላ አባት ነው። መዝሙረኛው ዳዊት በመዝሙረ ዳዊት ላይ ስለ እግዚአብሔር «እንደ ኃጢአታችን አላደረገብንም አንደ በደላችንም አልከፈለንም ሰማይ ከምድር ከፍ እንደሚል አንዲሁ እግዚአብሔር ምህረቱን በሚፈሩት ላይ አጠነከረ። (መዝ. 102:10-11) ይላል።

ልጅ ሆይ በዚህ መዝሙር ላይ በተለይም በዚህ ጥቅስ ላይ ማተኮርህ መልካም ነው። እስቲ አንድ ላይ እናንብብውና ምን ማለት እንደሆነ እንመልከት። «አባት ለልጆቹ እንደሚራራ እንዲሁ እግዚአብሔር ለሚፈሩት ይራራል» (መዝ. 102:13) ይላል መዝሙረኛው። ዳዊት እርሱን ለሚፈሩት እግዚአብሔር ይራራል ነው እንጂ ያው ትዕዛዙን ለሚጥሱና ኃጢአትን በመሥራት ለሚቀጥሉ ይራራል አላለም። (መዝ 102:13) ስለ እግዚአብሔር መሀሪነት ይቅር ባይነት «ሰማይ ከምድር ከፍ እንደሚል እንዲሁ እግዚአብሔር ምህረቱን በሚፈሩት ላይ አጠነከረ።» (መዝ 103:11) ይላል።

ከእንተ አስተሳሰብ ጋር የሚስማማውን ጥቅስ ብቻ ወስደህ የቀረውን ተውከው እግዚአብሔር ህዝቡን እዴት አድርጎ እንደሚይዝ ለማወቅ (መዝ 103) በሙሉ ማንበብ ሲገባ ቁጥር አስርንና አስራሁለትን ብቻ አይተህ ቁጥር አስራ አንድንና አስራ ሦስትን ግን ተውከው።

በትክክልም እግዚአብሔር፣ በጣም ርህራሄና ታጋሽ አምላክ ነው።፤ ነገር ግን በዚህ መሠረት ሁላችንም ንስሐ መግባት አለብን። እግዚአብሔርን በመፍራታቸው ንስሐ ገብተው ኃጢአታቸው ስለተሰረዘላቸው እርሱን ለሚፈሩት ይራራላቸዋል እንደ ኃጢአታቸውም አያደርግባቸውም። ስለዚህ እግዚአብሔር እንደ ተናዘዙት ኃጢአታቸው ይቅር እንደተባለው በደላቸው አይፈርድባቸውም። እግዚአብሔር አንተን እንደ አባት ይገናኝህል አንተ ደግሞ እርሱን እንደ ልጅ ልትገናኘው ይገባል።

በእርግጥም እግዚአብሔር አባታችን ነው ደግሞም አያዳ ላም። ይህን በተመለከተ ቅዱስ ጴጥሮስ «ለሰው ፈትም ሳያዳለ በእያንዳንዱ ላይ እንደ ሥራው የሚፈርደውን አባት ብላችሁ ብትጠሩ በእንግድነታችሁ ዘመን በፍርሃት ኑሩ።» (1ኛ ጴጥ. 1:17) ይላል።

ከቃሉ እንደምንረዳው አባት ነው። ነገር ግን ኃጢአትን የማይታገስ ቅዱስ አምላክ ነው። በልጆቹ መካከል አድሎን የማያደርግ ፍፁም አባት ነው ያለምንም ማዳላት እንደበደላችን ስለሚፈርድብን ፍቅርንም እንዳናጣ ከኃጢአት አንገለል። እግዚአብሔር አባታችን ነው እንደ አባት ደግሞ ልጆቹ ሳይታዘዙ ሲቀሩ ይወቅሳቸዋል ነብዩ ኢሳይያስ ትንቢቱን «እግዚአብሔር ተናገሯልና ሰማያት ስሙ ምድርም አድምጪ ልጆችን ወለድሁ አሳደግሁም እነርሱም አመፁብኝ።» (ኢሳ. 1:2) በማለት ይጀመራል። እግዚአብሔርም ደግሞ በነብዩ ሚልክያስ በኩል «ልጅ አባቱን ባሪያም ጌታውን ያከብራል እኔስ አባት ከሆንሁ ክብሬ ወዴት አለ? ጌታስ ከሆንሁ መፍራቴ ወዴት አለ?» (ሚል 1:6) ብሏል። የእግዚአብሔርን ክብር መቃወም ከእግዚአብሔር ቃል

ጋር የሚጋጭና በልባችን ውስጥ እግዚአብሔርን መፍራት እንደሌለ የሚያሳይ ነው ብለን ማለት የለብንም? የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክ እንደ አባትነቱ የሚገባው ክብር የት አለ?

3 አንዳንድ ሰዎች «አባትነቱ ከመልካምነት እና ከሩ ህሩህነት ጋር የተያያዘ እንጂ ዝም ብሎ አባት ካልሆነ ለምን እግዚአብሔርን እፈራለሁ?» ሊሉ ይችላሉ።

እግዚአብሔር ርህራሄ አምላክ ሲሆን ይህን ርህራሄን ተጠቅመን ክብርን ልንዘነጋ ይገባልን? ግርማውንና አባትነቱን ልንሰረሳ ይገባልን? እንድንወደው፣ እንድንፈራውና ተዕዛዙን እንድንፈጽም ቁጡ መሆን አለበት እንዴት? ፍቅርን ምክንያት በማድረግ ክብርን ከዘነጋን ይህ እውነተኛ ፍቅር ሊሆን ይችላል እንዴት?

አባታችን እስከሆነ ድረስ እኛን መቅጣት መብቱ አይደለም እንዴት? ቅጣቱን መፍራት የለብንም? «ጌታ የሚወደውን ይቀጣዋልና የሚቀበለውንም ልጅ ሁሉ ይገርፈዋል ብሎ የሚናገረውን ምክር ረስታችኋል። ለመቀጣት ታገሡ እግዚአብሔር እንደ ልጆች ያደርጋችኋልና አባቱ የማይቀጣው ልጅ ማን ነው? ነገር ግን ሁሉ የቅጣት ተካፋይ ሆኖአልና «ያለቅጣት ብትኖሩ ዲቃላዎች እንጂ ልጆች አይደላችሁም።» (ዕብ. 12:6-8) ይላል ቅዱስ ጳውሎስ።

ስለዚህ ከአባት ርህራሄ ብቻ ሳይሆን ቅጣትንም እንጠብቃለን። ቅጣት ለእኛ ጠቃሚ እንደሆነ ማመን አለብን። እግዚአብሔርን በመፍራትና ለእርሱ በመታዘዝ እንድናድግና እንድንኖር ያደርገናል።

«ከዚህም በላይ የቀጡን የሥጋችን አባቶች ነበሩን እናፍራቸውም ነበር እንዴትስ ይልቅ ለመናፍስት አባት አብልጠን ልንገዛና በሕይወት ልንኖር በተገባን? እነርሱ መልካም ሆኖ እንደታያቸው ለጥቂት ቀን ይቀጡን ነበርና እርሱ ግን ከቅድስ ናው እንድንካፈል ለጥቅማችን ይቀጣናል።» (ዕብ 12:9-10) ብሏል ቅዱስ ጳውሎስ።

ቅዱስ ጳውሎስ እግዚአብሔርን መፍራት ብዙዎች ተስማሚ አለመሆኑን ስለሚያውቅ «ቅጣት ሁሉ ለጊዜው የሚያሳዝነው እነጂ ደስ የሚያሰኝ አይመስልም ዳሩ ግን በኋላ ስለመዱት የሰላምን ፍሬ እርሱም ጽድቅን ያፈራላቸዋል።» (ዕብ 12:11) በማለት የጠቃልላል። የእግዚአብሔር አባትነት ሊያሞላቅቀን አይደለም

ይልቁንም ሕይወታችን ተቀይሮ እንድንኖር ለቅጣት፣ ለስርአትና ለመገደብ ነው። ስለዚህ ለእግዚአብሔር ያን ፍቅር ከፍርሀት ጋር ተቀላቀለ መሆን አለበት። ቅዱስ ጳውሎስ በስጋ ስላሉ አባቶቻችን «ይቆጡን ነበር እኛም እንፈራቸው ነበር» ብሎ ተናግሯል። እንፈራቸው ነበር ሲል አከብራቸውና እንታዘዛቸው ነበር ማለት ነው። እንፍራ አለበለዚያ ግን ኃጢአትን እንሰራለን።

4 አንዳንድ ሰዎች «እግዚአብሔር በመልካምነቱና በደግነቱ የታወቀ ሆኖ ሳለ ለምን እንፈራለን? ሊሉ ይችላሉ።

ነገር ግን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቸርነትና ሰውን መውደድ በተገለጠ ጊዜ አንደ ምህረቱ መጠን ለአዲስ

ልደት በሚሆነው መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ በመታደስ አዳነን እንጂ እኛ ስላደረግነው በጽድቅ ስለነበረው ሥራ አይደልም» (ቴቶ. 3:4-5) ይላል ቅዱስ ጳውሎስ።

ቅዱስ ጳውሎስ «...የእግዚአብሔርን ቸርነትና ጭከና ተመልከት...» (ሮሜ 11:22) ብሏልና ስለ እግዚአብሔር ቸርነቱ ግን ፀንተህ ብትኖር የእግዚአብሔርን ቸርነት በአንተ ላይ ነው ያለዚያ አንተ ደግሞ ትቆረጣለህ።» (ሮሜ 11:22) በማለት ይቀጥላል።

5 አንዳንዶች ግን እኮ እግዚአብሔር ታጋሽና መሀሪ ነው ሊሉ ይችላሉ።

እንደልጅና እንደአማኝ ኃጢአትን እየሰሩ ለመቀጠል የእግዚአብሔርን መሀሪነትና ታጋሽነት መጠቀም መልካም አይደለም። «ወይስ የእግዚአብሔር ቸርነት ወደ ንስሐ እንዲመራህ ሳታወቅ የቸርነቱንና የመቻሉን የትዕግስቱንም ባለጠግነት ትንቃለህ? ነገር ግን እንደ ጥንካሬህና ንስህ እንደማይገባ ልብህ የእግዚአብሔርን ፍርድ በሚገለጽበት በቁጣ ቀን ቁጣን በራስህ ላይ ታከማቻህ። እርሱ ለእያንዳንዱ እንደሥራው ያስረክበዋል» (ሮሜ. 2:4-6) እያለ የእግዚአብሔርን ታጋሽነት በመጠቀም ክፉ የሚሰሩትን ይነቅፋቸዋል።

የእግዚአብሔር ርህራሄ ሥርዓት አልበኝነትን አይፈቅድም። ታጋሽ ነው ማለት ደግሞ ከኃጢአታችን ጋር ይስማማል ደግሞም አይቀጣንም ማለት አይደለም። ከእግዚአብሔር ጋር አይጣጣምምና እግዚአብሔር ይህንን ነገር በጥብቅ ይቃወማል። ንስሐ የምትገባበትን እድል እንድታገኝ ስለሚፈልግ እግዚአብሔር ልክ ኃጢአት በምትሠራ ሰአት አይቀጣህም።

ስለዚህ የእግዚአብሔርን ትዕግስተኛነት መፍራት አለብን። አለበለዚያ ግን የእግዚአብሔር ቁጣ ይሞላና ንስህ የምንገባበትን እድል እናጣለን። የፍርድንም ቀን እንጋፈጣለን። (ሮሜ 2:21) በሙሴ ጊዜ እግዚአብሔር ፈርኦንን መታገሱ ፈርኦንን አይቀጣውም ማለት አይደለም። አመፃቸው በወቅቱ ስላልሞላ እግዚአብሔር አሞራውያንን ታግሷቸዋል። (ዘፍ. 15:16) የኃጢአታቸው ፅዋ በሞላ ጊዜ ለሙሴ አሳልፎ ሰጣቸው።

*copy of
phon.
2:13*

6 «ውደድ ከዛ የፈለከውን አድርግ» የሚለውን የአውግስቲንን አባባል የሚጠቀሙ ተቃዋሚዎች ያሳዝኑናል።

በእርግጥ የፈለከውን ኃጢአትና መተላለፍ ፈጽሞ ማለት አይደለም። ለእግዚአብሔር ካለህ ፍቅር የተነሳ ለእግዚአብሔር የወደድከውን ነገር ማድረግ ትችላለህ ማለት ነው። ስለዚህ በፍቅር ስም ነገሮችን በማይሆን መልኩ አትተርጉማቸው።